14511

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR MADRAS 41

சிவமயம்.

திருவெற்றியூர்ப்புராணம்.

இஃது

பாண்டிநாட்டிலுள்ள சோதிவனத்துட்சேர்ந்த

தேவிகோட்டையின்கண்

மாற்றூர்க்கோயிலில் உறையூர்வகுப்பு

வீர. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்கள்

குமாரர்

இலக்குமணச்செட்டியாராகிய

சிந்நயச்செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்றது.

மேற்படியூர்

அள. சித. பெ.

சிதம்பரஞ்செட்டியாரால்

சென்னப்பட்டணம்

ஸ்டார் ஆப் இந்தியா அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலியப்தம் ௫௦௦௩-இல் நிகழாநின்ற

பிலவங்க புரட்டாசி௴.

உ

சிவமயம்.

நூலாசிரியர் பெயர்

நூலாசிரியர் மாணாக்கராகிய

தேவிகோட்டை மாற்றூர்க்கோயில் உறையூர் வகுப்பு

அள ஸப ஸ சுப்பிரமணியச் செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

சொன்னயமோ பொருணயமோ வருணயமோ வருளின
  றொடைநயமோ செவிப்புலத்துத் தொகைகவினை யமோ
பன்னயமோ வுவமையமோ பாபாந்த நபாசகப
  பருப்பொருளின் விழுப்பொருளின் பானயமோ பாத்தண்
டென்னயமோ நயந்தானமைய சிவநயந்தான் றேவை
  யிபானமாற் றூராக் கோயிலுறை யூர்வகுப்பான் வீர
சின்னயப்போ லிந்துவாய வேளிக்கிகா மணிக்கு
  ரையபுராமன் மெய்த்தமிழா லருந்துறையாத் தனனே

SWAMINATHA IYER LIB
TIRUVANMIYUR MADRAS

சூசீபத்திரம்.

படலம்.	பக்கம்.
பாயிரம்	க
நாட்டுப்படலம்	௪
நகரப்படலம்	௩௯
நைமிசப்படலம்	௧௦
திருக்கைலாயப்படலம்	௧௧
தலவிசேடப்படலம்	௨௩
தீர்த்தவிசேடப்படலம்	௪௫
மூர்த்திவிசேடப்படலம்	௫௦
பார்வதி பாகம்பிரியாவரம்பெற்றபடலம்	௫௪
திருமால்வழிபடுபடலம்	௬௬
வாசுகி சிவத்துரோக நீக்கபடலம் ..	௬௫
முனிவர் பூசைப்படலம் ..	௭௦-௪

சிவமயம்.

ஸ்ரீ ஜயபுரமென்னுந் திருவெற்றியூர்
மூவர்முதலிகள் அருளிச்செய்த தமிழ்வேதமாகிய
தேவாரம்பெற்ற வைப்புஸ்தலங்களுள் ஒன்று என்பது
பின்வருமாற்றானுணர்க.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்.

க்ஷேத்திரக்கோவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மனவஞ்சர்மற்றோடமுன்மாதராரு
மதிகூர்திருக்கூடலிலாலவாயு
மினவஞ்சொலிலாவிடைமாமருது
மிரும்பைப்பதிமாகாளம்வெற்றியூருங்
கனமஞ்சினமால்விடையான்விரும்புங்
கருகாவூர்நல்லூர்பெரும்புலியூர்
தனமென்சொலிற்றஞ்சமென்றேநினைமின்
றவமாமலமாயினதானறுமே. (கா)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

பாவநாசத்திருப்பதிகம்.

பற்றற்றார்சேர்பழம்பதியைப்பாசூர்நிலாயபவளத்தைச்
சிற்றம்பலத்தெந்திகழ்கனியைத்தீண்டற்கரியதிருவுருவை
வெற்றியூரில்விரிசுடரைவிமலர்கோனைத்திரைசூழ்ந்த
வொற்றியூரெமுத்தமனையுள்ளத்துள்ளேவைத்தேனே. (௧)

க்ஷேத்திரக்கோவை.

திருத்தாண்டகம்.

உஞ்சேனைமாகாளமூறலோத்தூ
ருருத்திரகோடிமறைக்காட்டுள்ளு
மஞ்சார்பொதியின்மலைதஞ்சைவழுவூர்
வீரட்டமாதனங்கேதாரத்தும்
வெஞ்சமாக்கூடன்மீயச்சூர்வைகா
வேதீச்சுரம்விவீசுரம்வெற்றியூருங்
கஞ்சனூர்கஞ்சாறுபஞ்சாக்கையுங்
கயிலாயநாதனையேகாணலாமே. (௮)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருநாட்டுத்தொகை.

மூலனூர்முதலாயமுக்கண்ணன்முதல்வனூர்
நாலனூர்நரையேறுகந்தேறியநம்பனூர்
கோலநீற்றன்குற்றாலங்குரங்கணின்முட்டமும்
வேலனூர்வெற்றியூர்வெண்ணிக்கூற்றத்துவெண்ணியே. (௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்நூல் செட்டியாரவர்களது அதுலகவித்துவ சாதுரியத்திற்கு என்றும் யாண்டும் நின்று நிலவுவதோர் நிதர்சனமாய், அவர்களது புகழுடம்பை மறையவொட்டாது விளக்குவதோரலங்காரதீபமாய், அவர்கள் தமது நண்பர்களாகிய வித்துவஜனங்கள் மகிழ அவர்கட்கெல்லாம் பொதுமையினளித்ததொரு பெருவிருந்தாய்த், தமது குலப்பிரசூதர்களாகிய உரிமையாளர்களெல்லாம் மத்துணைக்காலங்கழியினும் என்றுந் தம்மை மறவாது நினைத்துக் கெழுதகைமையும் இறும்பூதுமுற்று மகிழ்ந்து கொழுகொழுப்பெய்திப் பாராட்டி மகிழுமாறு அவர்க்கெல்லாமளித்ததோரக்ஷயஞானநிக்ஷேபநிதியாய், வித்தியார்த்திகளுக்கெல்லாந் தமிழ் அரங்குபற்றியேறுதற்கோராதாரபூதமாய் விளங்குவதில் என்னை கொலையம்.

இப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய இந்நூல், ஆசிரியர் காலத்திற்குப்பின் சார்வரி ௵ தை ௴ ௨௰௨ இத்திருவெற்றியூர்க் கும்பாபிஷேக காலத்தில் இத்தலத்திற்குமேன அம்மை சந்நிதியில் அரங்கேறியது.

இது யாழ்ப்பாணம் அம்பலவாணநாவலர் பார்வையில் மபூதியது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௨௪	ஞுறு	ஞுரு
௧௯	௧௰	பாளைகள்	பாளைகண்
௨௭	௭	யெனெ	யேனே
,,	௧௮	செமை	சேய்மை
௨௮	௧௮	ஆகவனீயம்	ஆகவநீயம்
௨௯	௫	னணிந்து	னணித்து
௪௰	௩௧	மெற்கதனிற்	மேற்கதனிற்
௪௩	௧௮	இவ்விடை	இல்லிடை
௪௯	௧௮	கரும்பாய்	கரும்பால்
௫௨	௧௩	போன்	போன்ம்
௬௨	௩௰	போறுமால்	போலுமால்
௬௫	௩	பூசணை	பூசனை
௭௰	௨௰	பிள்ளையை	பின்னையை
௮௨	௨௪	பன்மெனென்	பன்மேனென்
௮௯	௧௪	வன்றி	பன்றி
௯௩	௩௰	படு	படு|
௧௰௨	௧௫	வருதினி	வரூதினி
௧௰௫	௨௯	ரென்னறு	ரென்னலு
௧௰௬	௧௩	தொடுள்ள	தோடுள்ள
௧௰௭	௧௨	சிரக்குவி	சிரங்குவி
௧௰௯	௧௧	பொற்	போற்
௧௧௬	௨௫	செய்வது	செயவது
௧௧௭	௨௮	யான்	வான்
௧௧௮	௨௨	ஞன்கி	ஞன்கி
௧௧௯	௨௫	சாற்றில	சாற்றின

சிவமயம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பிரபல வித்துவ்கவிசிகாமணிகளாகிய செட்டியாரவர்கள் லோகோபகாரமாகத் தமிழில் அநேக பிரபந்தங்களைச்செய்தார்கள்; அவற்றுள் தேவைத்திரிபந்தாதி, அருணைச்சிலேடைவெண்பாமாலை, மீனாக்ஷியம்மை பதிகம், சிலம்பைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, மயின்மலைப் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தங்கள் ஐந்து செய்து அவற்றை ஒன்று சேர்த்துப் பிரபந்த பஞ்சகமென ஒரு பெயரால் நூலாசிரியராகிய தமது காலத்திற்றானே வெளியிட்டார்கள். காசியமகவந்தாதியும் இவர்கள் செய்ததேயாம்.

செட்டியாரவர்கள் தாமே அநேக பிரபந்தங்களைச் செய்து, ஏழைகளாய்த் தம்மைப் புகலடைந்த சாமானிய கவிகண்மேலிரங்கி, அப்பிரபந்தங்களைச் செய்த முதன்மையை அவர்களுக்குப் பரிசளித்துத் தனிகர்கள் முன்னிலையில் அவர்களைத் தமது அருள் நயத்தினாலுஞ் சொன்னயத்தினாலும் மகா கவிகளெனக் கௌரவம் பாராட்டி, அதனால் அதற்குப் பெரும் பொருள் தாம் நேரே அளித்தும் பிறரால் அளிப்பித்தும் வித்துவசகாயபூதர்களாய் வாழ்ந்திருந்தார்கள்; அடிக்கடி சிவஸ்தல யாத்திரை பண்ணும் முறைமையில் மூலாதார ஸ்தலமாகிய திருவாரூரிற் பற்றுடையவர்களாய்ப் பெரும்பாலும் அங்கேயே வசிப்பார்கள். அங்கு வசித்து வருங்காலையில் அதன் மருங்கினதாகிய திருவிளமரென்னுஞ் சிவஸ்தலம் மிகவும் ஜீர்ணமாயிருத்தலைக்கண்டு ஜீர்ணோத்தாரம் பண்ணிவைத்தார்கள். இன்னும் அவர்களாற் செய்துஞ் செய்வித்தும் முடித்த வித்துவஜன பக்தஜனோபகாரங்களுஞ் சிவதர்மங்களும் பல.

இனி, திருவெற்றியூர்ப் புராணமென்னும் இந்நூல் அறிஞர்களெல்லாராலும் உச்சிமேற்கொண்டு வியக்குமாறு சொன்னயம் பொருணயமடைந்த பெருஞ்சிறப்பினையுடையதென்பது இந்நூலை உள்ளிட்டாராய்வாருக்கு இனிது விளங்கும். இதன்கண் நாநாவித சப்தாலங்கார அர்த்தாலங்கார வைசித்திரியங்கள் அடிக்கடி விரவி வருதலும், நவரஸங்கள் யதோசித ஸ்தானங்களிற் பொழிந்தொழுகுதலும், தேவதாரதம்யங்களுஞ் சிவபாரம்மியமும் புலப்பட வருதலும், சைவ சித்தாந்த கௌரவ நிரூபணம் முதலிய பல சிறப்புக்களும் இந்நூற்குச் சகஜகுணபூஷணங்களாயிருப்பதை அறிஞர்கள் இனிது கண்டு மகிழ்வார்கள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெற்றியூர்ப்புராணம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

அகத்திய விநாயகர்.

திருவ கத்தியல் சேரப் பொலிந்துகற்
பிருவ கத்திய ரீண்டெழில் வெற்றியூர்
மருவ கத்திய மாமுகன் சேவடி
தருவ கத்திய பத்தியர் ரால்பெலாம். (௧)

நினைத்தது முடிக்கும் விநாயகர்.

புனைத்தரு விறப்புறு பொழிற்சய புரிக்கட்
டனைப்பொரு சிவச்சுடர் தளிக்குட வரைப்பி
லெனைத்துயர் தவிர்த்தொரு மருப்புட னிருக்கும்
நினைத்தது முடிப்பவ னிழற்பத முடித்து. (௨)

பழம் புற்று நாதர்.

முருகு விரிமுண் டகனுறி மூவ ராகி நின்றானு
முருவ மருவ முருவருமென் றொளிரும் வடிவ முடையானு
மருவு மண்டங் கலந்திலங்கு வானுந் தானே யெனுமுண்மை
பொருவில் குறியாற் றேற்றுபழம் புற்று நாதன் கழல்போற்றி.()

பாகம் பிரியா நாயகி.

பாகும் பிரியாத் தடந்தடங்காப் பல்கு வெற்றி நகரின்மல
பாகம் பிரியாப் பிரியமிலாப் பரிசா ருயிர்கட் களித்துறைவாள்
பாகம் பிரியாப் பசுவமலர்ப் பதிமான் மறையாப் படைத்தவன்பாற்
பாகும் பிரியாப் பரையிருகால் பல்கால் வமக்கிப் பணிகிற்பாம்.(௪)

நடேசர்.

நெஞ்சி னடேசன் றன்னை நினைந்தியா
னெஞ்சி யிரந்தா லென்னினி யீவா
னஞ்சினும் வெய்யே னாயினு நாயேன்
குஞ்சித பாதங் குஞ்சித பாதம். (௫)

கணபதி.

அஃறிணை யுயர்தி ணைக்கண் டங்குயி ரனைத்துந் தன்பொன்
புஃறிரு வுருவிற் பின்னர்ப் பொருந்துமென் றுணர்த்தி யாங்கு
வெஃறிறல் வேழத் தெய்வ மேனிகொள் கணேச னோன்றாட்
பஃறியைப் பற்றிச் சென்று பவப்பெருங் கடல்க டத்தும். (௬)

வைரவக் கடவுள்.

நந்தமது நற்றாளுண் ணயந்தவர்சார் நணுகினவ்வா
றந்தகனு மாமென்ன வறிவுறுத்த குறிப்பென்ன
முந்தவுண வந்தகனை முனிந்துகழு முட்கோத்து
மந்தநகை புரிந்தருளும் வைரவனை வழிபடுவாம். (௭)

குமார சுவாமி.

தன்னிக ருயர்ச்சித் தாய சடக்கர மனுவை யெண்ணித்
துன்னிய தூய வாய்மைத் தொழும்பர்தம் வேட்கை யெல்லா
மின்னிதின் யாண்டு மீதற் கிரண்டுகை யமையா வென்று
பன்னிரு கரம் படைத்த பரம்பொருள் பதங்கள் போற்றி. (௮)

திருநந்தி தேவர்.

புடவித் தனித்தேர்ப் புண்ணியன்வாய்ப் புராண கலையு நிகமோப
நிடதத் தொகையு நாற்பாத நிகழ்த்து நூலும் வினாய்த் தெளிந்து
கடவுட் கதிர்கான் றிருள்சீக்குங் கைலை வரையைக் காவல்புரி
யிடபத் தேவ னங்கிரியை யிதயத் தேவ னங்கிரியை. (௯)

சமயாசாரியர் நால்வர்.

ஒருமாதர் வெற்றென்பை யுயிர்ப்பித்து விண்ணுலகின்
வருமாதர் தமைவெறுத்து மதிமுடித்தார் புணர்விக்க
விருமாத ரின்பநுகர்ந் திகழ்மூகை யியற்கையமை
தருமாதர் பேசவருள் சமயகுர வரைப்பணிவாம். (௧௦)

நாயன்மா ரறுபத்துமூவர்.

மின்பதித் தெனமிளிர் வேணிவேய் நதி
நன்பதிக் கியன்றவா நாளுமாட் செயூஉ
வன்பதிற் சீரிய ராய நாயன்மா
ரொன்பதிற் றெழுவர்தா ளுள்ளம் பாவுவாம், (௧௧)

திருக்கூட்டப் போது.

திகையு லாவிய சீர்த்தித் திருத்தொண்டத்
தொகைநி லாவு தொகையடி யார்கட்கு
மகைவி லாத வகம்படிப் பல்பணி
வகையி னார்க்கும் வணக்கம் வணக்கநாம். (௧௨)

சேக்கிழாரடிகள்.

வாக்கி னாலெனத் தேன்மலர் வாக்கினாற்
போக்கி லாத்திருத் தொண்டர் புராணத்தை
யாக்கி யோரெமை யாக்கிய பாக்கியச்
சேக்கி ழார்சரண் சென்னியி ருத்துவாம். (௧௩)

சந்தானகுரவர் நால்வர்.

சிந்தாமற் றென்மொழியிற் சிவஞான போதத்தைத்
தந்தாளு மெந்தைமுதற் சத்தியோ நிருவாண
முந்தாரு முள்ளிக்கு முற்றுவித்த கோனிறுவாய்ச்
சந்தான சாரியரைத் தாழ்ந்துளமே வாழ்ந்துளமே. (௧௪)

வாழ்த்து.

வேத நீணெறி வேள்வி வழங்குக
மாதர் வான்குயின் மாரி வழங்குக
வோத ஞாலத் துயிர்க்கின்ப மண்டுக
பூத நாதன் புகழ்ச்சைவ மண்டுக. (௧௫)

நூற் பயன்.

குருவெற்றி கழும ணிப்பொற் கோலநீ டியவா ரூட்டி
னுழுவெற்றி தனது சீர்த்த வுருவுக்கென் றுரைப்ப வோங்குந்
திருவெற்றி யூர்ப்பு ராணஞ் செவியறி வுறுத்தோர் கேட்டோர்
பொருவெற்றி மும்மை யின்பப் போகமும் பெற்று வாழ்ப. (௧௬)

அவையடக்கம்.

பொருவரு வழுச்செ றிந்த புன்மொழித் தொடர்பா லந்தோ
விருள்பொதி மனத்துப் பேதை யிதுசொற்ற தெற்றுக் கென்னி
னருள்கெழீஇக் கற்று வல்லார்க் கணிநவ ரசத்தொன் றுய
பெருநகைச் சுவைவி ளைக்கும் பெற்றியே பற்றி யென்கேன். ()

குற்றமுங் குணனுஞ் சிந்தைக் குறிப்பினாற் கோடற் பால
முற்றரு மிலக்க ணத்தின் *முரட்டுநா லீது மான
மற்றவன் புந்த வோதிற் றுதலா லொருவர் கற்கொண்
டெற்றவுங் களிகூர்ந் தாண்ட வீசனுக் கினிதாம் போலும். (௧௮)

பாயிரம் முற்றிற்று.

*முரட்டு—முரணையுடையது.

நாட்டுப்படலம்.

முந்தவல் லமணர் ராதி மூர்க்கரை வென்று நிம்பக்
கொந்தலர் குளிர்தார்க் கோன்மெய்க் கூனுமுட் குருடுந் தீர்த்துச்
சந்ததந் தழைப்ப ஞான சம்பந்தர் நிறீஇய சைவச்
செந்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டுச் செறிவளஞ் செப்ப லுற்றும். (க)

வியத்தகு வெண்மை யுண்மை விட்குழாம் விசும்பிற் போகிக்
கயக்கருங் கடனீர் மொண்டு கறுத்துட னிவந்த காட்சி
யியற்கையிற் றாய வான்மா விருண்டவா ணவத்தொ டக்கான்
மயக்குறீஇச் சார்ந்த தொன்றன் வண்ணமாம் வண்ணந் தேற்றும்.

சிவபிரா னருளி னாற்பெள திகவுட லினைத்த சீவன்
புவனமீ திறுத்துப் பாவ புண்ணியம் புரிதல் போல
வவமொரூஉம் பொதியத் தல்கி யஞ்சமின் னுருமுக் கான்றார்த்
தெவருமா தரவு கூர்வா னெழிலிபெய் தன்று மாரி. (௩)

தொண்டைமே வுயிரி ரண்டு தொல்வினை தொலைந்தொ ளிர்ந்து
பண்டைநற் பான்மை யெய்திப் பரனொடுங் கலந்தான் மான
வுண்டைய வாலி வீழ்ப்பு முட்குறு மிடிப்பு நீங்கி
விண்டைவந் திட்ட தம்மா வில்விட்டு விளர்த்து மேகம். (௪)

அத்தகு பரமுத் தான்மா வாற்றிய வநந்த தன்மந்
தத்தம பயத்தோ டேனோர்க் சாரவெவ் வேறு சென்றாங்
கொத்தகைம் மாறு வேண்டா துயாநிலைப் புயல்க விழ்த்த
முத்தவெள் ளருவி பல்ல முனிமலைக் கோட்டின் வார்ந்த. (ரு)

சொல்லின வெலாந்தஞ் சீராத் துறப்பெறு வண்மை சான்றோர்
புல்லின சூழ லோங்கிப் பொலிமெனத் தெரித்தல் செய்யு
மெல்லினன் வெப்பற் றிம்ப ரின்புற மழைபொ ழிந்த
செல்லின மிருந்த தென்றற் சிலம்புதான் வளைஞ்சி றந்தே. (சா)

வரம்பில வினைய னைத்து மரபுளி யிறுதி காலத்
துரம்பெறு மாயை யின்பா லொன்றுறு கிற்ப தொப்ப
நிரந்திழு மெனக்க றங்கி நீடிய வருவி யாவுந்
தரங்கிளர் பொருநை யாற்றுத் தலைத்தலைப் பெய்த மாதோ. (எ)

அனையதோர் பெரிய மாயை யாய்வழி யசுத்தஞ் சுத்த
மெனவிரு வகையு டைத்தென் றியாவரு மினிது தேர்வா
னினமலி கறைநி றத்த வெண்கொடு தவள வண்ணத்
தனியரித் திரளீர்த் தேகுந் தாமிர பன்னி வேணி. (அ)

பொதுளிய புவன போக போக்கிய பதார்த்த முற்று
முதலெனு மாயை மாட்டு முகிழ்த்தன தழைத்தா லென்ன
நதிநத மெவற்றி னுள்ளு நனியுயர் பொருநைப் பாங்கர்ப்
புதர்கொடி பசும்புல் லாதி பொலிந்தன முளைத்த டர்ந்து. (கூ)

மாயமார் மாயை தன்முன் மன்னுல காக்க நிற்கு
நாயகற் கண்டா னந்த நடம்புரி யன்பர் நேரப்
பாயதண் பொருநை வாரி பல்வளந் தரநி மித்த
மாயகார்ப் பருவ நோக்கி யகவின வோகைத் தோகை. (க0)

பவந்தலைப் பட்டு நின்ற பசுவர்க்கந் தோறு மாயை
யுவந்துதன் வித்தை யாற்சிற் றுணர்ச்சியை மிடைப்ப தேய்ப்பத்
தவழ்ந்தெழு வீசி வீசித் தாமிர பன்னிக் கன்னி
சிவந்தகேழ்த் தோன்றி யம்பூச் செறிப்பது சார லெங்கும். (கக)

தோமகன் மாயை யேசாத் துவிகரா சதங்க ளோடு
தாமச குணமுந் தோற்றுந் தன்மைய தெனவி ளக்குங்
காமரு களிநல் யானைக் கார்மத மிருவிற் செந்தேன்
றாமரும் புனல்வி ராவித் துனைகின்ற பொருந்த நீத்தம். (கஉ)

பிரபஞ்ச முழுது மாகிப் பிறங்குபு முடிவின் மாயை
பரமன்க ணொடுங்கு மாபோற் படர்ந்தெழு பொருந்த வெள்ளஞ்
சுரதஞ்செய் குறிஞ்சி முல்லை சுரம்பணை நெய்த லென்ன
விரவைந்து நிலனுந் தானாய் விரிந்துமுந் நீர்புக் கன்றே. (கூ)

வேறு.

இருமைப் பயன்முற் றெளிதிற் றருதண்
பொருநைக் குடிஞைப் பொலிவோ தியதாற்
றிருவத் தியலைந் திணையிற் புணரும்
பருவற் றுளசீர் பகரப் படுமே. (கச)

குறிஞ்சி.

வேறு.

மாறு தீர்பர ஞானத்தை நான்முனி வராருந்
தேறு மாறுமுன் பருளிய பரமதே சிகற்கு
வேறு நேரிலாக் குடிலையின் மெய்ப்பொருள் விதந்து
கூறு சாமியைச் சாமியாக் கொண்டது குறிஞ்சி. (௧௫)

அன்ன வுத்தமோத் தமகுரு வாகிய வயில்வேன்
மன்னன் வைகலும் வைகிய தன்மையான் மயக்க
வின்னல் வல்விரைந் திரியுமென் றிருங்கிரி யீண்டி
யுன்ன ருந்திறற் றுபத ரொருங்கியோ குழப்பார். (௧௬)

கிளக்கு மிந்நிலத் தேவுசார்ந் தவரொளி கெழுமித்
துளக்க மின்றுயர் பதத்தினி வதிதிறந் தோற்று
மளக்க லாதுநீ டசலத்தி னும்பரி லமர்ந்து
விளக்க மிக்கபொன் வீத்துணர் பூத்தொளிர் வேங்கை. (௧௭)

தங்கு மாருயிர்க் கிம்மைநல் லின்பமுந் தருவோ
னங்கை யாறிரண் டுடையனென் றறிவித்தற் கன்றே
நங்கை மாரொடு நம்பிக டழீஇ நுகர் நலத்தை
யுங்கண் மன்னுரிப் பொருளென வைத்துள துலகம். (௧௮)

குறிகு ணத்தினைக் கடந்தசேய்க் கன்பினர் கொடுமை
செறித ரப்புரி பவந்தவ மாவது திகழ்த்து
மறிமு தற்பலீஉப் பிரப்பிரீஇக் களித்தெயின் மக்கள்
வெறிய யர்ச்சியும் விழுமிதாய் மிகுபயன் விளைத்து. (௧௯)

நெக்கு நெக்குள மிச்சிலூ னிவேதன நிரப்பி
மைக்க ளத்தினர்க் ககழ்ந்தெடுத் தொருகணை வழங்கி
முக்கண் முற்பெறு சதுரராந் திண்ணனார் முளைத்த
வக்கு லத்தினர் பெருமித மளக்குந ராரே. (௨௦)

வள்ளி மானுரக் கோடுபின் குத்திட வதனப்
புள்ளி மானுரக் கோடுமுன் குத்திடப் புளகுற்
றுள்ளு வந்தனன் கந்தவே ளுத்தலை யுதுசெய்
தெள்ளு நோன்பெனே சிவன்மகார் திருவடி தீண்ட. (௨௧)

பிறப்பில் பேருண் முருகனை மருகனுப் பெற்று
மறித்தோர் புன்றெய்வம் வழிபடா தவன்கழல் வணங்கும்
வெறித்த குஞ்சிய ரிறவுளர் குழீஇயினர் மேய
குறிச்சி மான்மியங் கூறிய நனியருங் குணைத்தே. (௨௨)

ஏன லங்குரல் கவர்சுகக் குரலொடு மினிமை
யான தங்குரல் வேற்றுமை தீர்தலி னூர்த்துப்
பான லம்பகக் கொடிச்சியர் கடியவும் பல்காற்
போன வல்லபேர்ப் பொருள்கெழீஇ நுகர்வவப் புள்ளு. (௨௩)

நிழல் விளங்குதம் மெய்யியன் மணம்பொரா நீர்மை
பழகி யோர்ந்தன ராயினும் பொய்தல்வாய்ப் பாரக்
குழலெ யிற்றியர் கொங்கைவன் குவட்டிடைக் கோட்ட
வழகு கோடலாற் கந்தத்தைச் சந்தமென் றறைப. (௨௪)

பொடிப டத்தட மடியெடுத் திடுமிடற் புளிந்தர்
கொடிநு சுப்புடைக் குறத்தியர் கமழ்சுவைக் கோலக்
கடித டச்சுனை யாடுவர் கங்குலிற் களித்துக்
கடித டச்சுனை யாடுவர் நண்பகற் காலை. (௨௫)

பிண்டி மெல்லிணர் வண்டினங் குறிஞ்சியாழ் பெருக்கத்
தொண்ட கப்பறை வேட்டுவத் தனிச்சிறூர் துவைப்பக்
கொண்டன் மாமுழ வதிர்த்திட மந்திதாய்க் குணித்தன்
மண்டு காதலி னோக்குபு மறத்தியர் மகிழ்நர். (௨௬)

நைவ ளத்தினுக் கன்மொழித் தொகைப்பாடு நாமங்
கைவ குத்தசொற் குறமினூர் தினைபிடி கவலை
தைவ ருங்கொழுந் தசைநற விவற்றொடுஞ் சார்ந்தார்க்
கைவ னப்பத னருந்திய ரருந்திய ரம்மா. (௨௭)

வாட்டி மன்னுயிர் வாங்கெயின் மாதரார் மருண்ட
நாட்ட நவ்வியு நகிலமால் வேழமு நாப்பட்
சேட்டி ளந்தனிச் சிங்கமு முண்மையாற் சிலம்பர்
வேட்ட மேற்கொளிற் றீவகம் வேறவண் வேண்டா. (௨௮)

வியன்கொ டிச்சியர் வண்டலிற் றூரத்தலு மீப்போ
யயர்ந்து கீழ்ப்புகூஉப் பன்முறை யம்மனை யலைவ
வியன்ற வூழ்வினை வயத்தினுன் மன்பதை யெவைக்கு
முயர்ந்து வாழ்வொடு தாழ்வுமுண் டென்பன வுறழும். (௨௯)

சுரரொ டோர் வளையர மங்கையர் தூர்த்த
வரனு லாவர தனங்களும் வழுவைவெண் மருப்புத்
தரள முந்தவ நிவந்தவேய் முத்தமுந் தழல்வா
யரவு கான்றசெம் மணியுமே யாவயிற் குப்பை. (௩௦)

பாலை.

வேறு.

கால சூல கரத்தினள்
வாலை நீலி மடந்தையைச்
சீல பாலன தெய்வமாப்
பாலை வேலி படைத்ததே. (௩௧)

வெற்றி மாதருள் வேறுளார்
சற்ற டைந்தடல் சார்வரோ
விற்றெ னப்படி மேயவட்
பற்று மீளியர் பால்வயம். (௩௨)

செய்த நன்றி சிதைத்திடி
னுய்த லின்றெனு வோர்ந்தபோல்
வைத டிப்ப வளர்த்தவர்
நைதன் ஞாளிக ணண்பரு. (௩௩)

வறுமை தம்வயின் மல்கினும்
பிறிதி டத்தன பெட்கலா
முறைமை யாளரின் மொய்ம்மணிப்
புறவ ருந்துவ புன்பரல். (௩௪)

நெருங்கி யக்கமு நீழனு
மிருந்த நீர்மையின் யாழிசை
யொருங்கு மாற்றை யுணர்த்துவ
பருந்து மீது பறந்தரோ. (௩௫)

இருவர் மாதவ ரின்னுயிர்
தருச டாயுசம் பாதிதம்
முருவு கொண்டமை யுன்னியாங்
கெருவை யீண்டிறு மாப்பன. (௩௬)

அள்ளு தாக மகற்றியர்
கொள்ளு நீரறு கூவல்க
ளொள்ளு ணர்ச்சியுள் ளீடிலாப்
பொள்ள னெஞ்சு புரைந்தவே. (௩௭)

தொன்று தம்மெய் துளைத்தவ
னென்று மங்கு லினத்தினர்
சென்ற டர்ப்பெழு செய்கைபோன்
மன்ற வோங்கு மராமரம். (௩௮)

அருட்சு கந்தெரி யார்சிறு
மருட்சி யின்ப மகிழ்ந்தென
விருப்பை வீயையங் கேழையர்
பெருத்த கன்னலிற் பேணுவார். (௩௯)

அஞ்சு ரப்புசெ லார்பயில்
பஞ்ச ரக்குளிர் பாலையாழ்
வெஞ்சு ரத்திடை விஞ்சையர்
நெஞ்சு ரத்தை நெகிழ்த்துமால். (௪0)

இழிவி லார்பிரிந் தேகுழிக்
கழிமு ரம்பு கவற்றிடா
தழிவு றாமை யொடுங்குரா
வழிப ரப்பு மலர்க்குவை. (௪௧)

எந்த நாட்டினு மெய்துபு
கொந்து பல்வளங் கூட்டுறுஞ்
சிந்தை மேவன செய்தலா
லந்தி லார்சுர ராயினர். (௪௨)

முல்லை.

வேறு.

பொருளாற் புகுவ புகழ்ச்சியறம் புரைதீ ரின்ப மப்பொருளைத்
திருநோக் களிப்ப தனையசெழுந் திருவுக் கொருவாப் பெருமகிழ்வு
தருமாத் தலைவ னயனுதி சகல ருள்ளுந் தவச்சிறந்த
புருடோத் தமனு மவன்றேவாய்ப் புரக்கப்படுமாற் பூம்புறவம்.

தேவதேவற் கடிசரமுஞ் செங்கண் விடையுந் தேவியுமாய்ப்
பூவதாக விழிதொட்டுப் புனைந்து புண்ட ரீகாக்கத்
தாவகன்ற தனிநாமந் தரித்த சைவ சிகாமணிகுற்
றேவலிழைத்துத் தொழுபொதுவ ரிடைய ரேனுந் தலையரே. ()

ஆத்த னமரு மகன்கயிலை யயல்வாய் வியல்வாய் முத்தியவாய்க்
காத்த கண்ணர் கணக்கிறந்தோர் கலையே கலனே கதிர்ப்படையே
நீத்தல் கெழீஇய நெறிநின்றார் நீடு நோன்பு நிகழ்த்துநர்போற்
பூத்தபிடவின் புறத்தெண்ணில் பூவைதுணர்த்துப்பொலிவனமன்.

பௌவ மகித்த வக்கரியோர் பலர்க்குங் காட்சி கொடுத்து வினை
வௌவ மழவேற் றெழுந்தருளி வந்தசேந்த சடையார்போற்
கௌவல் கொண்ட மலரின்மிளிர் காயா வெதிரின் முழுதலர்ந்த
மௌவ லிடைமஞ் சரிநால வயங்கி மன்னும் வளர்மதலை. (௪௬)

வேலைத் துயின்ற மாயோர்முன் மேயவுருநீத் தொளியுருவம்
பாலைப்பழித்த பணிமொழியாள் பாகனருளாற்படைத்தனர்போன்
மாலைப் பொழுதின் மணிக்காசை வடிவு மழுங்கி மறைந்தொழியக்
காலைப் பரிதி கரிதென்னக் கதிர்த்து நிரந்த சோதிமரம். (௪௭)

மறுவி கந்த பரந்தாம வாழ்க்கை நெடியோர் யாந்தழைத்துத்
துறுமி வைகு மிதன்மாட்டுத் துறவோ ராய்நோன் புழந்துயிருக்
குறுதி பெறுந ரேமெல்லைமீ ரொப்பெங் ஙனமென் றும்பர்தமை
முறுவலித்த நிகர்த்தவரி முரல முகிழ்த்த பைங்குருந்தம். (௪௮)

மூன்று புவனத் துங்கிடையா முதிர்ந்த காமர்ப் பொதுவியர்த
மான்று கிளரு நாசிகையி னணியைப் பெறுதல் வேண்டுமென
நான்று கொண்டு கூருசிநடுவட் சேக்கித் தவம் புரிவ [போது.
போன்று தோன்றும் பணைமுள்ளுட் பொதுள்பு தூங்கு குமிழம்

முதிய செல்வப் பூதிக்கு மூலந் தரலாற் புருகூத
னெதிரில் விதிமா லுருத்திரனோ டேனைச் சுரரு முறுப்பகத்து
வதியநிற்கு மாட்சிமையால் வருதஞ் சீர்த்தி விரிந்தாங்குப்
புதிய கற்றா நிரையெங்கும் பொழிந்த துத்தம் பரந்தஃதே. (௫0)

வாசங் கமழ்ந்து நெறித்திருண்டு வார்ந்த கூந்தற் றொறுவியர்க
ணேசம் பொருந்தக் கறந்துமிடா நிறைபா றயிருள் விரவியநெய்
தேசங் குலவு பிறர்பாலுஞ் செய்ய மெய்யன் பினர்பாலு
மீசன் கரந்தும் வெளிப்பட்டு மியைந்த வியல்பு தெரிவிக்கும். (௫௧)

குதலைக் கிளவிக் கூர்ங்கணைக்கட் குவவுக் கொங்கைக் கோவியர்கை
சதபத் திரத்துக் கடைந்தெடுத்துத் தாழிக் கிடத்து நவநீதம் [ச்
முதமிக் களித்துத் தேய்வின்றி மூசு மாசு கழிந்தவவர்
வதனச் செவ்வி கவர்செவ்வி மதித்தண் முழுத்தண் மதிதுணையும்.

திங்கள் குறித்த கைதவத்தைச் சிந்தை நுணித்துத் தேர்ந்துநனி
மங்க விதனைப் புரிதுமென வல்லை முயலா நின்றார்போ
லங்கண் வெண்ணெய் குழிசியிலிட் டழலிற் காய்ச்சி யுருக்குவராற்
சிங்க மடுக்கு மிடைச்சியர்கள் செல்வ மடுக்கு மிடைச்சியர்கள். ()

பகையி னெச்சந் தீயெச்சப் பான்மைத் தாகிப் படர்ந்துதெறுந்
தகைய தறவே யொழித்திடுதல் சால்பிற் றென்ன முன்னினரிற்
றொகைய முதிரை துறுவரகஞ் சொன்றி யோடந் நறுவிதுநெய்
மிகைப டப்பெய் தாய்மகளிர் விருந்தொக் கலினால் மிசைவிப்பார்.

இராவி னிறுதி வைகறையி லெழுந்து பள்ளித் துயிலொரீஇப்
புராரி நாம கீர்த்தனத்தைப் புரிதல் வேண்டுந் தாளவகை
விராவ வென்னாப் பல்காலும் விளம்பி யாங்குக் கான்கோழி
தராத லத்தார் தாங்கேட்பத் தவக்கூந் தழைத்த சிறைபுடைத்து.

வாகு லத்தின் புயத்தமர வருக்க மொருங்கு பொறுத்தசினை
யாகு லத்தை யாகுலத்தி னகல நாளு மோம்புதலாற்
கோகு லத்திற் குழலிசைக்குங் கோவ ரொல்லாத் தேவருமாம்
பாகு லக்கு மொழிவாமப் பரனை மகிழ்வித் தவரன்றே. (௫௬)

ம ரு த ம்.

வேறு.

அடல்கெழூஉ தனி யாழிப் படைநடாஅ
யிடரி னின்று மிகப்பித்து வைகலும்
புடவி யாதிய போற்றிக்கு முன்னவன்
கடவு ளாகக் கவின்றது தண்பணை. (௫௭)

த்ரள முந்தலைத் தாமிர பன்னியும்
வரத வேக வதிநதி வையையுங்
கரவி லாதெண்ணில் காலின் விரைந்துபோய்
புரவி ழைப்பப் பொலியும் வியல்வயல். (௫௮)

வன்றகைக்குண மன்னிய கீழெலா
மன்ற வூறுசெய் தன்றிப் பயப்படா
வென்ற தோர்ந்தென வேர்கொடு திண்புவி
கன்ற வூன்றிக் களமரு ழுவரால். (௫௯)

மள்ள ருள்ளிய வாறு வசுந்தரை
பொள்ளெ ணக்கொழுப் போழ்ந்திட்ட சாறெறு
முள்ளி டத்தி லொளித்துவைத் துள்ளன
கொள்ளை யம்பொற் குவால்பிறக் கின்றரோ. (௬௰)

மிடுக்கிற் சீர்த்த வினைஞர்கண மேதினி
வடுக்கட் டீர மருந்து பிழீஇச்செப்ப
மடுக்கச் செய்குந ராமெனச் செய்புணீர்
விடுத்துப் பின்னர் வியன்பரம் புந்துவார். (௬௧)

மலிப யன்கொளும் வண்ணம் விருந்துணு
வலிய ருக்கு வழங்குகின் றார்பொரக்
கலிவ ளத்த கழனியுட் பின்னவர்
மெலிவு நீங்கநெல் வித்துற வித்துவார். (௬௨)

ஒல்லு மாற்று வுதவிய வுண்டியை
யல்லல் வெம்பசி தீர வயின்றகம்
புல்லு மோகையர் புன்னகை செய்தெனச்
சொல்லின் வெண்முளை தோற்றிற்றப் பண்ணையே. (௬௩)

நெகிழ்ச்சி மென்பனி நீர்தூய் நிரந்தர
முகப்பி னோடு முபசரிக் கப்படூஉ
மகிழ்ச்சி கூர்நர் மயிர்சிலிர்த் தாங்கறல்
புகப்பெய் தோம்பப் பொடித்தபைங் கூழரோ. (௬௪)

விருந்த ருத்திய மேதக வாளர்க்கு
வருந்து றேன்மின் வளந்தரு வாமென
வொருங்கு சூளுறைத் தொண்கை யுயர்த்தபோ
னெருங்கொ லிப்பயிர் நீட்டின வண்பணை. (௬௫)

அடுத்து ளார்கட் கவாய வரும்பொருள்
கொடுப்ப வஞ்சினங் கூறி யிசைந்துள
விடுப்ப ரும்பெரு மேதைக் குணத்தரைத்
தடுக்கின் றாரிற் றதைந்த மலர்க்களே. (௬௬)

மதுவுண் வண்டர் மருவல ரைக்கடை
விதுமு கத்தியர் வேரொடுங் கட்டன
ரிதுத காததென் றீதல் விலக்கினோர்
கதுமெனக் கெடல் கைகண்ட தொன்றன்றே. (சுஎ)

உளத்த மூக்கற் றுதவி தகைந்தவர்
துளக்க முற்றுத் தொலைதலும் வள்ளியோர்
கிளத்து பைம்பொற் கிழிகரங் கொண்டென
வளத்த ராலி வளர்கரு வாய்த்தன. (சுஅ)

எதிரி லின்னமு தூட்டின ரின்புற
நிதியொண் காசு நிரம்ப நிரைத்துள
பொதிய விழ்த்துப் பொழிகுநர் போற்பொதிக்
கதிர்வி ரித்துநெற் கான்றபைங் கூழ்வயல். (சுகூ)

அளித்த பாணி யறுப்பற னன்றெனுந்
தளிர்த்த நீள்பயிர் தாங்குறை யாதுவா
னொளித்த னிப்பிறை யொத்த குயத்தினாற்
களிப்பின் மள்ளர் கதிர்க்குலை யீர்ந்தனர். (எ0)

அனைய வாய வரதனரு சாணைவாய்
வினைபு ரிந்தொளி மேம்படு வித்தெனக்
கனைப கட்டின் கருங்குரத் தானவை
தனைய கற்றிக் குவித்தனா சாலிநெல். (எக)

தறையிற் பெற்றுள தக்க பெரும்பொரு
ளிறைவ ருக்குரித் தென்றளித் தன்னவர்
முறையி னல்கிரு மூன்றிலெங் கூறுகொண்
டுறையு ளெய்திய வுள்வொருங் குய்ப்பரால். (எஉ)

புதிது பெற்ற பொருவி றிருவநதா
முதியர்ப் பாத்நாண் முறையென முன்னினர்
பிதிரர் தெய்வம் பிறிவருஞ் சுற்றத்தோ
டதிதி யர்க்கு மருத்தி யருந்துவார். (எங)

மொழியுங் காரான் முளிவெண் டயிர்செற்றி
யழிவின் றேங்கமு தன்னசெந் நெற்பதம்
பழியஞ் சிப்பகுத் துண்டலிற் பல்குபு
வழியெஞ் சாது வளர்ப வுழவரே. (எச)

நம்மை யொப்ப நடக்குமின் ஞர்பதந்
தம்மை யொப்ப விவையெனத் தாளிஞல்
வெம்மை மிக்கு மிதித்தென வோதிமஞ்
செம்மை யங்கயப் பங்கயத் தேத்துலாம். (எரு)

கோலி நீள்வஞ்சிக் கொம்பிணர்த் தும்பிதீம்
பாலி னின்னிசை பாடிய நாரைதாம்
பீலி யூதப் பெருகக் கிணைபணை
வேலி யூர்கள் விழவு மலிந்துள. (எசு)

ஊட லென்று மொழுக்கந்தன் பாற்கொடு
கூட லார்வங் கொளுத்தி மகளிர்க்கு
மாட வர்க்கு மகப்பொரு ளாநந்த
நீட வேதுவாய் நிற்பஃ திவணன்றே. (எஎ)

நெய்தல்.

வேறு.

நாற்றிணை யிரண்டுதிணை யாருயிர் நலக்க
வாற்றின முதித்தொழுகு மன்னவுயர் பாலே
மேற்றிசை யெனப்படு திசைக்குரிய வேந்தன்
போற்றியிட மல்கிவளர் பொற்பினது நெய்தல். (எஅ)

பெறற்கரிய தெங்கினிள நீரெளிது பெற்றும்
வறப்பிலுவர்க் கேணியறல் மாந்து நுளைமாக்க
ளிறப்பொடு பிறப்பொருவு சங்கர னிருப்ப
வுறச்சிறிய தெய்வத மடுக்குநரை யொத்தார். (எகூ)

நுண்ணிய பராகமளி தாங்கிமிசை நோக்கூஉ
வண்ணியமென் கைதைததமை யங்கணர்கொள் பாக்குப்
புண்ணியவெண் ணீறுபர சைவமணி பூணு
விண்ணியவுட் கண்ணுறுபு நோற்பன விழைந்த. (அ0)

மூரிநெடு முட்கெழு முரட்சுறவு முந்நீர்
வாரியிடை வாழினும் விலங்கெனவு மன்னு
நேரிலுயிர் நித்தியசத் தாகியுள தேனுஞ்
சீரியர சத்தெனவு நின்றிடு திறம்போல். (அக)

கருங்கொடி களுங்கிளை கரைந்து கரவாமே
யருந்துவ வுணக்குமயி லைத்திரளை யாளு
லிருந்திருவ மெய்துபர தக்குலவ ரோக்கல்
விருந்தொடயில் வாரென விதத்தன்மிகை யன்றே. (௮௨)

பரப்பொளிய பைங்கனக நித்தில மருது
மரக்கலம் வழங்குவன யாழுமவை மானச்
சுரத்துமென வுன்னிமக ரந்தசுவ ணத்துள்
வரத்தனி முகைத்தரள மாடுதரும் புன்னை. (௮௩)

பெண்ணையென வோதுதம பேர்ப்பகுதி யாய
பெண்ணையரன் மோலிகொளு மாலுமுரம் பேணும்
பெண்ணையென வெண்ணியிறு மாந்தனைய பெற்றிப்
பெண்ணைநிரை சாலவு நிவந்தன பிறங்கும். (௮௪)

எவ்வயினு நெடிய வொணுவிளரி யாழிற்
செவ்வழி யிசைக்குர ரளத்தியர் திளைத்துத்
தெவ்வவருள் கின்றபரி சிற்பொருள் கடுப்பப்
பவ்வமணி செம்பவளம் வெண்பணிலம் வீசும். (௮௫)

வானுயர் புகழ்ப்பெரிய வண்பதியை யாது
மீனமிலர் பட்டின மெனப்பகரு மாற்று
லேனையொரு நால்வகை நிலத்து மிலிராச
தானிநக ரத்தனையு மித்தலை தழைக்கும். (௮௬)

வேறு.

திரைவளர் போந்து குத்த தீஞ்சுவை நுங்கு சூன்று
வரைவளர் கடுவெ னூட்டி மந்தியைப் புலவி மாற்றும்
வரைவளர் சந்து வீழ்த்த மதுவிருல் பிழிந்த யிற்றித்
திரைவளர் பரத்தி மார்க்குச் செறிதுனி தீர்ப்பர் சேர்ப்பர். (௮௭)

பாலையங் குராப்பூ வீரைப் பரப்புகப் பாவை யென்று
மாலுமண் மழவு மின்னார் மடியிரீஇ யமுதுண் பிக்க
வேலையுங் தியகூன் சங்கை வெஞ்சுரப் பேதை மாதர்
கோலிய கெடவ ரற்கட் குழிசியாக் கொண்டு வப்ப. (௮௮)

கானகன் விளங்கா யூழ்த்துக் கழிச்சிறு மியர் மைத்த
வானசிற் றிலைச்சி தைப்ப வார்கலி நாளி கேளப்
பானறும் பழஞ்சி தர்த்துப் பாடிப்பாற் குடந்த கர்க்கு
மேனைய ரின்னா செய்தார்க் கிடர்பெரி திழையார் கொல்லோ. ( )

வயலையங் கொடிசெய் யிற்போய் மருவியர் நெய்தன் ஞாழல்
வியன்முக மலரு மங்ஙன் மென்றுகிர்க் கொடிதாய்ப் புல்ல
நயனுறீஇப் பழனக் காஞ்சி நகுமெவர் மகிழ்ச்சி பூவார்
மயல்விளை கொங்கை வாய்ந்த வல்லிகள் வலிந்த ணைக்கின். (௬0)

மலைத்தவாச் செயலை வீயும் வனத்தள வலரும் பண்ணை
நிலைத்தவாந் தேமாம் பூவு நீரச மலரு முந்நீர்க்
குலைத்தவா நீலப் போதுங் குழீஇநிறை வன்பாற் கூவ
லலைத்தவாள் வென்றிக் காம னாவநா ழிகையே போலும். (௬௧)

அவாசிமா திரத்தின் கண்ண தழகிது தெங்கு மல்லற்
றுவாமதி மருமா னாய வுசிதனுக் குரிமைத் தென னுந்
தவாதவிப் பொருள னைத்துந் தகவொ ருநாமஞ் சான்றோர்
சிவாகர மாமி தற்குத் தென்னாடென யிட்டார் போலும். (௬௨)

ஆகத்திருவிருத்தம். ககO.

நாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

நகரப்படலம்.

பயன் செழித்துள பாண்டிநன் னாட்டணி
நயந்து தன்ன நவின்றன மின்னினி
வியன்கு லாந்திரு வெற்றி நகர்வளத்
தியன்ற வண்ண மிசைக்கப்புக் காஞ்சில. (௧)

நிகழ்த்த நீடு நிகில வுலகத்தும்
புகழ்ச்சி பூண்டமர் பொற்பதி யாவையுந்
தகப்பு றக்கொடை சார்த்தமை பேரினாற்
றிகழ்த்து நீரது சீர்த்திரு வெற்றியூர். (௨)

சேண ளிப்பவ னின்னதன் சேட்டெழில்
காண வோரிரு கண்ணமை யாவெனுக்
கோண றீர்விழி யாயிரங் கொள்ளுமா
றியாணர் கூர்வ திருந்திரு வெற்றியூர். (௩)

என்னி னத்தொரு வாசுகி யீங்குமுன்
னன்னர் பெற்றென நானும் பெறுகெனப்
பன்ன கேசன் பரிந்து பரிப்பமீ
மன்னி நிற்பது வான்றிரு வெற்றியூர். (௪)

சூரி யன்புறஞ் சூழ்தமம் போக்குவோ
னேரி னேக நெடுஞ்சமழ்ப் பெய்துபு
பாரி சத்திற் படர வகவிருள்
வாரி வாய்ப்பெய் வதுதிரு வெற்றியூர். (௫)

தூய்மை யொப்பினுந் துன்னினாக் கொல்லுந்தன்
றீமை யோர்ந்தங்கி தேவ னுடல்வெம்பத்
தாய்மை யுற்றடுத் தார்தமை வாழ்விக்கும்
வாய்மை சான்றது மாத்திரு வெற்றியூர். (௬)

அமர ராரிய பொய்யமிர் தந்தருங்
குமுத நண்பன் குறைநது விளர்ப்பமெய்
விமல வாநந்த மெய்யமிர் தம்மெளி
தெமரை யீவ திசைத்திரு வெற்றியூர். (௭)

கருத்தி னானுந் தனையென் றுங் கண்ணுறுக்
குருட்டி யற்கையைக் கோடலி னோர்பெய
ரிருட்டு நேர்சம னந்த னெனப்பெற
வருட்பெ ருக்கிற் றணித்திரு வெற்றியூர். (௮)

இனநி திப்பொலி வீண்டிதை நோக்குங்கா
லெனது வாழ்வெற் றெனும்பெரு நாணினாற்
றனதன் சேய்த்து வடதிசா தம்புகக்
கனதை வாய்ந்தது காத்திரு வெற்றியூர். (௯)

வறிஞர் வேட்ட வழங்குதற் கஞ்சலின்
வெறிய கற்ப விருக்க குலத்தினை
யறிவு மிக்கவ ரஞ்சுத ருவெனச்
செறிவண் மைத்துநந் தென்றிரு வெற்றியூர். (௧௦)

தெள்ளு நீர்கடற் றெவ்விச் சிலபகல்
பொள் ளெனப்பொழி யும்புய லேங்குறத்
தள்ள லின்றென் றுந் தம்பொருண் மாரிபெய்
வள்ளி யோர்த்து வனைதிரு வெற்றியூர். (கக)

ஓதி யோதிய ரோர்வருஞ் சீர்வருஞ்
சோதி யிந்நகர் துன்னல் குறித்தன்றோ
மோதி முத்தெறி மொய்திரை யாழிசூழ்
மேதி னிக்கண் மிதித்திலர் விண்ணவர். (கஉ)

பூவி ருக்கையிற் பொற்பொடு வைகலு
மேவி வாழ்கின்ற வெள்ளை நறுநிம்பக்
காவின் மாந்தர் தங்கல்விகொள் பாக்கவர்
நாவின் வைகலி னுமைக ளாயினள். (கந)

வார மல்கு குருவின் றலையிலின்
பூர மன்னு மொருபுத னுட்கிய
வார மல்கு குருமலர்த் தாளிலின்
பூர மன்னும் விபுத ருவண்பலர். (கச)

மான மில்பொது மாதர்த் தழால்சுரா
பான மாதிசெய் பண்ணவ ரேக்கற
வீன மார்க்க மிகந்துநல் லாற்றிடை
யூன நீப்ப வொழுகுவ ருங்குளார். (கரு)

வேக நஞ்சு மிடைமுள் ளெயிற்றுவாய்
நாகர் காம நுகர்ச்சி நயப்புடைத்
தாக லெங்கென் றமிர்த மயாநந்த
போக மார்வரிப் பூம்பதி மாக்களே. (கசு)

மிகுத்த மேன்மைத் திருவெற்றி யூர்வளந்
தொகுத்து ரைத்தனந் துன்னும் புடையிடை
யிகுப்பி லாவக மென்னுமுப் பானகர்
வகுத்தி யாம்பகர் வாமொரு வாறரோ. (கஎ)

புடைநகர்.

கதலி நெட்டிலைக் கட்பொலி திங்கண்மீப்
பொதுளு சண்பகப் பூக்குவை மேல்வஞ்சி
மதுவு கும்பணை வாசவற் குண்கலப்
பதமி சைச்செம் பருப்பினெய் வார்த்தென. (கஅ)

பூக மீதுந்திப் பொற்கனிப் பாங்கிளை
நாக வல்லித் திரைய னருவது
மேக வாகன் மிசைந்தபின் மென்றிடப்
பாக டைத்தொகை யேந்திய பான்மைத்தால். (ககூ)

சாந்து கொட்டி நறியமென் றண்புனல்
வேந்த னுகந்து வீசலின் மிக்குயர்
மாந்த ருப்பழச் சாறு வழங்கிய
தேந்து ளிக்குஞ் செறிமலர்க் காஞ்சியே. (உ0)

நீடி லாங்கலி நெற்றிவெண் பாளைகள்
மாட லங்கமைம் மாங்குயில் கூவல்வா
னூட னுண்மகிழ் நண்ணக் கவரியந்
காடி ரட்டிக் கனிந்தபண் பாடல்போன்ம். (உக)

கொண்ட லூர்திமுற் கொள்பணை வாய்மையாற்
றண்டை யார்ப்பெழத் தையலை ராடலின்
மண்டி யோங்கு மருதிற் படர்ந்துபல்
வண்டி ரைப்ப வயலை நடங்குமால். (உஉ)

திரண்ட தெங்கிள நீர்க்குலை தீங்கரும்
பரம்பை யொண்கனித் தாறிவை யாதிய
நிரந்து சேணி னிலாவுங் கழனிதான்
புரந்த ரற்கிடுங் கையுறை போன்றரோ. (உ௩)

தக்க போகி முகமன் றழைப்பித்து
நெக்க பண்ணைக் குதவு நிதியத்தி
னுக்க பொற்பிதி ரொத்து மகரந்தந்
தொக்கு திர்ந்து துறும்பொழிற் கெழலாம். (உச)

சில்லி யொன்றுடைத் தேரவற் காலொன்றுப்
புல்லும் வைதிகப் பொற்சந்த னத்தும்பர்ச்
செல்ல வாய்த்த சிறப்புள்ளி யோங்கியாங்
கெல்லெ றிக்கு மிரத நிமிர்வன. (உரு)

பரன்க ணெற்றைக்கும் பாகம் பிரிகலா
வரங்கி டைத்ததம் மன்மகட் காணிய
நிரம்பு காதலி னீள்வரை மொய்த்தெனச்
சுரந்த மும்மதத் தும்பி துதைந்தன. (உசு)

நனைத்த கற்பக நாடுபுக் கலைதிவ்வூர்
தனைத்தி னைத்தணை யானுந் தகைவின்மை
நினைத்த சிப்ப நிகர்ப்ப விசும்புதாய்க்
கனைக்குங் கந்துக மந்துர மோர்சிறை. (உஎ)

ஈகை வில்வல பற்குன னெய்திய
வீகை தீர்ந்த விசயப் பெயருக்கு
வாகையில்லி யெனும் பொருண் மாட்டிறு
ரோகை வீரர்கல் லூரிக ளோர்புடை. (உஅ)

கமைத்த நெஞ்சு ணெடிது கருதுபு
சமைக்கும் வானவர் தச்சனச் சோவென
வமைத்த னைத்துக் கருவிபு மத்தத்தா
னிமைப்பி னீயும் யவன ரிடனோர்சார். (உகூ)

இடைநகர்.

அணிகொ ணீல மிருவகை யம்புயந்
தணிய பாசடை பாயதடந் தடந்
திணிபொ னிந்நகர்ச் செல்வி புனைந்தபன்
மணிகு யிற்று மதாணியை மானுமால். (௩0)

அரத னத்தினத் தாக்குசெய் குன்றகம்
பரவு தொய்யி னகக்குழி பற்குழி
விரவு தம்முலை வீழ்தலிற் சிறியாங்
கரவ மேகலை யார்மிதித் தாடுப. (௩க)

உச்சி நீல முறுத்த பளிக்கறை
பச்சிருங் கறை பாற்று முயற்சியா
னச்சி முற்றண்ட நீத்திவ ணண்ணிய
வெச்செனு முழு வெண்மதி யேய்ப்பன. (௩உ)

காமர் சாலிக் கடிநகர்க் கண்ணவாம்
பூம துப்பொழி நந்தனம் போறலிற்
றூம விந்திரன் றன்மலர்த் தோட்டக்கு
நாம மிட்டன னந்தன மென்றரோ. (௩௩)

மணங்கொள் பூந்துகள் போர்ப்ப மணிமயில்
புணர்ந்த சென்னிப் புளின நகுமினார்
சுணங்கு லாந்துணைச் சூசுகக் கொங்கையி
னிணங்கு சாரூப் பியந்தவத் தேன்றென. (௩ச)

வாசச் சுண்ண மகளி ரவைப்புழி
வீசப்பட்ட வுலக்கை விதிர்துகள்
மூசப் பெற்றுவிண் மொய்தருப் பொன்மலர்
மாசற் றென்று மணங்கமழ் கிற்குமே. (௩௫)

கந்து கம்பயில் கன்னியர் கைத்தப
வுந்தெ ழிற்கச்சி னூடு புகுந்தவென்
றந்தில் வாரவிழ்த் தாய்ந்திவை பந்திலை
நந்த னம்மெனத் தேர்ந்தனர் நாணுவார். (௩௬)

செங்க ழூத்துச் சிவணலிற் கந்தியின்
பைங்க ழூத்திற் சுருக்கிடும் பான்மைபோ
லுங்கண் யாத்த மணிவடத் தூசன்மேற்
றொங்க லோதியர் துற்றசைந் தாடியார். (௩௭)

கொங்கை யாய குமிழிக் கவின்வெள்ள
மங்கை மார்கையின் வாவுமுத் தம்மனை
பொங்கு நீத்தத்துப் பூத்தசெந் தாமரைத்
தங்கி மேலெழு மோதிமத் தன்மைய. (௩௮)

தெள்ளு மாதர் சினையினின் றெட்டொணு
வள்ளி னார்ப்பறித் தீமென வவ்வுரை
கிள்ளை பூவை கிளப்பவென் றுடவ
ருள்ளி வாளா வுறைதல்கண் டுடுநர். (௩௯)

வாவி யாட்டயர் மங்கைய ரானனம்
பூவி னூறப் புனலிற் கரத்தலும்
மாவின் மைந்தர் மரையை முகமெனக்
கூவி முத்தங் கொளநகைப் பாரவர். (௪0)

அகநகர்·

வேறு.

தவவ க்ன்றுசூழ்ந் தாழ்ந்தபே ரகழிகார் தடிந்து
கவர்பு பெய்தன்றிப் பயப்படாத் தன்பழி கவற்றிக்
குவல யத்துயிர் பருகுமா றுதவுதல் குறியூஉ
வவ்ரி·நோற்றுநன் னீர்பெறீஇச் சுலவிய தொக்கும். (௪௧)

தெவ்வி வாவுவெண் டிரைநுரை செறிதடங் கிடங்கு
நவ்வி நோக்கியோர் கூறுடை நம்பற்கு மேனாள்
வெவ்வி டந்தரு பவந்தெற விழைந்தவ னருளுஞ்
செவ்வி யோர்ந்துகாத் திருக்கின்ற பாற்கடல் சிவணும். (௪௨)

வரிவில் வாங்கிமுப் புரம்பொடி படுத்தவன் மாட்டுப்
பிரிவில் பேற்றினை மாற்றவ ளிவ்வயிற் பெற்று
ளரிய நோன்புழந் தியாழுமஃ தடைதுமென் றணுகிப்
பெரிய கங்கைசூழ் கிடந்தெனப் பாம்புரி பிறங்கும். (௪௩)

அன்ன கங்கைமா நங்கைமூ வுலகினு மகலா
மன்னு தன்றிற மிம்பரார் தெளிதர வயக்கி
யென்ன நீடகழ் கீழ்ப்புன லாற்பில னிசைந்து
பொன்ன கர்க்குய ரலைகொழுந் தோச்சுபு பொலியும். (௪௪)

கதிர வன்மணி யிரதமிம் மதில்வழிக் கலவி
மதிமு டிப்பிரான் றிருத்தளி வலங்கொள்வ துணரார்
முதிய மேருவை நபத்துலாய்ச் சூழ்மென மொழிப
பதியும் வாயின்றி யுருளுரு ளாதிலை பயனும். (௪௫)

ஈசற் கென்னினத் தொன்றுபெண் கொடுத்ததொன் றென்றும்
வாசத் தானமாய் மரீஇயதொன் றடுசிலை வாய்க்கு
நேசத் தியானுமன் னோன்பதி யரணென நிற்கென்
றேசற் றண்மிய திகிரியங் கிரிபொரு மிஞ்சி. (௪௬)

பரந்து பாரற விசும்பற நிமிரகப் பாத்தான்
கரந்து தப்பருஞ் சருவசங் காரகா லத்தில்
வரம்பில் பல்லுயி ருலகெலா மொடுக்குபு வைப்ப
வரன்ப டைத்ததோ ரரும்பெருங் கூடுபோன் றன்றே. (௪௭)

மருவு நாளொடு கோளுமிவ் வோங்கெயில் வட்டத்
திருவு கேதனத் தியாப்புண்டு வழங்கல்கண் டிருந்துந்
துருவ சக்கர வடம்பிணித் துய்ப்பதாச் சொலலென்
சுருதி யாதியாற் றுணிவது காட்சியில் வழியே. (௪௮)

நல்ல றம்பொரு ளின்பம்வீ டெனப்படு நான்கு
மல்ல லம்புரு டார்த்தமுந் தனித்தனி மகிழ்ந்துட்
செல்ல வெண்கணு னியற்றிய நெறிகளிற் சீர்க்கும்
வல்ல பல்பொறி நொச்சியி னாற்றிசை வாயில். (௪௯)

குருவிற் கான்றுய ரேழ்நிலைக் கோபுர நான்கு
மிருபத் தெண்சிவா கமத்தினு லிலங்கியின் னுயிர்க்குப்
பருகப் பேரின்பம் பயப்பநாற் பாதமென் றுலகு
தெருளத் தற்பர னிறுவுநீள் குறியெனத் திகழும். (௫0)

நாம முப்புரத் தவரின்மிக் கினிப்பலர் நண்ணிற்
காமர் மேருவோ டைந்திரு கரத்தும் போர்புரியத்
தாம வில்லினும் வேண்டுமென் றிறைசமைத் திருவு
மேம வெற்புநான் கெனவுமச் சிகரிக ளிலங்கும். (௫க)

பரத்தையர் வீதி.

சாதி யாதிமேம் பாடுநோக் காதன்பு தந்தார்க்
காதி நாயக னின்பளித் தாலென வம்பொன்
போத நல்குமெய்ப் புல்லர்க்கும் போகத்தை யுதவி
யாத ரித்துவாழ் கணிகையர் சேரியாங் கநந்தம். (௫௨)

துறவர் யோகியர் கற்றவர் நெஞ்சுபுகுந் சுழன்று
மறுகு தற்குறி மித்தமாய் நிற்றலான் மறுகென்
றுறுக வின்பரத் தையர்தெரு வாகுபே ருற்ற
பிறபல் வீதிக்கு மினம்பற்றிச் சென்றதப் பெயரே. (௫௩)

புணர்ந்த நேகருண் டெச்சிலாம் பொதுமினுர் மெய்ம்மை
யுணர்ந்தும் வைதிக பூசுர ரந்நலா ருடம்பை
மணந்து துய்ப்பர் தீமடுத்தலூன் மடுத்தவான் சுரர்க
ளிணங்கி லாரிழி பென்றுதாந் துணிந்தன ரேயோ. (௫௪)

தலைவி தந்தைதாய் தமரெலா நோதகத் தணந்து
கலையு ணர்ச்சியோ டெல்வலி கைப்பொரு டொலைத்து
விலைம டந்தையர் முயக்கவாம் வியனில மாறு
துலைவி லாதவீட் டின்பம்வே றுண்டென்ப தெவனோ. (௫௫)

எவர்க ளுந்தமைக் காமுற வெட்டுணை யேனு
மவர்கண் வேட்கையின் றுடையர்போ னடிக்கின்ற வரற்றல்
சிவணு கின்றவெங் கவர்மனப் பரத்தையர் சிறப்புக்
கவர்கொ ளுவுடைச் சேடனே வல்லுவன் கழற. (௫௬)

பூரி யோரையு மிருநிதி கொடுத்தனள் புல்லும்
வேரி வாரிச வெறிமலர்ப் பொறிமகள் வெள்கச்
சீரி யோர்வயி னும்பொருள் கொண்டவர்த் திளைக்கு
நாரி மாரியல் சேரியி னலனெவர் நவில்வார்.

உரிய மர்த்தனு லிங்கன சும்பனத் தோடு
கரிக ரங்கர ணாதிகள் கணிகையர் மனைப்பாற்
றெரியு மாறெழு தோவமு மைந்தரைத் திணிமால்
புரியு மேலனை யார்மயல் புணர்ப்பது வியப்போ. (ருஅ)

பாய நீளிடைப் பண்டங்க ளறுதியிற் பகர்ந்திட்
டாய வற்றிற்கு விலைகொளும் வணிகரேக் கறத்தம்
மேய வங்கத்தை யரிதினிற் றெருவித்து விலைகொள்
மாய மங்கையர் தெருக்கடந் தாமொரு வழியால். (ருகூ)

கடை வீதி.

நெருங்கு வண்டிரை மாலையா லஞ்சன நிறைவால்
விரும்பு மாண்சுகப் புளினத்தாற் பன்னுரை மிடைவா
லிரும் பயந்தழீஇக் கோடலாற் கடல்பொரு மிறவா
மருந்து வேண்டினும் வாய்க்கும்பே ராவணமன்னே. (சுo)

மருமலர்க்குழன் மகளிரங் காடியுண் மருவி
யொருபொ லங்குட விலைவினு வுறுதலும் விற்போ
ரிருபொ லங்குட மேந்நினீ ரெற்றுக்கீ தென்னப்
பெருகு நாணினன் முறுவலித் தயல்வயிற் பெயர்ப. (சுக)

குன்று குன்றுதிண் கொங்கையர் கடையிடைக் குறுகி
யின்ற ருங்கனி யெடுத்தலும் பகர்நர் மென்றிரத
மொன்று நும்மித ழுறலோ டொப்புநோக் குதற்கோ
வென்ற ணார்புரி யிளநகை யேற்றுநல் கிடுவார். (சுஉ)

உருண்ட வெண்டர ளத்தொடை சில்பொரு ளுதவூஉத்
திருந்து பூண்மினார் வாங்குபு செங்கையிற் சேர்த்தி
யரும்பெ றற்றனி மாணிக்கக் கோவையிஃ தச்சோ
மருண்டு வாணிகர் வழங்கின ரெனத்துனைஇப் படர்மார். (சுங)

வெச்சில் கோங்கரும் பொருவனீ கெனலும்பூ விற்பாள்
பிச்சி யுண்டவை யிலையெனப் பிச்சியே முன்னம்
வைச்சி ருக்குமிவ் வென்னென்ருன் வளர்முலைச் சுட்டி
யச்சின் மென்மொழி யணிநகைத் தளவல ரளித்தாள். (சுச)

விரிம லர்த்திரள் பகர்மினு ருயிர்ப்பொடு விரவிப்
பெரிது நாறுபொற் குமிழ்முகை யெண்மையிற் பெற்றுத்
தெரிவை மார்மடத் தாற்கொடுத் தனர்சிறு விலைக்கிவ்
வரிய சம்பகப் போதென மைந்தர்கொண் டகல்வார். (சுரு)

உதிர்ப ராகவீ மாறுவாள் வாய்நகை இயொருவன்
மதிம லர்ந்தசே தாம்பனீர் தருகென மன்றல்
விதியின் மேயதும் பிக்கலா லனையது வேற்றுப்
பதிக வண்டர்க்குப் பயப்படா தென்னலும் பரிந்தான். (௬௬)

பொன்னம் பாவையை மாதென விளித்தயற் பொலியு
நன்னர் நங்கையைப் பாவையாக் குறித்தொரு நம்பி
யின்ன தன்விலை யாதென்றாக் கவளசித் திடலு
மென்ன விம்மித மெனையிது சிரிப்பதென் றிகந்தான். (௬௭)

தாம்ப ணிப்புனல் சந்தனம் புழுகுகத் தூரி
பூம்ப சுங்கருப் பூரங்கோ ரோசனை யாதி
தாம்ப கர்ந்துளார் சார்நர்முன் மோப்பமெய்த் தடவு
மேம்ப டன்னவை காதமா தங்கடி வீசும். (௬௮)

அலைக்கும் போர்வயி னிந்நகர் வயவாமார் பகங்கை
மலைக்கொம் பூன்றுதோ றழுங்கலா வளர்வது தெரிற்
சிலைக்கும் பல்சனக் கூலத்துச் செறிந்திள மடவார்
முலைத்திண் கோட்டிடை முட்டுண்ட பயிற்சியிற் போலும். (௬௯)

ஒருக வுத்துவா பரணம்பீ தாம்பர மொன்றே
மருவு கண்ணனில் வாழ்வுறு மிந்திரை வரம்பில்
குரும ணிக்கல னளப்பரும் பொற்கலை குழுமிப
பெருகு பூவணக் காவணத் தாவணம் பிரிமோ. (௭௰)

வேறு.

கொத்தினீ லுபரி கைப்பாற் குறுகுங்கால குயின்க ளுந்துய
பத்திமா ணிக்க மாடப் பாங்குசெல் போழ்து சேந்து
நித்தில மாளி கைசார் நிகழ்வுழி விளர்த்தும் தோன்று
மித்திற முணரா ரேனைக் காரண மிசைப்ப ரம்மா. (௭௧)

போதநீண் மேனி லைக்கட் பொற்றைமீ மருளைப் போலக்
காதலா ருடு வாரைக் கடவுளர் கண்ணுற் றின்ன
மாதர்தம் வடிவி யற்கை வனப்பினை மறைத்துப் பூணாற்
பேதையர் மடவா ரென்னும் பெயர்ப்பொரு டிகழ்த்தா ரென்ப.()

வணக்குகந் தருவ ரன்னத் தரமிய மருங்கு லாவுங்
கணங்குழைக் கன்னி மாரைக் காண்டொறுங் கரைந்து தங்கட்
கிணக்கமா நெறிக்கெய் தாமை யிராக்கதா சுரபை சாசு
மணத்தினை லேனுந் தோய்ந்து நலனுண வலிப்பர் யாதோ. (௭௩)

சரசசல் லாப மன்ம தனையவன் றேவி நோக்கிச்
சுரதநூன் முறைவ ழாதித் தொல்பதி மாறு ரோடு
வரமுயல் வண்ண மைந்தர் மரீஇப்புரி யிரதி மான
விரதிசெய் யெனப்பல் காற்சொற் றிரதிப்பேர் படைத்தாளன்னாள்.

மானமும் பொற்புங் கற்பும் வாரமும் விரகு மொன்றி
யானவிம் மின்னார்முன்ன ரரம்பையர் நாண்மீ தூர்ந்து
கூனிய மேனி கொண்டு குரங்கெனத் தோன்று நீரால்
வானர மகளி ரென்று வழங்கிடப் பட்டார் போலும். (எரு)

மேக்குயர் மாடத் தும்பர் விழைதகு கொண்கர் துய்ப்பச்
சேக்குமென் னளின வாயிற் றீஞ்சுவை யமிழ்த வெள்ளம்
வாக்கிமுற் றொளிகூர் நல்லார் மறுவறு முகத்தை யொவ்வா
வேக்கமிக் கன்றே சோம னிருங்கய ரோக முற்றான். (எசு)

பொருவரு நிலாமுற் றத்திற் புதுக்கடிப் பூவை மார்தம்
வருமுலைக் கச்சி யாப்பை மணாளர்சற் றவிழ்ப்ப வெள்ளிக்
குருமணி வேட்ட விந்துக் கொடியவன் கரந்தீண் டற்கு
வெருவினர் போன்ற கத்துள் விரைந்துபுக் கொளிப்பர் மன்னோ.

எழில்வடி வினிது கண்டு மின்னிசை கேட்டுங் கொங்கை
தழுவியு மதர முண்ணுந் தானத்தா ரமுதந் துய்த்துங்
குழன்முதல் வெறியு யிர்த்துங் கொழுமலர்க் கொம்ப னார்சார்
நுழைமதித் திணிதோண் மஞ்சர் நுகர்வரைம் புலனு ருங்கே. ()

எளியர்கைத் தலத்துச் செல்வ ரிருநிதி யொடுபெய் நீராற்
களிபடு தெருவிற் செல்லிற் கால்கழீஇ மனையுட் சார்வார்
விளிவிலிவ் வூர ரின்ன வினைமைகண் டெவனு ளாரும்
வெளிபுகூஉ வரிற்றாண் மண்ணல் விதியென வாச ரித்தார். (எகூ)

பூங்கொடி காலி னால்வ போன்மினார் புரியுங் கூத்து
மாங்குயில் வாய்விண் டன்ன பாடலு மதுவார்ந் தாங்குத்
தேங்கிய நரப்பின் வீணை கானமுந் திளைத்த மன்ற
மாங்குபற் றின்மை யால்வீழ்ந் தவிர்தரு கூநன்மை யெய்க்கும்.()

வாரண வரம்பை பூக மலாபபகுதா மணிவி தானம்
பூரண கும்ப மேமுற் பொலிவுநித் தியமென் றோரார்
காரணம் புனைதற் கென்னோ கரைமெனும் பிறதேத் தாரைத்
தோரணத் தரளக் கோவைச் சுடரினாற் சிரிக்கும் வீதி. (அக)

வெங்களிற் றெருத்த மீது விண்முழு தாளி யொத்தும்
புங்கவண் சிவிகை யுள்ளாற் புலோமசை போன்றும் பல்லோர்
திங்கள்வெண் கவிகை நீழற் றிப்பியப் பவனி போது
மங்கல வியமுழக்கே மலிந்துள னொள்ள ரேறும். (அஉ)

அறநெறித் தொன்று தொட்டூண் டமரனு லோம ரோடு
பிறநகர் நின்றும் போந்த பிரதிலோ மாதி யேனோ
ருறவுயர் நான்கு சாதி யொழுக்கிழுக் காது செல்லத்
திறன்மலி யேது வாகிச் செருக்கிவா ழிருக்கை பல்ல. (அங)

மன்னர்நூன் முறைச்செங் கோலு மறையவர்வரைப்பைங் கோலுந்
தென்னிளங் கோக்கள் கோடாச சீர்த்துலைக் கோலுங் கொள்ள
நன்னரேர்ப் பகடு கைக்கு நலத்தகோல் கரத்துக் கொள்ளும்
பின்னவர் பீட்டின் வைகப் பெறுவன மறுக நந்தம். (அச)

உழுதுண்டு வாழ்கின் றாரே வாழ்நர்மற் றொழிந்தா ரெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் வாரென் றன்றவர் சொற்ற வாற்றாற்
பழுதென்றுங் கெழுமாச் செல்வப் பகீரதி குலத்தார் மேன்மை
முழுதுங்கட் டுரைப்பான் வல்லான் முதுக்குறை யனந்தன் றானும்.

பெருங்கலம் பாண்டிற் பாண்டில் பிறவுய்த்துச் சேமைத் தேய்த்த
வரும்பொருள் வருவித் தியாரு மவற்றினை விலைந யப்போ
டிருந்துழி யிருந்தே கொண்மா ரெண்ணமயி னுகர வன்பிற்
றருந்திரு வாளர் மன்னுந் தடந்தெரு மிடைந்திலங்கும். (அசு)

காரியல் வலிய பாசக் கட்டினா லரநா மத்தெம்
மாரியன் மேலுங் கிழு மாவியை யியக்கு மாபோற்
சீரிய படங் கார்ப்பாசச் சிமிழ்ப்பினால் வானுய்த் திம்பர்ச்
சேரிய வீர்த்து நாய்கச் சிறார்விளை யாடு கிற்ப. (அஎ)

தணியவீ மாலை நாலத் தமனியங் கொடுகு யிற்றி
வணிகர்பொன் மேனி லைப்பான் மகாரினம் விடுத்த வாணி
மணிமயத் திலங்கை யெய்த மகேந்திர வரையிற் றாய
வணிகிளர் நெடிய கூல்த் தஞ்சனை சிங்க மன்ன. (அஅ)

தூயதண பளிங்க டுப்பிற் றுகிர்க்கொடி விறகு சேர்த்திப்
பாயபொற் றசும்பு மேலாற் பதீஇப்பனி நீரு லைப்பெய்
தாயமுத் தரிசி போகட் டவிருஞ்செம் மணித்தீ யூதி
வாயுண்மை நாய்கப் பேதை மார்சிறு சோறட் டார்வார். (அகூ)

கற்றறொல் கேள்வி யொட்பங் கரிசில்பல் செல்வம் வண்மை
முற்றிசை சைவச சார்பு முதலிய வுயர்ச்சி யெல்லாந்
தெற்றென வுடைமை பற்றிச் சிரேட்டிக ளென்னு நாமம்
பெற்றுளார் பெருமை யெம்மாற் பேசலாம் படித்தொன் றன்றே.

பரந்தபார் நூற்றுப் பத்துப் பைத்தலைப் பரிப்போ ருணைத்
திரண்டுநீணை டறப்ப ணைத்துத் திண்மையுங் கவினும் வாய்ந்த
விரண்டு தோள்வலியான் ஞால மெனைத்தையு மெளிது தாங்கித்
துரந்தர ரெனும்பேர் வாய்ந்தோர் துறுமிய வீதி பல்ல. (௬௧)

முனிவொடு போர்மேற் கொண்டு முரணுபு தமைப்ப கைத்த
மனிதரைத் தேவ ராக்கி வான்வயின் வரம்பில் போக
மினிமையிற் றுய்ப்ப வுய்ப்ப விந்நகர் வேந்த ரென்று
லனிசமு மடுத்தார்க் கன்னு ராற்றுபீ ரறைதற் பாற்றோ. (௬௨)

உளமுயன் றரிதிற் றுணைபெற் றுளதி லோத்தமைப் போநங்கை
வளமைகண் ணுற்று வெஃகி மான்றதன் புன்மை யுன்னி
முளரிவாழ் புத்தே ளூனு முகத்தனுய்ச் சமழ்ப்புக் கூரப்
பளகிலா வொழுக்கங் குன்றாப் பார்ப்பனச் சேரி பல்கும. (௬௩)

ஆகவ னீய மாதி யக்கினி நனிவ ளர்ப்பார்
தாகநீ டதிதி யாயோர் தம்வயிற் றழல விப்பா
ருக நா லாறு தேர்ந்தெவ் வுயிர்க்குந்தண் ணளிநன் கீவா
ரேகநா யகன்பா லென்று மின்னரு ளேற்பா ரன்னோர். (௬௪)

எனைவர்க்குந் தம்மை யோம்ப வியற்கையிற் கிடந்த தொன்று
லனைவர்க்கு முய்நி செய்தி யரியவற் றரிதென் றோர்ந்து
நனைவர்க்கத் தீச பூசை நம்பொருட் டியற்றி வெய்ய
வினைவர்க்க நீத்த வாதி சைவர்வாழ் வீதி பல்ல. (௬௫)

சேதன பதார்த்த முற்றுஞ் சிவபிராற் கடிமை யென்றும்
போதமில் சடமெ லாமப் புண்ணிய னுடைமை யென்றுந்
தீதற வுணர்ந்து தேறித் திருவருள் வழிச்சென் றொன்றி
நாதமே லின்பந் துய்க்கு ஞானியர் மடமு முண்டால். (௬௬)

பைவகைப் பாப்புக் காப்புப் பரம்பரன் றளிமஞ் சூழ்ந்த
மைவகை தவழும் பஞ்சா வரணமா மதில கம்புக்
குய்வகை வழிபட் டேத்தி யுள்ளநெக் குருகு வாரை
ஐவகைப் பாசஞ் சாரா தமைத்துள தடையே யன்ன. (௬௭)

இருவிசும் பொருவி யோங்கி யெண்மைதீ ரிஞ்சி யும்பர்த்
தருமவெள் விடையு ருக்க டயங்குபு புலப்ப டுத்தும்
பொருவிகந் துயர்ந்த சைவ புண்ணியப் பகுப்பி யார்க்கு
மருமைய கிட்டக் கிட்டி னணித்துவீட் டுலக மென்றே. (கூஅ)

மேவிய விதிவ ழாமே விருப்பினர் தன்பாற் றோய்ந்தோர்
தீவினை யுடைந்திவ் வாறு சிதறுமென் றெவருந் தெள்ள
வோவியப் பத்திப் பித்தி யுழிமணி யணித்த ரங்கம்
வாவிமன் பொருது சிந்து வாசுகி வாவி மன்னும். (கூகூ)

தொடங்குறு ஞான்று சாலத் துன்பமாய் முடிவி லின்பாய்
படந்தபப் புரியுங் கல்வி மானவாய்ப் பெய்யுங் காலைத்
திடம்படக் கைத்துப் பின்னர்த் தித்தித்துப் பன்னோ யோடு
விடந்தெறும் பார மைந்து வேம்பொன்று நிழற்று மாங்கண். ()

பொன்னணி மாட கத்திற் பொலிதிவ வியாழோ டாங்குக்
கன்னணி யுருக்குஞ் சீதங் காயக ரிசைப்பக் கேட்டுக்
கின்னர கான மென்ன வியந்தனர் கிளர்ந்த நீராற்
கின்னர நாமம் பெற்றுக் கிளர்ந்தன ரொருசார் வானோர். (கoக)

மாநகை பெருக வங்கண் வஞ்சியர் புரிந டத்தைத்
தூநகை யரம்பை மாருட் சுரிகுழ லொருத்தி நோக்கிக்
கோநகை மணிப்பூ ணின்னோர் குழாத்தெதிர் பிறந்த டிப்பின்
மேநகை யென்ற வாற்றான் மேநகைப் பெயர ளானாள். (கoஉ)

சிவாகமத் தொகுதி யார்ப்புந் திப்பிய மறைமு றைக்குத்
தவாதவீ ரைம்பு ராணத் தழக்கமு முலக முய்வா
னவாய்நம குரவர் சொற்ற வருட்டிரு முறையி சைப்பு
முவாமதி யுதயங் கண்ட வுவரிநான் கெனவாங் கோங்கும். (கoங)

வாதியாச் செந்தீ வண்ண வன்மீக வரதன் வாழ்க்கைச்
சாதிமா ணிக்கஞ் செற்றித் தயங்குபொன் விமானக் கோயில்
பாதிமா தடனின் றாடல் பயிலுமப் பரமன் றன்னைச்
சோதியுட் சோதி யென்னுந் தொன்மறைப் பொருள்வி ளக்கும்.

வயங்கொளி பரப்பு மினன மந்திரத் தியாரு நாணமைப்
பயன்பெற வருளின் வைகும் பழம்புற்று நாதன் பல்சீர்
முயங்கிய வமிர்த மன்ன முதிர்நறுஞ் சுவைய காதை
யியம்புமா தொடக்கஞ் செய்தே னினிப்பொறித் தொடக்கஞ்
செய்தேன். (கoரு)

ஆகத்திருவிருத்தம். உ-கரு.

நகரப்படலம் முற்றிற்று.

நைமிசப்படலம்.

மேன்முக விண்ணவர் வெஃகிய பார்க்குத்
தான்முக மாகி நிலாவுபு தங்கு
நான்முக மாதவர் நோன்பிணி தாற்ற
நான்முக னல்கிய நைமிச விபினம். (௧)

மைய குயிற்குரன் மல்க மரன்க
ளையரை வெய்யி லடாது நிழற்றிச்
செய்ய நறுந்துணர் தீங்கனி வீசா
நைய லொழிப்பது நைமிச வடவி. (௨)

தொடையர மங்கையர் துன்புறு மாறு
மிடைவொடு விபுதர் விலங்கலர் வைக
விடையற வின்றிந விட்டியெஞ் ஞான்று
நடைபெறு கிற்பது நைமிச முளரி. (௩)

அந்தணர் தம்மை யருங்கதி யுய்ப்பான்
வந்துள செம்மணி மானவி னம்போற்
பந்தியின் வெட்சி பரம்ப மலர்ந்து
நந்து வளத்தது நைமிச ககனம். (௪)

கொன்றை யலர்க்குவை கொட்டுத லமர
ரென்று மெமக்கவி யீவதி தென்னப்
பொன்றலில் பொன்மழை பொழிவது போலு
நன்றி கெழீஇயது நைமிச கானம். (௫)

வெம்மை யகன்ற தளங்கொடு வில்வ
மிம்மையு மறுமையும் வீடுமெனத் தான்
மும்மை யளிப்பதொர் முறைமை யுணர்த்தா
நம்மைய றீர்ப்பது நைமிச தாவம். (௬)

வீற்று வியன்சினை தூங்கு விளங்காய்
நோற்றுறை வார்தமை நோய்செய லாற்றூர்
தோற்றமி ஞர்திரள் கொங்கை துணித்து
நாற்றிய வொப்பது நைமிச முதையல். (௭)

வேறு.

மாறு பாடின்றி வைகுசிங் கத்தையு
மேறெ ருதன மிட்டிருந் தேமுழு
நீறு பூசி நியமஞ்செய் வோரையும்
வேறு காண்டல் விபுதர்க்கு மொண்ணாமே. (அ)

நீங்க ணின்மலன் சாரூப் பியநிலை
யோங்கு ஞான்றெம் முரிகொண்மி னென்பபோல்
வேங்கை யீட்டம் விழைந்து படிமத்தர்
பாங்கர் மொய்த்துப் பரம்பி முழங்குவ. (௯)

அவியு மைந்திற் றவம்புரி வாரயற்
செவியெ றிந்து செழுங்கரி நிற்பன
நவில வர்க்குமெய் வேர்வை நதுக்குவான்
சிவிறி கொண்டு விதிர்ப்ப சிவணவே. (௧0)

அருந்த போதனர்ச் சூழ்ந்த வழமெலதிர்
குரும்பி வாய்ப்பக் குடாவடி புற்றின்கீழ்
விரும்பிக் கீடல் விகிர்தன் கழல்பண்டு
துரும்பன் றிச்செயல் தோன்றுவிக் கின்றதால். (௧௧)

வடிவ முற்றும் வடிக்கணே யேறுண்டுங்
கடிய போரிழைப் பாரிற் கதிர்வன
வொடிவு றுதெழு மூடலி னுலடா
கொடியா வாற்றன் முளவின் குலமரோ. (௧௨)

முல்லைத் தாபத பன்னியர் முன்னர்பைம்
புல்லைக் கவ்விக் குதட்டும் புல்வாயெமக்
கொல்லைத் தம்மி னுமாதுமென் னோக்கெனப்
பல்லைக் காட்டி யிரந்தன்ன பான்மைய. (௧௩)

தேன வின்கனி செந்தளிர் காய்கிழங்
கான வுண்டி யனைத்து முறுவர்க்கு
வான ரங்கொடு வந்து திருமுனாய்த்
தேன வுங்குறிப் பாலியற் றுநிற்கும். (௧௪)

இன்ன பல்ல வளஞ்செறிந் தீறிலா
நன்னர் மல்கிய நைமிசக் காட்டிடைத்
தன்னை மானுஞ் சவுநக னாதியோர்
மன்னி யுள்ளார் வரம்பி லிருடியர். (௧௫)

அனையர் யாரு மவனுயிர் வர்க்கத்தை
வினையி னீக்குபு வீட்டி னிறுவுவான்
றுனைய ருட்சிவ சோதியை முன்னினர்
நினைவ ரும்பெரு மேத நிகழ்த்துழி. (கசு)

ஏந்தி வேணி மவுலியை நீறெனுஞ்
சாந்த ணிந்தரன் கண்மணித் தார்புனைஇப்
பூந்தண் வற்கலை பொற்பத் தவமெனும்
வேந்து மேதினி மீதினிற் சார்ந்தென. (கஎ)

ஆண்ட டைந்தன னைந்தொழி லாநந்த
தாண்ட வம்புரி சங்கரன் றுளளால்
வேண்ட மற்றறி யாத வியாதன்பால்
நீண்ட கேள்வியி ஞனிறை சூதனே. (கஅ)

சிவாக மோப நிடத்தலைச் செம்பொரு
டவாது ணர்ந்தவச் சைவ முனிவனை
யவாவின் மாதவர் சேட்கண் டடுத்தெதிர்
சுவாக தங்கில வென்னத் தொழுதுபின். (கசு)

குன்று றுக்குணக் குன்றின தும்பரின்
மன்ற நின்ற வரத புராணிக
வின்று சாலப் பலித்த வெமதுநோன்
பென்று வாழ்த்திக் கொடுபுக் கிருக்கையுள். (உ0)

இருத்தி மிக்க வெழிற்றவி சின்மிசை
யருக்கி யாதி முகம னளித்தவன்
மருப்பொ லிந்த மலர்முக நோக்குபு
விருப்பி னோடு விளம்புதன் மேயினார். (உக)

கண்ணி யன்ற நுதற்கறைக் கண்டத்துப்
புண்ணி யன்றன் புராணநீ பன்முறை
நண்ணி யன்றெமக் கன்பி னவின்றும்யாம்
திண்ணி யம்புல னுற்றெளிந் தேமிலை. (உஉ)

இம்மை யந்தில மறுமைநல
மும்மை யின்பு மெளிதருண் மூர்த்தியுஞ்
செம்மை நீடிய தீர்த்தமுஞ் சேர்த்ததா
மெம்மைத் தேற்றுதி யீண்டிசைத் தோர்தலம். (உங)

எனவி ரந்த விருடியர்க் கையர்காள்
பனக மேந்து படிமுழு துய்யநீர்
வினவி யுள்ளது நன்று விழுமிதென்
றனக நெஞ்சிற் சிறிதுபோழ் தாய்ந்தரோ. (உச)

பொருவில் சைவ புராணம் புகல்வது
கருநெ டுங்கட் கண்ணுமை யாள்பிரி
வருமை நாதனை யர்ச்சித்துப் பெற்றது
திருவ மான்முத லோர்க்கருள் செய்தது. (உரு)

முச்சி றப்பு முதிர்ந்தது கற்றவர்
நச்சு பாண்டிநன் னாட்டகத் தண்மிய
தெச்ச கத்துமொப் பில்லதொன் றுண்டதன்
மெச்சு நாந்திரு வெற்றியூ ரென்பவே. (உசா)

என்ன வன்னத னேற்றந் தொகையினுற்
சொன்ன தொன்னெறித் தோன்றலை நோன்றவர்
மன்ன வின்னும் வகுத்துப் புலப்படப்
பன்னல் வேண்டுது மென்று பராவலும். (உஎ)

ஆயு நுண்மை யறிவின னுவிரண்
டாயி ரத்த னனந்த னனந்தனீத்
தாயுள் காறறைந் தானுமச் சீரரு
தாயி னும்பகர் கேன்ற வளவெனு. (உஅ)

காதற் கோர்கரை யின்றிக் கவுரிகோன்
பாதப் போது பதித்து மதித்திசைச்
சூதப் பேர்புனை தூயவ னைமிச
மேதக் கார்க்கு விரித்தனன் கூறுமால். (உகூ)

ஆகத்திருவிருத்தம். உசச.

நைமிசப்படலம் முற்றிற்று.

திருக்கைலாயப் படலம்.

மணங்கு லாவிய தென்றலம் பொதியமும் வடபா
லிணங்கு பொன்னெடு மேருவு மால்வரை யிறையும்
வணங்கொண் மந்தர சைலமு மெனவியன் மலையின்
கணஞ்சு லாய்ப்பணிந் திடநடு நிமிர்வது கைலை. (க)

பனற்க ரும்பெருந் தகைமைசால் வலிமலி பறம்பி
னினத்தை வைரவாள் கொடுகொடு நீள்சிறை யீர்ந்தோற்
சினத்து வென்றபோர் மீளியை மகப்பெறு தீரன்
கனத்த தோளிரு பதுமிற வமிழ்த்தது கைலை. (௨)

அரங்க வோர்கிரி குடைகொண்டோர் குன்றுபா லாழி
யிரங்கு மாறுநட் டிலைப்பில பருப்பத மெடுத்துத்
தரங்க மிக்கெறி யுவரியின் மிதப்பித்த தக்கோன்
கரங்கு வித்தனன் வழிபடப் படுவது கைலை. (௩)

கொடியி டைப்பரை தந்தையை நோக்கிய குழிக்கி
னெடிது சேணிடை நிலையுத றகாதென நினையாப்
பொடிபு னைந்தவ னவற்கணித் திரீஇயது போலக்
கடியு லாம்பனி மால்வரைப் பானகுங் கைலை. (௪)

முனமொர் காலிதன் முடியடி யுணர்கென மொழிந்து
வனச மீக்கிளர் தாதையுந் தாதையும் வயிரா
வனமு மேனமு மாகிவிண் மண்புகுந் தறியாக்
கனலி யோங்கலைத் தாங்குறுந் திறலது கைலை. (௫)

புவியின் மாமன்வில் வடிவிவை பொருப்பெனப் படைத்தா
னவிலி ழையக னகநகை யாளனென் றவனை
யவிரு நல்லறஞ் சிலம்புரு வாய்ப் பரித்தாங்குக்
கவினு கின்றது வெள்ளிய வொள்ளிய கைலை. (௬)

இடப மாய்ச்சுமந் திறையைமா லெய்திய செல்வத்
திடனின் மிக்கது பெறுகெனச் சலிப்பறத் தினமும்
விடலி லாற்றலாற் கலைமகள் வெற்புரு மேயக்
கடவு ளைப்பொறுத் தோங்கியாங் கிலங்குமொண் கைலை. (௭)

வெந்த நீறுவா னதிமதி வேய்மழ விடையோ
னுந்த வெண்பொருள் விருப்பினன் போலுமென் றுலக
முந்த ளந்தவன் றவளமெய் கெழுமியம் முதல்வற்
கந்த ரித்துமேக் கெழுந்தென நிவந்தது கைலை. (௮)

தாணு நம்பிரான் சங்கரன் பசுபதி தானுட்
பூணு மாரரு டுளக்கின்றிப் புனிதமாய்ப் போற்றிப்
பேண நீடிய தகைத்தென வெளிப்படப் பெரும்பார்
காண நாட்டிய குறிபொரா மிளிர்வது கைலை. (௯)

கோட்ட மோவுசத் துவகுணங் குழீஇத்திரண் டாவி
யாட்டு மெந்தையை மேற்படுத் தனையன்கீ ழடங்கி
வாட்ட நீவுமப் பரன்குணு நீதனும் வாய்மை
காட்டி னூலெனத் திகழ்வது வாலிய கைலை. (௧௦)

மதித்த மூவகை முத்தியந் தானமாய் மருட்சி
யுதிர்த்த தொண்டருக் குயர்பர போகமீத் துவகை
முதிர்த்த லால்வரு சீர்த்திதன் மேனியை மொய்த்துக்
கதித்த நீர்மையிற் பானிறங் கஞன்றது கைலை. (௧௧)

உஞ்சு போக்கடி யவர்க்குத வுடையவ னோடு
கொஞ்சி யாட்டயர்க் தியங்குழிப் பச்சிளங் குமரி
பஞ்சின் மெல்லடி பரிந்திடா வண்ணம் வெண்பட்டுக்
கஞ்சு கந்தரித் தெனவிளர்த் தவிர்வது கைலை. (௧௨)

சிறந்த வெற்பர சின்றெனத் தேவியை யீனுந்
திறங்கு றீஇமுழு நீறணிந் திருங்கணீர் சிந்தி
யுறந்த நோன்புழந் தாங்குவெள் ளொளிமிடைந் தருவி
கறங்க வீழ்த்துபு பெயர்வின்றி நிற்பது கைலை. (௧௩)

அருகு சாரர மகளிரை வாணிநே ராக்கித்
திருவ மார்சுர குலம்பல ராமணிற் செய்து
பொருவில் பானுமுற் கோளெலாம் புகரெனப் புரியுங்
கருதொ ணாதவிம் மிதத்தது வாலொளிக் கைலை. (௧௪)

இழிவு தீர்பொரு ளெவற்றினுந் தவப்பெரி தேனும்
விழிகண் மூன்றுடைக் கருணையங் கடலொடு மேவி
யழிபு நெக்குரு கணுக்களி னுழைமனத் தடங்குங்
கழிசி றப்பியல் சித்தியும் படைத்தது கைலை. (௧௫)

துலமி கந்தவைங் கையுவாத் துணைப்பதச் சுவடு
மிலகு மூவிரு முகத்திள வேற்றடிச சுவடு
நலந டந்தொழு புலிப்பறழ் நறியகாற் சுவடுங்
கலவி யெங்கணுங் காண்டகக் கதிர்வது கைலை. (௧௬)

ஒளிறு தாதைமே லொத்ததன் மகத்தவழ் வுறழ
வெளிறு கேழ்த்துநீள் பற்பல்கோட் டதுமத வெள்ளப்
பிளிறு பேரரு வித்தயி ராவணப் பெயர்த்தோர்
களிறு மீவிளை யாடிய கவின்றது கைலை. (௧௭)

நேசங் கூர்ந்தருட் சைவமெய்ந் நெறிபுகு பசுக்க
ளீசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட் டறவிறு மாந்து
பேசுந் தேசொடு பெருமித நடைபெறல் பிறக்கிக்
காசின் றேமென்று மதர்த்துலாய்ப் பயில்வது கைலை. (௧௮)

தாணு வைத்தழீஇ யுவர்க்கடல் பவக்கடல்
வாணவந் தவிர் பரமுத்தி யடைந்த நாவரசு
மேனுடைத் திருமேனி புண்படப் புரண் டியங்காக்
காண வெஃகிய மான்மியஞ் சான்றது கைலை. (௧௯)

குனிந்த திங்களங் கண்ணியான் றுயிலாக் குறையை
யனுங்க நீக்குவோ னென்ன முன்னம்மையே யென்னப்
புனைந் தழைத்திடப் புண்ணியம் புரிந்துள புனிதை
கனிந் தணித்தலை யாற்படர் தலையது கைலை. (௨0)

மண்ண கத்ததென் றளப்பரு மானிடர் வழுத்த
வெண்ண கற்றிய நாகர்பா தலத்ததென் றிசைப்ப
விண்ண கப்பொலி விபுதர்மீ மிசைத்தென மிக்க
கண்ணகற்சியோ டாழ்ந் தெழுந் தொளிர்வது கைலை. (௨௧)

ஆசி னித்திசைத் துருவசக் கரப்பிணி யறுமா
வீசி யேகுவான் கோளொடு நாளெலாம் விழைபூஉ
வேசி லாத்தவம் வெள்ளிடைப் புரிதிற னேய்ப்பக்
காசி னங்கிடந் திடந்தொறுந் திகழ்வது கைலை. (௨௨)

குளிற மாமுழ வின்னியங் கலிப்புறக் குழுமி
யளி நறுங்குழ லரம்பைய ராடலே யன்றி
நளி முகிற்குலங் குமுற வாலருவிக ணரலக்
களிகொண் மஞ்ஞைநின் றாடலும் பொலிவது கைலை. (௨௩)

விலகு சேய்மையிற் கேட்குநர் மிடற்றிசை யெனவுஞ்
சிலவர் வீணையி னரப்பிசை யென்னவுஞ் செப்பக்
குலவு விஞ்சையர் மாதர்யாழ்க் குரலுந்தங் குரலுங்
கலவு மாசெயுங் கானத்தின் மலிந்தது கைலை. (௨௪)

புறத்து றுப்பெழில் பயப்படா தகத்தரன் பொற்றாட்
கறத்த ழைத்தவன் பேசிறப் பருளுவ தெனுநூற்
றிறத்தை யென்னருந் தெளியுமா பத்திமை சிவணிக்
கறங்கி யின்னியங் குறள்குலாய்க் குனிப்பது கைலை. (௨௫)

இன்ன வெள்ளியம் பருப்பதத் துச்சியி னிடத்து
நன்னர் விச்சுவ கன்மனை நல்குநான் முகனை
முன்ன ளித்தமா யனைத்தரு முழுமுத றனக்கு
மன்ன வாக்கிய சீருடைச் சிவபுரம் வயங்கும். (௨௬)

மாநகர் நனந்தலை நனந்தலை யமர்ந்த
வனைக ழற்கழல் வருங்கழல் வரதனை நிழற்றி
வினைது மிப்பவிண் மீனெலா மிடைந்தென வில்வாள்
புனைம ணிக்குலம் பொதுளிய திருத்தளி பொலியும். (௨௭)

நவின்ற நீடறக் கேதன நிகேதன நாப்பட்
கவின்ற சுத்தமா யாமயக் கதிர்செய்மண் டபத்து
ளவிர்ந்த தத்துவங் கடந்தபே ரருளுரு வாகித்
தவிர்ந்து சேயொளி மடங்கலா மடங்கலா தனத்தே. (௨௮)

தண்ண ருக்கலை முழுமதி சிறுவிதி சாப
முண்ணி லாயவென் றுன்பொடு மொருங்குதீர்த் தளித்த
வண்ண லார்க்கியா னீழல்செய் கெனநிவந் தாங்கு
வெண்ணி லாவுமிழ் நித்திலக் கவிகைமேல் விளங்க. (௨௯)

இவறி மாற்றவ ளெம்பிரா னொருபுறத் தியைந்தா
ளவளை நாணுவித் தவனிரு புறத்துலா யமர்கென்
றுவகையாற் கெழீஇ வானதி யாலுவ தொத்துக்
கவரி யந்திர ளிடம்வலந் துள்ளுபு கலவ. (௩௦)

நிலம்ப ழிப்பொரீஇத் தம்மின நிலவமெய் யணிந்த
விலங்கல் வில்லியார் சந்நிதி விராய்ப்படம் விரித்து
மலர்ந்த வோகையா னுகர்மொய்த் தாடுதன் மான
வலங்க ரித்தசாந் தாற்றிக ளலங்கலோ டலங்க. (௩௧)

பெண்ட கைப்பரை யிமாசலத தெம்வயிற் பிறந்தாள்
கொண்ட னோர்களன் வார்குழை யாவெமைக் கொண்டா
னெண்டரும் பெரும் பேறிவை யார்க்குறு மென்றுங்
கண்டம் விண்டிடப் பொலம்புரி வலம்புரி யலம்ப. (௩௨)

அன்பு முற்றுபு நாரையின் றேடுநே ரண்மி
முன்பு கூடலி லெங்குலத் தொன்றனை முத்தி
யின்ப ளித்தனை யெந்தைநீ யெமையுமாட் கோடி
யென்ப போலமிக் கோலிடாய் பீலிக ளேங்க. (௩௩)

முடிப டும்பிறைக் கண்ணியாற் கெதிருறீஇ முழவம்
படிப டும்பல ரிழினூல் யாமிரு பானு
மடிப டுந்துய ரகற்றுதல் வேண்டுமென் றங்கண்
வெடிப டுங்குர லான்முறை யிட்டென விம்ம. (௩௪)

தோன்ற லொன்றினுஞ் செய்தறி யாதவோர் தோன்ற
லான்ற முத்தெனத் தன்வயி னுதித்ததற் கன்பா
லேன்ற தாயகைம் மாறென்று புரிவதே யெய்ப்பச்
சூன்ற வேய்ங்குழல் தோற்றிசை நாற்றிசை சுலவ. (௩௫)

இனிய வேழிசை யாயிசைப் பயனுமா யிலங்குந்
தனிமு தற்குமுன் பிசைப்பதெவ் வாறெனச் சமழ்த்துக்
குனிவ போன்றுபின் கோடிய முகத்தச கோடப்
புனித வீணைசங் கீதமா மதுமழை பொழிய. (௩௬)

தங்கள் கொங்கையைச் சிவணலின் முனிந்தெனத் தாளங்
கொங்கு வார்குழ லரம்பையர் தாக்கொலி குலவ
வங்கண் விஞ்சையர் மகளிர் பண்டயின்ற வாரமிர்தம்
பொங்கி மேல்வழிந் தாலெனப் பாடுபண் பொலிய. (௩௭)

நீடு காலினு லிருந்துழிப் பெயர்தம நிலைமை
நாடி வண்மலர்க் கொம்பருங் கொடிகளு நாணி
வீட மெல்லிய லுருத்திர கணிகையர் விதியா
லாடு நாடகம் யாரையு மகம்புறங் குளிப்ப. (௩அ)

கொம்மை வெம்முலை யுமையொரு பான்மகிழ் கூர
வம்மை யப்பனு யுலகெலா மீன்றுகாத் தருளிச்
செம்மை வேணியிற் கங்கையுந் திங்களுஞ் சேர்த்தி
யெம்மை யாளுடை மணிகண்ட னினிதுவீற் றிருந்தான். (௩௯)

விநாய கப்பிரான் வீரபத் திரப்பெயர் மேலான்
பிநாக பாணியை நிகர்த்துள வைரவப் பெருமான்
சநாத னத்தனிச் சேய்பெருஞ் சாத்தனென் றின்ன
மநாதி யாலளப் பரும்புகழ் மைந்தர்கள் சூழ்ந்தார். (௪0)

மணிநி ரம்பிய வாரிச மலர்மிசை வதிவோன்
பணவ ராவணைப் பரனென விவரிவர் பதத்தை
யுணவும் வேண்டிடி னுமிழவும் வல்லுந ருலப்பில்
கணவர் பார்ப்பதி கணவர்தம் பாங்கெலாங் கஞன்றார். (௪௧)

உட்பெ ருந்தடை யொண்மணிக் கோபுரத் துறையுந்
திட்பெ ருந்தகை நந்திக ளனுஞ்ஞையிற் சென்று
கட்பெ ரும்புனல் காலவீழ்ந் தெழுந்து கைகூப்பி
விட்பெ ருஞ்சுரர் வேதன்மான் முதலியார் மிடைந்தார். (௪௨)

சிலர்க்கு நீண்முடிச் சேகரந் துளக்கினன் சிலர்க்கு
நலத்த புன்னகை நல்கினன் சிலர்க்களி நளின
மலர்க்க டைக்கண்மென் னோக்கினை வழங்கினன் மரபாற்
கலக்கம் வெய்யனோற் கரங்கிய விரங்கிய கடவுள். (௪௩)

நிறைத ருந்தன தாணையைத் தாங்கினர் நின்று
தறைவி சும்புபா தலமெனு மிவற்றினைத் தவாமன்
முறைசெ யிந்திரன் முதுவிதி முகுந்தனே முன்னோர்
குறைவி னைய்முடித் தனைவர்க்குங் கொடுத்தனன் விடையே. (௪௪)

நிவப்பொ டோங்குமத் தாணியி லோலக்க நீங்கிக்
குவட்டு தித்தபைங் கோகிலந் தொடரவெங் கோமா
னுவப்பி னைம்பொறி நுகர்பொருண் முழுவது மொருங்கித்
தவச்சி றந்தொளி திவளக வுளகஞ் சார்ந்தான். (௪௫)

வேறு.

வாம்பரி யிரதத் தென்றாழ் மண்டல மானத் தேசு
தாம்பரி யங்கத் தும்பர்த் தூலஞ்செம் பஞ்சி பூளை
தாம்பரி யணிச்ச மன்னத் தூவியிஃ தலவப் பெய்து
பூம்பரி வட்டப் பட்டுப் போர்த்தமெல் லமளி புக்கான். (௪௬)

வெம்மைதீர் மழலை யின்சொல் விழுமிய வமுதத் தோடு
மும்மைகொ ளுலகத் தில்லா முதிர்சுவை நறும ணத்துச்
செம்மைநால் வகைச்சிற் றுண்டித் தெள்ளமு தத்தை யன்பா
லம்மைகைந் நளினத் தூட்ட வங்காந்து மகிழ்வி னூர்ந்தான். (௪௭)

மாதுளங் கனிவித் தேய்ப்ப வாணகை யைவா சத்தம்
மாதுளங் கனிந்தி தப்பொன் வணத்தகாய்த் திரையன் மென்று
மாதுளங் கனிக ருந்தண் வார்கருங் கூந்தற் கௌரி
மாதுளங் கனிந்து தந்த தம்பல்வாய் வாங்கி யுண்டான். (௪௮)

இருதிறத் தவருந் தங்க ளிதயத்திற் காம வங்கி
பெருகிய பெற்றி நோக்கிப் பெட்டவை வியப்பார் போன்று
மருவுயிர்த் தறக்கு ளிர்ந்த வண்டளக் கலவை வாரி
யொருவர்மே லொருவர் தைவந் துவந்தன ருவரு ளுப்பால். (௪௯)

புவனமன் பதைய னைத்தும் புணர்ச்சியிற் போகந் துய்ப்பான்
கவணவெற் புச்சி நீலஞ் சுடருமா ணிக்க மாக்கித்
துவர்தர ளம்பு ரிந்து துணைசெய்தல் கழுநீர் செய்து
சிவனுமை வல்லி புல்லிச் சிலம்புபுள் ளொலிவி ளைத்தான். (ருo)

பலப்பல கரண பேதம் பயின்றுமிக் குவகை பொங்க
மலர்த்தரு சயன மன்னி வதிந்தன ருக வீது
நலந்ததோர் செவ்வி யென்று நங்கைய ரிலக்க ணங்கட்
கிலக்கிய மனைய வெம்மோ யெந்தையை யிரந்து கூறும். (ருக)

நைதர வேழை யேழை நம்பிநீ தணந்து கூடற்
கைதவன் தக்க நாமக் கைதவன் கடலிற் ரோப்பன்
மைதவழ் குமிக் குன்றின் மன்னனென் றின்னோர் மாட்டுப்
பைதநீர் மகளாய்த் தோன்றப் பணித்தனை பல்காற் பண்டு. (ருஉ)

ஒருபொழு தானு நின்னை யொரீஇயினி யாற்ற கில்லேன்
பெருமவுன் மேனிப் பாகம் பிரிகலா தெற்றை ஞான்றும்
மருவியா னென்றி வாழ வரந்தால் வேண்டு மென்ற
வருநறை குமுதம் வார்த்தான் மானவாய் மலர்ந்து சொற்றாள். ()

கருணையே வடிவ மான கவுரியாற் கழறப் பட்ட
பொருளமு தினிது மாந்திப் புந்தியிற் களிகூர்ந் தன்ன
ளிருவிழிச் சுரும்பு லாவு மின்முக கமல நோக்கிப்
பெருகொளி முறுவல் பூத்துப் பிஞ்ஞக னருளா நின்றான். (ருச)

ஒருமலை யத்துத் தோன்றி யுயரிரு மலையைத் தாங்கிப்
பொருமலை மருங்கு றுது பூண்பிடித் தாங்கி லங்கச்
செருமலை காசின் கோவை செற்றுபொற் கலாபம் வேய்ந்த
திருமலை நின்கு டிப்பு நிரம்பவு மழுகி தாமால். (ருரு)

தேவரு மனித்தர் தாமுஞ் சேண்முனி வரரு மற்றை
யாவருஞ் சிறந்த தானத் தெமைவழி பட்டு வேட்ட
மேவரு கிற்ப தான்ற விதியென வுணர்வான் காட்ட
றூவருங் கடனு னக்குச் சராசர முழுது மீன்றாய். (ருசா)

ஆதலாற் பாண்டி நாட்டி லாடானை நகர்க்குத் தென்பாற்
காதமோர் முக்கால் பௌவக் கரைக்குமேற் கதனிற் பாதி
மாதர்க ருப்பூர்க் கீழ்சார் வடாதிரு குரோச மாதர்
கீதநீள் கானப் பேர்க்குக் கிழக்கியோ சனையி ரண்டால். (ருள)

என்னலா மெல்லை யின்க ணினியதண் ணிழல்ப ரப்பி
மன்னிய வளஞ்சேர் நிம்ப வனமயின் வன்மீ கத்துட்
டுன்னுநங் குழிக்குப் பூசை துறுத்துதி துணைவிற் போகிக்
கன்னலும் பாலுந் தேனுங் கைப்பித்த நீஞ்சொற் பாவாய். (ருஅ)

ஆங்கள விலக்க ணத்தோ டணிவிடை யூர்ந்து சார்ந்து
பிங்கள நிறத்துச் சோதிப் பிழம்பென மிளிரு நம்மெய்ப்
பங்கள வளாவி யென்றும் பகாதுணை யொன்றர் செய்தும்
மங்கள நிறைந்த திங்கள் வதனப்பைந் தோகா யென்றான். (ருகூ)

அத்திரு வார்த்தை கேட்ட வம்பிகை யகில லோக
கத்திரு நேர்வி னுவுங் கனகவெற் புலாவு மிந்து
வொத்திரு மருங்குஞ் சங்க வொண்குழை வருடுந் தோளாய்
முத்திருள் சிக்கு மிகுத மொய்படாக் கயிலை யாதி. (சுO)

மேம்படல் கெழீஇய வெண்ணில வியன்பதி நலத்தி ருப்ப
வேம்படர் விபினத் தென்னை மேபருச் சித்தி யென்னத்
தேம்படர் மலர்வாய் விண்ட திறனென் செப்பு கென்றுட்
கோம்படர் பொருளா யுள்ளா னுதனுயா புரைக்க லுற்றான். (சுக)

ஆகதிருவிருத்தம். ௩௦௫.
திருக்கைலாயப் படலம் முற்றிற்று.

தலவிசேடப் படலம்.

பொன்ற யங்கிய பூண்மு லாய்சகத்
தொன்று மேனைய லூப னைத்தையும்
வென்ற வேதுவின் வெற்றி யூரென
நின்ற தாற்குளிர் நிம்ப கானனம். (க)

திருக்கல் யாணநிற் செய்து தென்னனு
வுருத்த போதுதா ருதவு நீர்மையா
லெருக்கு வேய்சடை யெமக்கு மாதராய்
விருப்ப மிக்கது வேப்பங் காடரோ. (உ)

மலிந்த மல்லலம் மாவ னத்துழி
மெலிந்து வல்வினை விளிய மாதர்க்குப்
பொலிந்த நீள்பழம் புற்ற கத்துநம்
மிலிங்க மொன்றெழீஇ யிலங்கு கிற்குமே. (௩)

சீ

நரும தாதிய நதமுங் கங்கைமுற்
பெருகு மான்மிய நதியும் பிசொல்ல
குருமணித்தனுக் கோடி யும்பொரா
வொருபெ ருந்தட முங்கண் மன்னுமால். (ச)

கானு வாருளங் கவரு மத்தகு
பானு லாவுபைம் பழுவச் சூழலே
மானு காதெலாம் வனையும் வாணிகோ
னூனு மாறியா நகர மாக்கினும். (ரு)

அத்த லத்தினை யணைய தோர்தலம்
வைத்த நாகர்வாழ் பாத லத்தொடு
மித்த ராதல மிருவி சும்பெனு
முத்த லத்துளு மின்று மொய்குழால். (சு)

ஒழுக்க மோப்பினு ரானு மொண்டொடீ
விழுப்ப மேந்திரு வெற்றி யூரென
வழுத்தல் வல்லுந ராயின் மற்றவர்
முழுத்த பாதக முற்றும் வற்றுமன். (எ)

பொன்ன ணிக்குவால் பூத்த வல்லிகே
ளென்ன காரணத் தேனு மொன்றுநா
ளன்ன தொன்னக ரடைந்தி கப்பறத்
துன்னி வைகுநர் துறக்கம் வைகுவார். (அ)

அனைய வைப்பிடை யண்மி யாங்குள
புனித டம்படீஇப் போற்றி நங்குறி
யினைவி லாதுவேப் பிலைய யின்றவர்க்
கெனைய நோய்களு மிரியு மேந்திழாய். (கூ)

வேறு கேதிரம் விரவு மாகுறித்
தாறு போகியா னத்த லத்தினை
மாறு தீர்தா வலம்வைத் தேகுமே
னூறு வன்பவ நூறு மென்மொழீ. (க0)

குயமு கிழ்த்துணை யரும்பு கொம்பனாய்
செயபு ரிக்கியான் செல்வ லின்றெனக்
கயவ னோர்மகன் கழறு மாயினும்
பயன்மி கப்பெறும் பையுள் பாற்றியே. (கக)

வாளி ருஞ்சசி வதன வண்ரசி
தோளி என்னலு துய்க்கும் விண்முழு
தாளி தன்னி னு மாவ யிருசிறு
நாளி ரிரி நா நபிய கந்தலாய். (௧௨)

நிறந்து றுநதளிர் நிகர்த்த மெல்லிய
லறந்த ழைத்தொளி ராங்கி யற்கையிற்
பிறந்த சான்றவர் பின்ன மெம்முல
கிறந்தி டாதுவாழ்ந் திருப்பர் சந்ததம். (௧௩)

வாரு ராம்விழி மங்கை யன்னுழி
மூளு மண்பிணைன் முறைறுவ புரவைகை
நாளு நண்ணியார் நமக்கு றுக்கராய்
மீளு முக்கதி விரவு வாரரோ. (௧௪)

காண்டரிற பெருங் களிசெய் தேறமேல
யாண்டு கீர்த்தி நா லாற்றி யங்குபு
மாண்ட மாண்டவர் வழுவெ மைப்பொரப
பூண்டு நித்தியப் பொலிவின் மன்னுவார். (௧௫)

இவ்வி டைப்பரா யிடைய முதவட
புல்லி நம்மமேய புந்தி நாடிநா
மெல்ல வெம்மொடும் வேறறக் கலந
தெல்லை யற்றபே ரின்ப மாரபவே. (௧௬)

வேறு.

அத்தரு திருப்பதி யகத்தொரு வருத்த
மெத்திய சுவைத்திறனில் வெற்றழி விட்டோர்
புத்தமுத மொத்தவுண வைப்புற நகர்க்கண்
வித்தகர் பலர்க்குதவு மெய்ப்பய னடுப்பார். (௧௭)

தாதுலர்க ளாதபயல் தாங்கியவிர் மின்னே
போதுலவு பூம்பொழில சுலாஞ்சய புரிப்பா
லாதுல ருவக்கும்வகை பொய்ப்பொரு ளளித்தோர்
மீதுலகின் மெய்ப்பொருளை மேவிமகிழ் கிற்பார். (௧௮)

அன்னதல மாங்கர்தெ ய்யந்தவர் தமக்கு
நன்னருறு மண்மாகம நல்கிய திறத்தோர்
பொன்னகர மத்தனைபு மெய்துபு புரப்பார்
தென்னல்கனி கண்டினை கலந்தனைய சொல்லீ. (௧௯)

சாலுமறை யாளொழுகு சைவமறை யோர்க்கு
வாலிய பயத்தபசு வர்க்கமவ ணீந்தோர்
மாலயன் வழுத்துபதி வர்க்கமென வாழ்வார்
வேலைசுதை வெவ்விடம் விராயயுறழ் கண்ணாய். (௨0)

கழிமகிழ்வொ ரைம்பொழி கொளத்தகு கரும்பே
மொழிதருமவ் வூர்வயின் முதிர்ந்தநம தன்பர்க்
கழியுமியற் றுயசிறு வீடுதவு மான்றோ
ரொழிவறு நலத்தபெரு வீடடைத லுண்மை. (௨௧)

புண்ணிய மனைத்தையும் வளர்த்திலகு பூவா
யண்ணிய பசும்புலொரு கோவுண வளித்தோ
ரெண்ணிய வொணாதபல கோக்களடி யேத்த
மண்ணியல் பிணிற்றக வழக்கியர சாள்வார். (௨௨)

மலைக்கிறை தவத்தின மகப்பெறு மடந்தாய்
வலைப்படு வினைத்திற னறுத்திடும வைப்பில்
விலைப்பொருள் கொடுத்தளகை வாங்கியுய விட்டோர்
நிலைத்தளகை நீங்கலர் நிதிக்கிழவ னென்ன. (௨௩)

முருந்துறழ் செயிர்ந்தநகை மொய்குழலி நோயால்
வருந்துநர ருக்கவண் மருந்துசிறி தானு
மருந்திய வழங்குந ரரும்பெறல சாவா
மருந்துநனி யுண்டசுர ராகிவதி வாரால். (௨௪)

பந்திழை தனத்தெரிவை நாகமுதல் பாற
அந்திநறு நீருதவு பந்தரமை வித்தோர்
கந்தமலி யுங்கனக கற்பக மலர்ப்பூம்
பந்தருறை வைகுபு பரிப்பர்விண் ணொருங்கே. (௨௫)

பத்தியின் மணித்தொகை பதித்தனபன் மங்கா
யத்தனி நகர்த்தலையெ மாதடி யவர்க்கு
நத்தியொரு வத்திர மளித்தவர்க ளுண்கு
வத்திர மியைந்துபிர மன்பத மிருப்பார். (௨௬)

அரவமணி மேகலை யவட் பிரம சாரி
மரபினனோர் கன்னியை மணக்கிய புரிந்தோர்
தரணிமகள் செங்கமலை யென்றிருவர் தம்மை
விரவிநனி யின்புறுவர் விண்டுபத மேலால். (௨௭)

வனத்தொடை வனைந்தமுகில் பின்னர்வரு மின்னே
யனத்தமிரி யப்புரியு மப்புரி யகத்துப்
புனற்பொலி குளத்தினை யகழ்ந்தபுல மிக்கோர்
கனற்பொலி குளப்பெறுப லிவ்வனை கலந்து. (உஅ)

சாமிபுகன் மென்மதலை கேட்டுருகு தையா
லேமநகர் வெள்கவொளி ரந்நக ரிடத்துத்
தாமமலர் நீழன்மலி யோர்பொழில் சமைத்தோர்
பூமிமுத லாநிலவு மேழ்பொழில் புரப்ப. (உகூ)

உருமுழுது மாரமு துறத்துறுமு பாவா
யொருவருட மாங்கணிய மத்தொடு முறைந்தோ
ரரிவருட மாதியன பல்வருட மாளாப்
பொருவொருவு நம்முலகு புக்கினி திருப்பார். (௩௦)

அன்னநகர் மான்மிய மளப்பரிய கால
முன்னுபு நிகழ்த்திது முலப்பதிலை யம்ம
வின்னியல்கொள் பொன்னமயி லின்னினி யினைப்பாம
தன்னனைய தீர்த்தநல தன்னிலொரு தன்னட். (௩௧)

ஆகத்திருவிருத்தம், ௩௩௱.

தலவிசேடப் படலம் முற்றிற்று.

தீர்த்தவிசேடப் படலம்.

செப்பிய தாய சிறந்த பதிக்க
ணொப்பிய லாதந முத்தம லிங்க
திப்பிய சந்நிதி முன்னதொர் தீர்த்த
மிப்பிய நித்தில மேய்க்கு மெயிற்றாய். (௧)

குரவ மணங்கமழ் பூங்குழல் யாம்பண்
டரவ நறும்புன லாடல் குறித்துப்
பரசுமண் ணுான்றிய பாதல கங்கை
விரவலு மோர்த்தட மாக விதித்தாம். (௨)

வாரண மாமுலை வண்பில கங்கை
சீரண வும்பர சாயுத தீர்த்தம்
பூரண நீர்ச்சிவ புட்கர மென்னக்
காரண நாம்பல மேமவு கண்டாய். (௩)

பேசு கிளிப்பெடை நாசிகை பெட்குந்
தேசுகிர் கொண்ட செழுங்கொடி பின்னர்க்
காசு கிடந்தொளி ரன்ன கயந்தான்
வாசுகி வாவி யெனப்படு மாதோ. (௪)

மனதட னீங்க வசிக்கு மடந்தாய்
நினதட வாள்விழி நேர வகன்ற
வனதட மூழ்குந ராங்கயி ராணி
தனதட மூழ்குவ ரின்பு ததும்ப. (௫)

வேண்டன் முகிழ்த்து மெய்யன்பு மலர்ந்து
மாண்டகு மின்ப மதுப்பொழி கொம்பக்
காண்டரு நீரின்முக் காலமிழ் கிற்போ
ராண்டொரு காலு மளற்றமி ழாரால். (௬)

தரள வடதத்தரு வித்தன சைவ
மரபுளி நானெறி சற்றும் வழாமே
வரமலி கின்றவவ் வாரி படிந்தோர்
பரசுக வாரி படிந்திறு மாப்பார். (௭)

வாட்கட கக்கை வயங்கு கரும்பாய்
வேட்கட னல்கு விநோதை யதன்க
ணாட்கடன் முற்று நிரப்பு நலத்தோர்
கோட்கடன் முற்றும் வறந்து குறைந்து. (௮)

எண்பயன் யாவையு மீந்து களிக்குங்
கண்பய மோது கனங்குழை யஃதிற்
றண்பய மாந்துநர் தாயர்கள் கொங்கை
வண்பய மாந்தலர் மற்று முகிழ்ந்து. (௯)

காவி சவட்டு கருங்கணி யந்த
வாவியில் யாக்கை யழுக்கினை மாற்ற
மேவி யறற்குடை வார்க்கு விடாத
வாவி யழுக்கு மகன்றிடு மன்றே. (௧௦)

மாங்குயி லேங்க வயங்குசொன் மங்கா
யாங்கு நவின்ற விலஞ்சி யடுத்துந்
தாங்குடை வாரதி பாதக சால
மோங்கு தழற்படு தூய்த்திர ளொக்கும். (௧௧)

நித்திய கன்னியந் நீர்நிலை சித்த
சுத்தி யளிப்பது தோமற நம்பாற்
பத்தி யளிப்பது பன்னு துரிய
முத்தி யளிப்பது மூழ்கற வோர்க்கு. (கஉ)

வண்டு சுழன்று மகிழ்ந்து முரன்று
கிண்டு கருங்குழல் கேண்மதி மேல்யாம்
விண்டொ தீர்த்த விசேடம் விளங்கப்
பண்டு நிகழ்ந்தவோர் காதை பகர்வாம். (கங)

வேறு.

முழங்குதமிழ்த் தென்னாட்டு முன்னாட்டு தேவையெனும்
பழம்பதியின் மகபதியும் பார்த்துநாறு முறாப்பெய்தப்
பிழம்பியபல் வளம்படைத்துப் பிறங்குதன வணிக்குலத்து
வழங்குபெருங் குடிப்பிறந்து வளர்ந்தனனு லொருமைந்தன். ()

அவன்ஞான சீலனென வபிதானஞ் சமைந்துள்ளா
னெவரேனுந் தாமாக வெதிர்கண்டா ரிணைவிழியைக்
கவர்யாணர் குருவுடையான் கருத்துருக்குங் கனிமொழியா
னுவமான மொரீஇக்கலைக ளொருங்குணர் நன் மதியாளன். (கரு)

ஊரேறு போற்செருக்கி யுலாவுவான் பிறர்க்குரிய
வாரேறு வனமுலையார் வலிந்தணைப்ப நலனுகர்ந்துங்
காரேறு கடுங்காமங் கன்றியிளங் கன்னியரை
நாரோறு மாவசித்து நயந்துதழு வியுங்களிப்பான். (கசு)

கரவடத்தாற் றாழ்வடமாங் கண்மணியுந் திருநீறும்
விரவியமெய்ப் புனைந்தெமது மெய்யன்பர் தகநடித்து
வரமலிகற் பரிவையர்க்கு மருள்கொளுத்தி யுபதேசக்
குரவுதரித் துடலாதி யனையர்தரக் கொண்டப்பால். (கஎ)

நிருவாண தீக்கையிதென் றவர்துகிலை நெகிழ்த்துப்பின்
வெருவாதி ரினிப்பரிச தீக்கைவிதி விளைத்துமெனத்
திருநேரங் நலருறுப்புந் தன்னுறுப்புஞ் செறிவித்து
மருவாநின் றின்புண்டு வாம்பிலரை நிறைதவிர்த்தான். (கஅ)

சோதரியை மூத்தவர்தந் துணைவியரை மருகியரைப்
பேதமக னெறிமறையோர் பெண்டிரைச்சை வாசிரியர்
மாதரைச்சங் கரசாதி மடவாரைக் கைம்மையரை
யாதரவிற் புணர்ந்துழன்று னறவினையொன்ற றியாதான். (கக)

மிக்கினிது மெய்க்கிதென விளம்புபுதை யலர்க்குத்தன்
சுக்கிலநன் றாட்டியவர் சோணிதத்தைத் தான்மடுப்பான்
புக்கிறமி மாஞுரைப் புலிபோற்பாய்ந் தீர்த்தாலே
யிக்கினெரித் தணைந்தொழிவா னென்செய்வா ரேழையரோ. (௨௦)

ஔவச்ச மனக்கொடிய வுவனந்தோ மதவெறியாற்
கோவச்ச முதல்விலங்கின் குழுவலறத் தழுவலறிஇப்
பாவபர ரக்கேற்றிப் படர்கலமாய்ப் பல்பிணிப்பார்
மீவர்சங் கடமெய்திப் பக்குவிடா நிலைதவர்ந்தான். (௨௧)

துறவரையுஞ் சுரரையுநந் தொண்டரையு மவதித்துப்
பிறருரிமைப் பொருள்கரவாற் பெட்டுமுறை பிறழ்நீட்டி
மறமலியுங் கொலைபுலைபொய் மதுநுகாசசி யாதியவா
மிறலரிய பாதகங்க ளனைப்பலவும் பெரிதிழைத்தான். (௨௨)

இவ்வண்ண முழிதருவாற் கிருங்கல்வி யுணர்வுதிப்ப
வெவ்வண்ணக் கூற்றியற்றும விழுமங்களைந் தினியளியே
னெவ்வண்ண முய்வலெனை விதயத்தின் வெருவந்தெரு
செவ்வண்ணச சரண்சரணூ திறந்தெளிந்தான் றிருவருளால். ()

நாமகிழ்வின் வீற்றிருக்கு நலத்ததலைம பலபுக்குப்
பூமருவு கங்கைமுதற் புனிதநீர் படிந்தாடி
யேமணவு மிலிங்காதி யெண்ணிறந்த மூர்த்தியெலாந்
தோமகலச் சூழ்ந்திறைஞ்சித் துதித்துருகித் தொழுதனனால். ()

வாசமலர் நந்தவனம் வளங்குலவும் படியிருவி
யேசறுபூங் கோயில்களி லியன்றதிருப் பணியியற்றிப்
பேசவரும் பெருஞ்சாந்தி பிறழாமை யினிதுஞற்றித்
தேசமகிழ் கொளப்புரிந்தான் சிறந்தபிற புண்ணியமும். (௨௫)

மழைபொருவு கொடைபொறைமுன் மாண்குணமுற் றொருங்க
பழையதொரு வாதனையாற் பழிபாவம் பகையச்சந் [மைந்தும்
தழையநனி துறுத்துபர தாரகம ஞதிபவம் [றுன்.
விழைவொழியான் மந்தணத்தின மென்மெலச்செய் தொழுகுற்

அகந்தூய்மை யெனக்கின்னு மணுகிலதென் னன்றோவென்
றுகந்தோங்கு துயருழந்துள் ளுடைந்தயர்வா னொருவைகல்
சகந்தாஞ்சீ ராடானைத் தலம்போற்றப் படர்கின்றோ
னிகந்தாறு திரிந்தொதுங்கி வெற்றிநக ரிடைப்புக்கான். (௨௭)

மின்னகுபொன் மணிக்கோயில் விமானந்தை யெதிர்நோக்கி
யின்னதுமெம் பெருமானு ரின்னருளா மெனத்தொழுது
பன்னமலர் கொடிதுவன்றிச் சித்திரகம் பலம்விரித்தா
லன்னவெழி லன்னமலி யன்னதடத் தண்முதலும். (௨௮)

பெரும்பாரச் சாசாட்டுப் பிணிப்பொருவு பெற்றமெனக்
கரும்பாவக் கட்டவிழ்ந்து களிதுளும்பி யிதுகாறு
மரும்பாத வானந்த மளிமேய னுக் கின்றீண்ட
வரும்பான்மை யெவனென்று விரும்பூறு மனங்கொண்டான். ()

பின்பந்த விரிநீரிற் பிறங்கிய நூல் விதிவழுவா
தன்பந்த மின்றியெழ வமிழ்ந்தாடி வாதனையாம்
வன்பந்த நீங்கியா வாய்த்தீர்த்த மகிமான
வின்பந்த வாவுளத்தா னிலங்கினன்மெய் யொளிகெழுமி. (௩௦)

பூதியொடு சாதனமும் புறம்வனைந்தஞ் செழுத்தோடு
நீதிநெறி யகம்புனைந்து நிரம்பியர்நாட் கடன்கழிப்பிச்
சோதிவளர் நங்குழியைத் துன்னிவழி பாடாற்றி
வீதிதொறு மளிகிடந்து மிளிர்தனதூர் மீண்டடைந்தான். (௩௧)

உரியமகப் பேறுமுத லுயர்செல்வ முறப்படைத்துத்
துரிசிலறம் பலபுரிந்து தொன்னிலத்துப் புகழ்பரப்பிச்
சரியைகிரி யாயோக சன்மார்க்க முறையெய்தித்
தெரிவரிய சித்தாந்தத் திறஞ்சார்ந்தார்க் கறிவுறுத்து. (௩௨)

நூறுண்டு கருவிகளி னூனமொரீஇப் போகப்பல்
வேறுண்டு விண்ணரசின் மிகநுகர்ந்து பற்றற்று
மாறுண்டு புவிமுழுதும் வழுத்தவிளங் கினனவனீண்
டேறுண்டு நடவுமெம திணையடிக்கீழ் வாழ்கின்றான். (௩௩)

அனையசிவ தீர்த்தத்தின் மான்மியமுற் றளவிட்டுப்
புனையவெணி னெடுங்காலம் போதாதா லினிக்கண்டார்·
வினையிருடீர் தரச்சவட்டி வீறுசுட ரிலிங்கநலந்
தனையினிது தவச்சுருக்கிச் சாற்றுதுமுன் கோற்றொடியே. (௩௪)

ஆகத்திருவிருத்தம். ௩௪.

தீர்த்தவிசேடப் படலம் முற்றிற்று.

மூர்த்தி விசேடப் படலம்.

பாமம் புராசிருஞ் பாரிலும் விண்யாவும்
வாமம் புடன்வரும் வார்குழலி யங்க
ணோமம் புரிந்தவ ரெய்தவுறை மூர்த்தி
நாமம் புராதன வன்மீக நாதன். (௧)

பானேர் நறுஞ்சுவை பல்குமொழி நல்லா
யானே றுகைக்குநம் மாரருளி னஃது
வானே மனேமுதல் வந்தணையு முந்தத்
தானே முளைத்தவட் டங்கியதை யன்றே. (௨)

நீங்கரிய வண்பயந் தேறவுட லெங்குந்
தேங்கிறு முலைத்தலைப் பெற்றிவெளிப் பட்டாங்
கியாங்களு நிரந்தரம் யார்வநிது மேறு
மாங்குறு குறிக்கனே தோன்றுவ மனைப்பே. (௩)

எண்ணிலுயிர் மாட்டுநம் மின்னருளுண் டேனுந்
தண்ணளி தொழும்பர்பாற் றானுமது மான
வுண்மை யெவற்றினு முங்கதி லைமக்காம்
வெண்ணகைய ரெந்தவ வாய்ப்பரிய மின்னே. (௪)

எங்குறி யிடத்தும்யாம் பால்விரவு நெய்யிற்
புங்குமறை வாகியே பொற்பவிருக் கின்றோ
மங்குறி வயிற்றயிர் நெய்யென வமர்ந்தா
னங்குலவு நித்திலத் தாமமுலை நங்காய். (௫)

வேறு.

அதனை யன்பி னலரி குணதிசை
யுதய காலத் தொருமுறை நோக்கினோர்
சதத மெய்ப்பெருஞ் சாலோக் கியத்தனிப்
பதவி யெய்துவர் பண்கனி மென்சொலாய். (௬)

உச்சிப் போழ்தத் ததனை யுருகுபு
நச்சிப் போற்றிய நாளில மானவர்
சச்சித் தாயநஞ் சாமீப்பி யப்பதத்
திச்சித் துள்ளவுண் டேமாப்ப ரேந்திழாய். (௭)

தீய நீக்குமத் திப்பிய லிங்கத்தைச்
சாய நேரத்துச் சந்தித்து வந்திப்போர்
தாயி னல்லவெஞ் சாரூப் பியநிலை
மேயி ருப்பர் மிளிர்தளிர் மேனியாய். (அ)

கொந்து வார்கருங் கூந்தலங் கிள்குயி
யத்த யாமத்தி லார்வத் திறைஞ்சிமேற்
றத்து வாந்தச் சாயுச்சி யம்பெறீஇச்
சுத்த வாநந்தந் துய்ப்பர் வரதமே. (கூ)

புறத்தி டங்கொள் புனிதவம் மூர்த்திக்குந்
துற்ற கோயில் விமானமு மொற்ற மாளிகை
சுற்று மண்டபமுஞ் சூழ்மதில் கோபுர
மற்று றுப்பும் வகுத்திடும் புண்ணியர். (க௦)

வார நந்தனம் வைத்து வளர்த்துவோர்
காரில் போது கருதித் தொடுக்குநர்
மீது லாவுந் திருவிளக் கிட்டவர்
ஆசை யால்விரைந் தூப மளிப்பவர். (கக)

நாவி பாளிதஞ் சந்தன நல்குவோர்
ஆவி னெய்யினா லந்தமு னூந்துவோர்
கோவி லுள்ளகஞ் சுவல புறப்புறம்
வாவி யாதிய தொட்டு வைப்பவர். (கஉ)

அலர்தொ டாரிக்கல னுடை நிவேதனம்
நலத்த பூசைக்கு நண்ணிய வேணைய
கலப்பை யுள்ளக் களிப்பி னளிக்குநர்
விலக்கொ ணாத விழாச்சிறப் பாற்றுவோர். (கங)

என்றி யம்பு மினைய திருவினை
நின்று நீங்கி நிலமொருங் காணபின்
மன்ற நம்பக்கல் வந்தனர் வைகலும்
பொன்று றுப்பர் போக நுகர்வரால். (கச)

கேழி ளந்தளிர் வீழக் கிளரியால்
வாழி யக்குரி மன்னிய வாலயஞ்
சூழல் சூழ்வரச் சூழ்நரைச் சூழ்வன
பாழி நல்லறப் பால முழுதுமே (கரு)

மணந்து நெய்த்தற மைத்து நெயிப்புரிஇப்
புணர்ந்து வார்ந்து புரிந்தமெல் லோதியா
யிணங்கு மன்பினச் சோதி யிலிங்கநேர்
வணங்கு வாரை வணங்குவர் வானவர். (கசு)

போது மீது பொலிமட வாரணி
காது காது கருந்தடங் கட்பராய்
பாது காக்கும் பழம்புற்று நாதனென்
றோது வார்பெய ரோதுப மாலயன். (கஎ)

காரொத் தான்கல வத்துகிர் வல்லிசேர்
சீரத் தண்கடற் சீர்கொள் விமலாசனி
வாரத் தாற்பண்டை வன்மிக லிங்கமென்
பேரைக் கேட்டனம் போர்பல கேட்டலம்போம். (கஅ)

எத்த லத்துச் சிவணி யிருப்பினு
நித்த லுந்துயி லீப்புழி யன்னநஞ்
சுத்த மேனி தொழாநின் றெழுபவர்
முத்தர் முத்தன முத்தன மூரலாய். (கசூ)

வள்ளப் பொய்யல் வனமுலை மாதரா
யள்ளத் தக்க வழகிற்றம் மூர்த்தியை
யுள்ளத் துள்ளுற வுள்ளிய வொள்ளியர்
வெள்ளப் பேரின்ப வெள்ளத் தழுந்துவார். (உ0)

வெம்மை நெஞ்சின் மிடைந்தடைந் தார்க்கெலா
மம்மை யின்பய னூர்த்துவ மற்றைய
செம்மை மல்குபு ரித்தவம் மூர்த்திதா
னிம்மை யேதரு மெவ்வகைச் செல்வமும். (உக)

காவி நேர்விழிக் காரிகைக் காரிகை
தாவி லாதவத் தானுமைப் பேணுவார்க்
காவ யிற்றொல் லறம்பொரு ளின்பமென்
மூவ கைப்பயன் முற்றுடன் முற்றுமன். (உஉ)

நத்து வார்க்கது நன்னிதி யாக்கமுஞ்
சத்து ருக்கள் சமழ்ப்புறு வென்றியும்
பொத்து நோயின்றிப் பூரண வாயுள்கூர்
புத்தி ரப்பெரும் பேறும் புகுத்துமே. (உங)

சீர்த்தி யும்மணி மாநிதியனை சிந்தியும்
பூர்த்தி சாலும் பொறியி னுகர்ச்சியு
மார்த்தி நீர்நிறை கல்வியு மத்தகு
மூர்த்தி நல்கு முகமலர்ப் பொற்கொடீ. (௨௪)

அத்தி ருக்குறி தன்னை யனுதினம்
பத்தி யோடு வழிபடும் பான்மையர்
கொத்தி ரும்பவக் கூட்டற வோட்டற
முத்தி சார்தன் மொழியவும் வேண்டுமோ. (௨௫)

அன்ன தாய விலிங்கத் தகன்சிறப்
பின்னு மெண்ணருங் கால மெடுத்தியாம்
பன்னு கிற்பினுஞ் சாற்றும் பறைவதின்
றென்ன வாய்விண் டிறுத்தன னெம்பிரான். (௨௬)

உயிர னைத்து மயர்வின் றுயிர்த்தருள்
மயிலி யற்பிடி கேட்டு மகிழ்சிறந்
தயினு திப்படைப் பூற்காத் தண்ணலைப்
பயிலு மன்பிற் பணிந்து பணிக்கின்றாள். (௨௭)

கரிய சுந்தர கந்தர கந்தர
பிரிவ தற்கும் பிழைத்த லெனையர்க்கு
பரிய நின்விரை யாக்கலி யெள்ளறரும
பெரிது நெஞ்சு வெரீஇயினன் பேதைமையன். (௨௮)

அருள்வ ழிப்படாத் தவ்வழி நோற்புழிப்
பருவ ராதியான் பாணித்த லின்றிநீ
வருதல் வேண்டுமென் றண்மி மறுவலு
மருமலர்க் கழல் வந்தித்து நிற்றலும். (௨௯)

செவ்வ ணங்கெழு மேனிச் சிவனவட்
கவ்வ ணப்புரி வாமென் றபயமீந்
திவ்வ ணங்குட னேகென வேவினான்
றெவ்வ ணங்கு திருநந்தி தேவுக் கமைய. (௩௦)

மால்வ ரைக்குல மன்பெறு பைந்தொடி
நீல்வி டக்களச் செஞ்சடை நின்மலப்
பால்வி டைப்பரன் பால்விடை பெற்றனம்
போல்வ ழிக்கொண்டோர் மண்டபம் புக்கனள். (௩௧)

சோதி மாமணித் தோடொளிர் வார்செவிக்
காதி மீள்கட் கமலினி யென்பவ
ளாதி யாய வணுக்கத் தொழின்மையர்
தாதிமார் கடல் சூழ்தர வைகினாள். (௩௨)

அங்க ணப்பனை யம்மை யருச்சிப்பப்
பொங்கு காதலிற் பூமலி வெற்றியூர்க்
கிங்க ணின்று மெழுந்தரு ளும்பெரு
மங்க லத்திறங் கேட்டு மகிழ்ச்சியால். (௩௩)

இந்தி ராணியு மிந்திரை வாணியு
முந்தி டாகினி யோகினி காளியும்
பந்தி யாத்தவப் பார்ப்பனி மார்களு
மந்தில் வானர மாதரொ டண்மினார். (௩௪)

உரிமை சான்ற வுமைக்கரன் மூர்த்திசே
தெரிவு றுத்த திறனிது சங்கரப்
பிரியை பாகம் பிரியா வரம்பெற்ற
சரித மின்னினிச் சாற்றுதுங் கேண்மினோ. (௩௫)

ஆகத்திருவிருத்தம். ௭௦௫.

மூர்த்திவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

பார்வதி பாகம்பிரியா வரம்பெற்ற படலம்.

சார தந்*திரங் கைமுகன் றலைச்சதுர் வேத
சார தந்திரந் தேர்ந்தவ னுணையாற் றளிக்கோர்
சார தந்திரஞ் சிருட்டியென் றிவைசெயத் தக்க
சார தந்திரண் டெறப்பலர் கணாதிபர் தழைந்தார். (௧)

படிய ளந்தவன் செய்யசூட் டோதிமப் பறவைக்
கொடியு யர்த்தியோன் வச்சிரப் படையுடைக் குரிசில்
கடியு லாவிய கற்பகக் கண்ணியர் கதிர்க்கு
முடிகொண் முப்பதின் மூவரு மாவயின் மொய்த்தார். (௨)

* சாரசம் சாரதமென் றாயிற்று, ஆதனம்போல.

கருடர் பாதல வாசிக விருடியுங் கவர்கந்
தருவர் சித்தரி யக்கர்கின் னரர்விச்சா தரர்கிம்
புருடர் போகமா பூமியர் பூதர்பை சாசர்
நிருதர் தைத்திய ராதியர் குழீஇயினர் நிறைந்தார். (௩)

அன்ன காலையி லகிலமு மளித்தவ டிருமுன்
மன்னி நந்திகள் வாய்புதைத் தணிமுடி வணக்கிப்
பொன்னின் வெண்மணி யிழைத்தசு சிவிகையிற் பொற்ப
வென்னை யாளுடை நாயகி யிவர்ந்தரு ளெனலும். (௪)

என்று காப்பவ ளம்மணி யானமேற் கொண்டு
மூன்று வேதமு முபநிடத் தொகுதியு முழங்கச்
சான்ற வந்தியர் சூதர்பின் றேத்தொலி தழைப்ப
வான்ற கற்பக நறியபொன் னலர்மழை பொழிய. (௫)

முரச பேரிகை குடமுழா மொந்தைகள் முருடு
சரப மத்தளந் தகுணிச்சந் தக்கையுந் தழங்க
வுரவு நீர்வளை வயிர்குழல் காகள முலப்ப
விரத வின்மது வார்த்தெனச் சகோடயா ழிசைப்ப. (௬)

கவிகை யுந்தழைப் பிச்சமுஞ் சாமரைக் காடுஞ்
சிவிறி யோடுசாந் தாற்றியுங் கேதனத் திரளு
மவிரு நித்திலப் பந்தருந் தோரண வடுக்குஞ்
செவிய ஞாயிறு போயிறு மாநிழல் செய்ய. (௭)

தரும நல்லுருத் தண்டிகைத் தண்டினைக் காவிப்
பரும வல்குலா ருருத்திர மடந்தையர் படர
விரும ருங்கினு மிருநிறத் தாமரை யிருக்கை
மருவு மாதரார் வழியுழி வளனுரைத் தேக. (௮)

சுகந்த மெல்லிலைச் சுருள்சசி துணைக்கரத் துய்ப்ப
விகந்த வொப்புடை யுருப்பசி படியக மேந்த
வுகந்த குந்தனத் தரம்பைபாங் கடைப்பைகொண் டணையத்
திகந்த நாறுபூங் கோடிகந் திலோத்தமை பரிப்ப. (௯)

சவிய வஞ்சலி தொழற்குரி முழுமுதற் றலைவ
னவிய மேந்தியென் றுணர்த்தியாங் கவற்குமுன் னல்கிப்
புவியில் வந்தொரு மின்கொடி புடைபெயர்ந் தென்ன
வவிர யத்தொடு மேனகை நாட்டிய மயர. (௧௦)

நத்தி ராங்கர் கதுப்பினர் விஞ்சையர் நல்லார்
பத்தி ராகதா ளங்களின் விதிவழாப் பாட
வொத்தி ராதழ லழற்றுகற் பருநதி யுலோபா
முத்தி ராதியர் சூழ்ந்துபல் லாண்டிசை மொழிய. (கக)

கங்கை காளிந்தி யிருவருங் கவரிகள் புரட்டத்
துங்க பத்திரை கோதமை பணிப்புன றுளிப்பப்
பொங்கு தாமிர பன்னியும் பொன்னியும் புன்கா
லங்கு மெல்லென வுலாவுமா விருந்தமே ரணைப்ப. (கஉ)

பீத வம்பர வகைபல வடுக்கிய பேழை
யாத ரம்பெரு கரதன வணிகலப் பரணி
சீத ளப்பரி மளத்தளக் கலவையஞ் செப்பென்
றோத நின்றவின் றேரன்ன கொடிசில ரொதுங்க. (கங)

பூவின் மென்சிறைச் செய்யவாய்ப் பைங்கிளி பூவை
தாவி மேவிய வோவியப் பஞ்சரந் தாங்கி
யாவி யொண்பெடை யோடவைக் காரமு தருத்தி
யோவி றன்பெயர் பயிற்றின ரொருசிலர் செல்ல. (கச)

சுருள்ப டம்பிணர்க் கோட்டிளந் தூத்தகர் யூகந்
திரிம ருப்பின வெள்ளிய புள்ளிய சிறப்பின்
மருளு நோக்கத்த கவர்த்தடர் குரத்தன மானென்
றெரிபொன் னீடொடர் யாத்தனர் சிலர்பிடித் தியங்க. (கரு)

மிடற்ற ணிச்சயை விசயையை முதலிய மின்னு
ருடற்று வெஞ்சமர் வென்றிய ராணுடை யுடுத்துத்
தடற்றி னீங்கிய நாந்தகந் தடக்கையிற் பற்றுக்
கடற்று மங்கையர் குழாத்தினைச் சுலவினர் காப்ப. (கசு)

அணிவ குத்தனர் சாரத ரண்மையத் தொடரப்
பணிலம் வாள்கதை சார்ங்கம்விட் பரிதிநேர் பரிதி
திணிபு யத்திடைச் சேக்கியோன் றேமலர்ச் செம்மல்
கணித மில்சுர ரேற்றன பணிபுரீஇக் கலவ. (கஎ)

இரத பந்திகண் மாக்கல மிபத்தொகை மகரம்
புரவி வாந்திரை பல்லியந் துவைப்பொலி பூசல்
பிரச வார்குழ லார்துகிர்க் கொடியெனப் பெற்றும்
பரவு தானைவே றொருபெரும் புணரியிற் படர. (கஅ)

பிரம்பி னந்தியம் பிரான்றனம் பிரிந்துமுன் போத
விரண்டு மூன்றுநாள் கைந்நெறு முலகினு மின்ன
வுரந்த ரித்தபூ மண்டல மொன்றுமே யுகப்பப்
பரந்த வொன்பதி னவாசிமா திரம்வரம் படைப்ப. (௧௯)

ஆக்கு நான்முகத் தண்ணலை யாக்குவான் வந்தான்
காக்கு மாநிறக் கடவுளைக் காப்பவன் வந்தான்
வீக்கு நாதனை றுயிர்த்துணை மெல்லியள் வந்தாள்
கோக்கு மாரிவந் தாளெனத் திருச்சின்னங் குமிற. (௨௦)

கொழுந்த ரும்புபோ தலர்துறு குளிர்பொழி லூடு
மழுங்க லாவெழிற சாயல்கூர் மயிலினங் கூடு
வொழுங்கு தூவிய வரசவன் னத்தினை யூர்ந்து
செழுங்கு யிற்பெடை செல்வது சிவணிய சென்றாள். (௨௧)

இந்த வாறெழுந் தருளுகின் றுழியிள வேனில்
வந்த தாகமங் கலையெனப் பெயரிய மாது
கந்த சாதியைப் பயந்தவக் கவுரியைக் காட்டி
முந்த நீடதர் மல்லல்கண் மொழிதர லுற்றாள். (௨௨)

உந்த நான்முகில் சூடியி னியுயர் புணர்த்தக்
கொந்த ணிப்புயற் குழூஉப்புனைந் தாங்கொளிர் சோதாய்
சந்த னுதிய தருவிடை யிடறுபு தளர்ந்து
மந்த முற்றெனத் தென்றலம் பையத்தவழ் வதுபார். (௨௩)

ஈரத் தோர்கலை மிலைச்சியின் மிக்கனை யெனயாந்
தேரப் பான்மதி தரித்தெனத் திகழ்குளச் செல்வி
யாரத் தோடகில் வாசநின் னியன்மணத் தடங்கிச்
சேரத் கத்துவி தத்திறந் தெளிப்பது நோக்காய். (௨௪)

பெருப்பி னுகபா ணியிற்சிறந் தாயெனல் பிறக்கக்
கருந்த னுத்துணை யணிந்தெனக் கவினுதற் கன்னீ
யிருங்கு றிஞ்சிநின் படைக்குவெப் பறக்குடை யெடுத்தாங்
கொருங்கு மீயலர் கோங்குக ளோங்குவ காண்டி. (௨௫)

மானெஞ் சேந்தியிற் சித்தனை யென்பது வயக்கக்
கானெஞ் சேர்மறி யிரண்டணிந் தெனமிளிர் கண்ணாய்
வானெஞ் றுன்வர வோர்ந்துபொன் மாரிபெய் தாங்குத்
தேனெஞ் றொண்மலர் சொரிந்தன சிதர்ப்பன தெரிதி. (௨௬)

உலகெ லாமுணர் வரும்பிரா னுள்ளமு முயிருங்
குலவி யாடுவான் குயிற்றிய வூசல்போல் குழையா
யலகி லாதநின் பரிசனக் கடிகளே வாமை
யிலகு பூந்தளிர் செயலையூழ்த் திசைப்பன பாராய். (௨௭)

ஆல முண்டவ னனைத்துறப் பழகையு நோக்குங்
கோல மல்கொளித் தருப்பண மிதுனம்வீழ் கொடிற்று
யேல வெற்புனை நடைபெற விரந்துகை விரிப்ப
போல வாயவிழ் தோன்றிகள் பொலிவன காணாய். (௨௮)

உறந்த சாதியம் போதுசம் பகமண முயிர்ப்பச்
சிறந்த வேதுவெ னென்றரன் கருதுநா சிகையா
யறங்கொ ணின்னரு ளொழுக்கினைச் சமழ்த்தழித் தாங்குக்
கறங்கு வெள்ளரு வித்திரள் சுருங்குவ காணாய். (௨௯)

சாதிச் செந்துகி ரமிழ்துகா றன்மையா தென்று
வாதிக் கோன்சுவைத் தற்புத மணவித ழமலா
யோதித் துன்புரைத் துன்முனே விட்டென வொகரஞ்
சோதித் தோகையை யொடுக்கிமிக் கேங்குவ சலாய்க்காண். (௩௦)

ஓங்கு தாடிமக் கனிவிதை தரளமென் றுவற்றைத்
தாங்கி யற்கையிற் செயற்கையின் வென்றதந் தத்தா
யீங்கு நீபடர் வுணர்ந்துசே யிட்டகா வணம்போற்
பாங்கு மாதவி படர்ந்துமேற் செற்றிய பாராய். (௩௧)

சொல்லு ஞான்றுநே ரன்மையைத் துற்றரக் காம்ப
லல்லி நாமுற வணிகிளர் செய்யவா யணங்கே
பல்ல ரம்பையி னெட்டிலை துவக்குவேய் பந்தர்ப்
புல்லி நாட்டுபைந் துகிற்கொடி புரைவன நோக்காய். (௩௨)

உறுப்ப னைத்துளும் பொதியமு துவட்டெடுத் தொழுகிப்
புறத்து வாய்வழிப் பொங்கியாங் கிளநகை புரிவாய்
சிறுத்த புன்மைதா மகற்றநிற் பணிவன சிவணக்
கறுத்து மென்றினை முதிர்கதிர் கவிழுமா காணாய். (௩௩)

கண்டு கன்முதற் கலப்புறுங் கோதளாங் கரும்பு
மண்டு பால்பரி ணமிக்குமென் றெள்ளுசொன் மடவாய்
வண்டு பொன்னலர் மதுநுகர் வரத்தினை நின்பால்
விண்டி ரப்பபோற் குயிற்சிப்பண் மிழற்றுவ நோக்காய். (௩௪)

சீரகத் நம்பிரா னுணர்ந் தெய்கதி ரெவ்வமே
பாரகத் தின்னறலா வராசரோ ருகமுகப் பாவாய்
தேகத்தில வாகத்திக கொடிவழி முரக்கலே னென்று
மீகத் லாய்க்கக்ளைழக கூத்தரின மிளிரவன பாராய். (௩௫)

ஒருப்புற் றதெதாலி வழங்குகோ டிகழுந்தா ரென்றெறி
பருவு காலையெண வகையொலி தருகள வளிதா
யுருவ வாவித்தம மினங்கொலி துணைவியென் றுண்ண
வெருவி யாங்கரி கரியிரி விமமிதங் காணுய. (௩௬)

பணைகண் ணாமுத்த முருப்பவென றறகடல பரிவா
லணைப்பு துருசநீ டணைசிக லங்கலந் தோளா
யிணையி னினவர வளக்கமாற கியமபவோட டருவ
துணைய வலவிரை இக கலுழி செஃ றெறறமும பாராய். (௩௭)

திவவி யாழசமழுத தெனமுகங் கோடு திருமந
தவவி ளங்குகங கணகண கூப்பரத தையா
லுவமை தீரநினை மகிழ்நதெதிர கொளளுமவிலா டோபப
விவறு பூநதுணாப பூவைநீ ரிலங்கெழில பாராய். (௩௮)

கோட லெறறைகக்குரு சிவணல கொடுத்ததலே பயிலவ
வாட கக்கொடி தளிர்ததன வகங்கையெ மபபே
யீட ரங்குனே யரிபணிந தோநதெனக காரைக
காட லாநதுமென காவிறை ருழநதெழல காணுப. (௩௯)

அடனம தறறெறறு கடவுளு மாலுநின னறகாங
கடல கததுகள கெளிறற ழுங்குலிக கனமல
வடிவி னுக்குடை யரமபைய ரெயிறறினம வெளவிக
குடவி மாசெறித தாங்கொளிர குருநகரும பெதிராய. (௪௰)

ததைதை யிறபதின மடங்குயாந தனையென றகவப
பததுமூக்கணிந தாங்கவிர மைகயுகிரப பாவாய
நததி நிறகண்டு புறவமா நங்கைபுன னைகசெப
வொதததுமாலதி முகிழுபபறைத புவபபொடு நோக்காய. (௪௧)

ஒருங்க டுங்கடு வுணடவற குயயுமா றட்டு
மருநதது தேங்கிய மணிதகலை வளளநோ முலையா
யிருநதிண வேநதிளைப் புணாகுறும பெணமயி லைபபுத
தெருண்டு கோழிபுன சிறையிரித தாலுவ தெரிநி. (௪௨)

தழைத்த வுந்தியஞ் சுழியெழீஇத் தனிமுகி ழிரண்டை
யுழைக்கொள் வாரிச நாளமென் மயிரொழுங் குடையாய்
மழைக் கணீபசு பதிதுணை யாதலின் மகிழ்கூர்ந்
தழைப்ப போலவம் மாவெனும் பசுவணி நோக்காய். (௪௩)

நராய ணன்றனைப் பரித்தவோர் பச்சிலை நாணச்
சராச ரக்குழு வனைத்தையுந் தரிக்குமு தரத்தாய்
வராக மோடுவ நின்முனிற் பஞ்சுடு வையத்
துராய தீவினை யிரிவன வுறழ்வன பாராய். (௪௪)

முன்பு ரைத்தவா வயின்வயின் மூவல கடங்கிற்
றென்ப தற்கறி குறிவைத்தாங் கொளிர்மடிப் பெம்மோ
யின்ப வள்ளியை யிளையசேய்க் கீந்தசம் பந்தத்
தன்பி னிற்றொடர்ந் தாங்குமா னணைவன காணாய். (௪௫)

ஒண்ட லைப்படங் கீழுற வுடலமேக் குயர்த்த
குண்ட லித்திறங் குறிப்பிக்குங் குய்யநுண் ணிடையாய்
பண்ட ரன்கணு ழுயரி னுன்னுழைப் பத்தி
கொண்டு ளாரெனக் குழலிசை கோவரை நோக்காய். (௪௬)

மரங்கொன் மால்கரிப் புழைக்கையுள் ளிடின்றி வணங்கத்
திரண்டு மெத்தென வழுவழுத் தொளிர்கவான் றெரிவாய்
நிரந்த பாசடை நீன்மல ரோடைக ணின்பால்
வரங்கி டக்குமெய்க் கண்ணினர் மானுவ பாராய். (௪௭)

உளங்க லங்குபு டிரண்டுசேற் றளைபுகுந் தொளிப்ப
வளங்கு லாவிய மாமைசால் சானுவின் மங்காய்
துளங்கு கோடைவான் மழையெனத் துறுகுள நிறைய
விளந்திண் மீன்பொர வெருமைபால் சொரிவன வெதிராய். (௪௮)

ஆவ நாழிகை முன்னிலைப் படுவதற் கஞ்சிக்
காவ லாளர்பின் மறைதரத் திகழ்கணைக் காலாய்
மேவ ணிப்பணை மகளுனை வாழ்த்திவாய் விண்டாங்
கோவ லாதளி முரல்சரோ ருகமலர் வுணர்தி. (௪௯)

பராவுற் றிண்டுநர் நால்வகைப் பக்குவ நிறுக்குந்
தராசுத் தட்டெனத் தயங்கிய பாடுடைத் தையால்
விராவப் பொற்சிலம் போசைகீ நடந்தென மெல்ல
மராளப் புள்ளின மிழுற்றுபு வழுங்குமா காணாய். (௫௰)

படியிற் றம்மைமீ தாக்குத லினித்தவிர் பாக்கு
னடியைப் பந்துபின் பற்றியாங் கவிர்குதி யம்மே
மடிதற் றன்னைவான் மகளிர்தாழ்ந் தெனவஞ்சிக் கொம்பர்
கடிமிக் கார்மலர்க் கனத்தினா லொசிவன காணாய். (௫௧)

வேத மாகமம் புத்தக வடிவினை மேய்நின்
பாத மீக்கிடந் தெனக்கிளர் புறவடிப் பாவாய்
நாதர் திர்வினீ நனிபசப் பான்றுணர் நல்கச்
சூத மோர்ந்தபோற் றளிர்ப்பன விழிக்கணை யாண்டாய். (௫௨)

உனைவிண் ணாடிய ரிறைஞ்சஞான் றிமையுமை யுக்க
கனையொ ளித்துகிர் நிரைபுரை கால்விரற் கன்னி
தனையு யிர்ப்பித்த நீவரு தண்ணடை வசந்தன்
புனைதல் செய்தெனப் பூத்துறு பொழிலெழி னோக்காய். (௫௩)

பற்ப லண்டத்து மதிதம குறையொழிப் பாணின்
னற்ப தத்தின்முன் னிரைந்துதாழ்ந் தெனநகு நகத்தாய்
பொற்ப ணைக்குயில் பொலியுமிவ் விருதுவெம் போற்று
நிற்ப நீயரு ளென்பபோற் கூவுவ நேர்தி. (௫௪)

பருவி னாணினாற் பஞ்சியும் வெட்டுண்டு பறநேந
யிரிய மென்மைவாய்ந் தினிதுசேந் திலங்ககந் தாளாய்
வருண னின்னெதிர் கையுறை சொரிந்தென வாரி
தரள நந்துதுப் பலக்கரத் திறைத்தல்கண் சாத்தாய். (௫௫)

பிடியி னத்தினைப் பயம்பினுள் வீழ்த்துப் பிடித்தீர்த்
தடியில் வன்றொடர் புனைஇச் சினந் தணிநடை யணங்கே
முடிவி லாமென்மை முடித்திட முடித்தியென் றன்னைக்
கடிய கைதைகை குவிப்பபோன் முகிழ்ப்பன காணாய். (௫௬)

அரும்பொ னைச்சயங் கொண்டுதீ வாய்மடுத் தடித்துக்
கருங்கன் மீதுட லுரிஞ்சுவித் தொளிர்நிறக் கவரி
விரிந்த பேரரு வயினாரு வருமெனல் விளக்கப்
பரந்த வப்பிடை யுப்பெழீஇக் குவவுவ பாராய். (௫௭)

அடையிற் கால சவியுறு தெனமயி லசித்துக்
கடைபட் டன்றென வமிழ்திகழ் சாயலங் கரும்பே
நடைபெற் றேகச்செவ் வழியிதென் றுரைப்பபோன் ஞாழற்
புடையிற் செவ்வழி முரன்றுலாம் பொறிவரி நோக்காய். (௫௮)

ஏன்று பங்கலை யினியன வளனொடுந் தியம்ப
நன்று நாடுபு நாயினே னடிமையு நயந்தாள்
குன்று முற்கடந் தேகுகான் மன்பதைக் குலத்தை
யன்று மாமுது வேனில் புக்கிறுத்ததை யன்றே. (௫௯)

வேறு.

விருத்த வேனிலாம் வெய்ய தீத்தலை
யிருத்தி மன்னுயி ரெனுமு லோகத்தை
யுருக்க மேற்றிசைக் கொல்ல னூதுவான்
றுருத்திக் காற்றெனக் கோடை தூற்றதால். (௬0)

இறுதி தங்களுக் கேய்ந்த வெல்லையு
முறுதி தாங்கினார்க் குறுற்று நீர்போ
லறுதி முற்றிய வடைம ராடியிற்
குறுகி வீழ்மழை கொழுமை பின்புற. (௬௧)

பற்று நீங்குபு பட்ட கோடரம்
வற்றன் மாமரன் மற்றைப் பாதவ
முற்றும் வேற்றுமை முன்னெ னுவகை
நிற்றன் மேயின நீடு ருப்பினால். (௬௨)

அறல்வ றத்தலி னறல்பு லப்படத்
ஆறுமு வார்நதித் தோற்றங் கூர்வெயி
றெறமெ லிந்துபார்த் தெரிவை யோகியைப்
புறன் விரித்தனள் கிடத்தல் போன்றதே. (௬௩)

தூன்று மன்னுயிர்த் தொகுநி யாக்கையி
னின்று வார்தரும் வியர்வு நீருமான்
கன்று சென்றலை கான னீருமே
யின்றி யேனைநீ ரில்லை யாண்டையும். (௬௪)

கதிர வன்பெறுங் காளிந் திப்பெயர்
நதியு மந்தனுந் நடுவ னுந்தவ
விதிரொ ளித்தம மெய்க ரிந்தனர்
முதிய வேனிலின் முளிந்து போனயால். (௬௫)

உழல்வெ யிற்பிழம் புருப்ப மாற்றலா
தழலும் வெவ்விய வழலு மட்டில்வாய்
நிழலும் வேள்வியஞ் சாலை நீழலும்
தழல்வொ ரீஇப்புகூஉக் கலந்துய்த் தன்றரோ. (௬௬)

கொடிய தாபவெங் கொதிப்பி னைப்பயந்
தொடிவி கந்ததண் ணுதக ராசியிப்
படியி னின்றுகீழ்ப் பாத லத்திடைக்
கடிது சென்றுருக் கரந்து வைகின்றே. (௬௭)

நளிப்பி லத்துழை நணிய பாணியை
விளிப்ப ருஞ்சுடர் வெம்மை விள்கமர்
வெளிக்கு ளேகுபு மிகக்க னற்றிற்று
லொளித்துக் கொள்ளினு மூழ்வி டெங்கொலோ. (௬௮)

வெய்ய வித்தகு வேனி லாற்றவத்
தெய்ய மெய்யுயிர் தேம்பிச் சாம்பியே
பைய வேகுறும் பரிச னங்களைத்
தைய னாயகி தயாவி னோக்கினாள். (௬௯)

இரங்கி நோக்கலு மெரியும் பாலையாப்
பரந்த பாரெலாம் பண்ணை யாயது
கரந்து வேனிறண் காரிற் சேர்த்தது
நிரந்த தானையை நீடிற் றின்பமே. (௭௦)

புத்தி முத்தியும் புற்க லர்க்கருள்
சத்தி யாற்றிற்று வியக்கத் தக்கதோ
வித்தி றத்தன வெளிது செய்மவள்
பத்தி யாளர்தம் பாத தூளியே. (௭௧)

கோளிற் கோட்படாக் குறைந்த மாமதி
மீளுற் றுலென வேனில் வாயொரீஇ
வாளுற் றுரொடும் வழிக்கொள் கின்றவள்
வேளுக் காற்றலை விளைத்த மாணினி. (௭௨)

இலகு நித்தில யான நின்றிழீஇச்
சலன மோப்புகே தாரங் காசிபற்
பலர்தொ ழும்பருப் பதஞ்சி தம்பரங்
கலவு மான்மியக் கமலை யாலவாய். (௭௩)

நிவப்பி னோடுநேர் நீத்த வின்னன
சிவத்த லங்களைச் செய்ய சீறடி
கவற்சி யெய்தப்போய்க் கருத்திற் பேரன்பு
முவப்பு நீடநின் றுருகிப் போற்றுப. (௭௪)

MAHAMAHOPADHYAYA
... SWAMINATHA IYER LIBRARY

பிழிம லர்ப்பதம் பெயர்த்து மென்மெலக்
கழிசி றப்புடைக் கடகத் திங்களில்
வழுவில் சுக்கிர வார வைகறை
யெழில்கொள் வெற்றியூ ரெல்லை நண்ணினாள். (எ௫)

உலந்தி டாததே ரோடும் வீதியை
வலஞ்செய் தெந்தையார் மான நேர்பணீஇ
யலங்கொ ளித்தளி யரண்க டந்துளாற்
பொலங்கொ டிக்கடிப் புரிதை புக்கனள். (எ௬)

நிம்ப நீழல்வாய் நெடிது போழ்துறீஇக்
கம்ப மற்றபல் கணத்தர் பாங்கெலாம்
பம்ப வாறுசெல் பரிவு யிர்த்தபின்
வம்ப ருப்புனல் வாவி நோக்கினாள். (எஎ)

கோடை யுண்டநீர்க் குறைத பத்தனு
தாடல் வாள்விழி யருளி னானிறைத்
தூடு தான்படிந் துரைத்த தீர்த்தத்தைச்
சேடு மல்கிய தீர்த்த மாக்கினாள். (எஅ)

புறத்தி னீரமன் புலர்த்தி வற்கலை
சிறக்கு மாறுமூஇத் திருவெண் ணீறணீஇ
யறப்பெ ருநகட லக்க மாமணி
விறப்ப மெய்யெலா மிலைச்சி னாளரோ. (எ௯)

அஞ்செ ழுத்தினை யன்பு வட்டெழ
நெஞ்ச ழுத்துபு நீடு காதலாற்
பஞ்சி மெல்லடிப் பாவை பைப்பயச்
செஞ்ச டைப்பிரான் றிருமு னெய்தினாள். (அ௦)

புராத னத்தனிப் புற்றி லோவற
விராவு நாதனை வீழ்ந்து தாழ்ந்தெழீஇப்
பராய்வ லங்கொடு பயிற வக்கிடர்
வராது காக்கென மனத்துள் வேண்டினாள். (அ௧)

எண்ணி லாகம மியம்பி னார்மகி
ழுண்மை யாவது பூசை யென்றுணர்ந்
தண்ண லாரையர்ச் சனைபு ரிந்திடப்
பெண்ணி னல்லவள் பெட்பு மிக்கனள். (அ௨)

உலப்பி னந்திதேர்ந் துயுரு விப்பிறைப்
புலத்தி னொடொறுள் பூச னைக்குரிக்
கலப்பை யென்னவுங் கதுமெ னத்தர
விலக்கர் பூதரை யாங்கு முய்த்தனன். (அ௩)

காம தேனினங் கற்ப கக்குல
மேம நன்னிதி யீட்டமுஞ் செய்யசிந்
தாம ணிக்தொகை தக்க வேனைய
கோம ளத்தவுங் கொணர்ந்திட் டார்கணர். (அ௪)

தருவி னூற்றப் பட்ட தார்வகை
மருவு யிர்க்கும்வார் மதும லர்க்குலால்
குருவி ளங்குபொற் கோடி கங்கபொன்
திருவி னுமொர்சா ரோழை மார்பிலர். (அ௫)

கரபி நல்கிய துவைம ணத்தரும்
கருணை யாதிய கபிலிற் றுண்டிதே
மருவு பாளித மைற்க மின்னமோர்
தாரைத் தாரொர்சார் தைய லார்சிலர். (அ௬)

இருத யத்திடை பெண்ணிற் றுய்கருள்
வரசிந் தாமணி மகிழ்ந்து வீசிய
அரத னப்பல்வே றணிக லத்திர
ணிரைவித் தாரொர்சார் நிறன்மின் னூர்சிலர். (அ௭)

சங்க வொண்ணிதி தளித்த வீர்ம்புனல்
பங்க யத்தினிற் படர்வி ரைப்பொரு
ளிங்கண் வேண்டுப கரண மேனவுந்
தங்கு மாறொரு சார்வைத் தார்சிலர். (அ௮)

பவாத்தி நீந்திய பகவ னந்திசென்
றுவாத்திங் கண்முகத் துமைமு னம்மறைய்
சிவார்ச்ச னைக்குரித் திரவி யம்மெலாந்
தவாத்தி றத்திவட் சார்ந்த வென்றனன். (அ௯)

என்ற வார்த்தைகேட் டிமையப் பைம்பிடி
கன்று நென்னலின் கறவை நேர்ந்தெனப்
பொன்று றுப்பழும் புற்று காதனே
யொன்றிப் பூசனை புரிதற் றுற்றனள். (௯௰)

திருமடந்தையுஞ் செய்யுட் செல்வியுந்
தருமவாரிதி சபரி யைப்பொரு
ளருமருந்தெனக் கான வம்மைதன்
னிருமருங்குநின் றெடுத்து நீட்டிய. (௬௧)

கந்த தைலம்வண் கனியின் சாறுதேன்
சந்த மைந்தமு தானைப் பாறயிர்
நிந்தை தீரிள நீர்ப னிப்புன
லந்தி னின்னன வடைவி னாட்டியே. (௬௨)

எல்லிட் டோங்கிய விலிங்க மூர்த்திக்கு
மெல்லொற் றுடையை மெல்லச் சாத்துபு
சொல்லற் கொப்பருந் தூய பட்டுரை
புல்லச் சூழ்த்துமுப் புரிப்பொன் னூல்புனைஇ (௬௩)

முண்ட நெற்றிமேன் முந்த ணிந்துகான்
மண்ட மேனியிற் களப மட்டியா
விண்டை யாதியா விணைத்த மாலைகள்
கொண்டு முற்றவுங் கோடித் திட்டரோ. (௬௪)

விலைவ ரம்பிலா வியன்ம ணித்தொகை
நிலைபொ றுத்திய வொயின்மின் னீழல்செய்
பலதி றத்தவா பரணம் வேய்ந்திறை
யிலகொ ளிப்பிழம் பெனவெ ரித்தென. (௬௫)

அறுவ கைச்சுவை யமன்ற சொன்மிகண்
மறுவி னீங்கிய வபூப வர்க்கந்தேந்
துறுமு பானியஞ் சுகந்தப் பாகடை
குறுக வைத்தறல் கோட்டி யார்வித்து. (௬௬)

பரிம ளத்தது பங்கொ டுத்தக
லெரிசெ ழுஞ்சுட ரெதிர்வ யக்குபு
கரிசி கந்தறக் கடிக மழ்ந்தொளி
ரரிய காஞ்சனத் தலரி னர்ச்சியா. (௬௭)

அளவி றந்துகண் ணருவி பாய்தரப்
புளக மேனியிற் போர்ப்ப விம்முறக்
களமு டிக்குமீக் கரங்க ளேறநெஞ்
சிளகி யீசனை யேத்தன் மேயினள். (௬௮)

வேறு.

பூவகநதேர் வாசிமறை பூவுலவு கோவலவன்
றூவகன்ற மேருவரை சாபநெடு மால்கணையாப்
பாவகத்தார கொண்டெம் பரனீ புரஞ்செற்ற
சேகவத்தைக் கூறிற் சிரிப்பாய் முடியுமே. (௯௯)

விட்புலவர் வேந்தன் விரிஞ்சியரி யென்றின்னோ
ருட்புலனு ளாய்த்தறிய வொண்ணு தொளித்திருந்து
நட்புலவார் நாடவெதிர் நாதவுணக் கோர்சிறிதுங
கட்புலனு காமதனைக் காய்நதனை நீ யென்பதென்னே. (௱)

முடிக்கமலந் தாங்கு முழுமுதான் முன்னா
குடிக்கமலரு சார்த்த குலமாணி தன்னை
நொடிக்கமலங் காவெழுநத நோன்கூற்றன் றெனணிக்
கடிக்கமலரு சூட்டிற் றலதுவயங் கொண்டதுண்டே. (௱௧)

கருமபொன்று கார்முகத்துக் காமனொடு ராமற
றரும்பொன்றுரு சாகத் தலைவனைய ளாதி
யருமபொன்று துன்பெய்த வன்னரிறு மாப்பைத
துரும்பொன்று நீத்ததலாற் றூழ்நதெவனீ செய்தனையே. (௱௨)

அலங்கரிக்கும் வாண்மணிப்பை யாடரப்பூண் மார்பா
சலநதாற்செற் றண்டர் தமைப்புரநதா யென்ப
பலம்படைத்த வன்னனைப் பார்த்த வளவி
னிலங்கிளைத்து நின்றதன்றி நீபுரிநத தொனறின்றே. (௱௩)

மன்றிறைவி யேத்திசைப்ப வீரனிலிங் கத்தி
னின்று வெளிப்பட்டு நிகழ்த்துவா னெரிமையயா
யொன்றுமன னஞ்சே லுரைத்தவா நீநோற்ற
பின்றை யுனைப்பாகம் பிரியாமை மெய்வைததும். (௱௪)

மன்று வரைஇக்குறிப்புக் கெய்திக் கரத்தலுமம்
பொனருக வில்லாற் புறவிடையே கொண்டொழிநது
தென்னூர் செழுந்துணைக்கைச் செநதாமரை முகிழ்ப்ப
மினனு ரிடைநுடங்க மென்சிற் றடிகன்ற. (௱௫)

ஆலயந்தீர்ந் தாய்மயிலி னம்பிகைதண் ணிம்பமுழற்
பாலணைந்து பைநதாட் பதுமா தனத்திருந்து
கோலமொன்று முற்றுறுப்புங் கோடாது நோநிற்இச
சீலடாந்து வான்றிருண்டு சேர்நததடங் கண்ணியையா. (௱௬)

செய்ய கரவிரலிற் சின்முத் திரைசேர்த்திப்
பொய்யகன்ற வானந்த போதவுரு வாய்நிறைந்த
மெய்யன் வியாபகத்துள் வேறறுமா றானடங்கித்
தெய்ய வரியதவஞ் செய்தனளா லோரயனம். (க0எ)

அம்மையொடு பெற்றபிரி வாற்றாமை பற்றியோ
கொம்மைமுலை யன்னாள் குயின்றவிர தங்குறித்தோ
வெம்மையெலா முய்விக்க வெண்ணியோ யாமறியோ
மும்மைவிழி மூர்த்தியவண் முன்னின்றா னேறேறி. (க0அ)

முன்னின்ற நாயகனைக் காண்டலுங்கண் முத்திறைப்பப்
பொன்னின்ற மேனி புளகரும்ப வுண்மலர
வன்னின்ற கூந்த லவிழ்ந்து விரையுயிர்ப்ப
வன்னின்ற கொங்கை மலைவல்லி தாழ்ந்தெழுந்தாள். (க0கூ)

தாழ்ந்தெழுந்த தேவி தனைவாண் முகநோக்கிச்
சூழ்ந்துணரா நின்றவிரு சுட்டுணர்வுக் கெட்டாமே
யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியவெம் மையன்மணி வாக்கானீ
வீழ்ந்தவர மென்னை விளம்புதியால் வல்லியென. (கக0)

கேட்ட கவுரி கிளர்ச்சிததும் புள்ளத்தா
ளீட்டமிளிர் செஞ்சடையா யெற்குநீ காட்சிதரு
கோட்டமிலித் தைவெள்ளி யிங்குன் குறிதொழுவோர்
வேட்டவெலா மேவியிட வேண்டு மதாவன்றி. (ககக)

இக்கடிகொண் மாநகர்க்கியா னெய்து கடகமதிர
சுக்கிரவா ரந்திடைநின் சோதி மயவிலிங்க
மிக்கபெருங் காதல் விரவ வழிபடுவோர்
தக்கவகை நாற்பயனுந் தாம்பெறுதல் வேண்டுமால். (ககஉ)

ஊனிதய நெக்க வழுவலன்ப ரெண்ணிலர்க்குக்
கானிமிரும் பூந்தாட் கலப்பருளா நின்றவள்ளால்
யானினது பாகம் பிரியாமை யெஞ்ஞான்று
மேனியுட னொன்றியுறல் வேண்டு மெனவிரந்தாள். (ககங)

ஏகன் கவுமாரி யேற்றவெலா மீத்துரைப்பான்
பூகம் பொருகளத்துப் பூவாய் வடிவுகொடு
பாகம் பிரியா ளெனும்பேர் பரிந்திங்க
ணாகும் பிலம்பார் நயந்த முழுதருளி. (ககச)

மன்னிப் பொலிதியென்று வாய்மலர்ந்தெம் மாதரசை
மின்னிற் றிகழும் வியன்மேனி வாமத்துப்
பின்னிப் புணர்வித்துப் பேணிநந்தி யாதியர்க
டுன்னிப் புடைசூழத் தொல்கைலை சென்றணைந்தான். (௧௧௫)

இப்பா லுருவோ டிறையிசைத்த பேர்தாங்கித்
துப்பாய லூட்டியெமைத் துன்பொழிக்கு மம்பிகையாங்
கெப்பா லவருநசைஇ யெண்பொருளை யெண்பொருளாத்
தப்பாது நல்கித் தழைக்கின்றாள் சந்ததமும். (௧௧௬)

பெருமாட்டி பாகம் பிரியாமை காம
வுருமாட்டி பாற்பெற்ற வொண்சரிதம் விண்டாந்
திருமாட்டி காவிருப்பன் றேவனைநீ ரும்பூ
வருமாட்டி யர்ச்சித்து வாழ்வடுத்த வாறுரைத்தும். (௧௧௭)

ஆகத்திருவிருத்தம். ௫௱௨.

பார்வதிபாகம்பிரியாவரம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

திருமால் வழிபடு படலம்.

காசிபக் குரிசிலைக் காதலிற் குலவினு
ளேசிலா வதிதிநா மெய்ந்தமா றீன்றவான்
றேசினர் தம்மொடுந் திதிமகார் பண்டொருநாண்
மூசினீள் வெம்பகை மூண்டமர் செய்வுழி. (௧)

நீயவல் லசுரரைத் தேவர்வெந் நிட்டவர்
தூயதண் பாற்கடற் சூழலிற் சூட்டராப்
பாயலிற் பள்ளிகொள் பங்கயச் செங்கணான்
மாயவன் றன்வயின் வல்விரைந் தண்மினா. (௨)

கடைக்கணிப் பளவினிற் கரையில்பல் செல்வமும்
படைப்பவள் கொண்கனைப் பரிதிசேர் பாணியாய்
தடைப்படா துலகெலாந் தாங்கியோங் கெம்பிரா
னடைக்கலம் புக்குளே மஞ்சலென் றருள்கவே. (௩)

என்றசொற் செவியினூ டேற்றுணர்ந் தாங்கெழீஇப்
பொன்றயங் கருவிலைப் பூந்துகில் வேய்ந்தகோ
னென்றுநீர் வெருவன்மின் னேதுநும் வரவெனா
வின்றிரு ரார்த்ததுன் பமரர்கூ றிடுதலும். (௪)

கருடன்வண் பியன்மிசைக் கண்ணனூ ரோகணித்
தொருவலா தியவுளா ருடன்வரத் தானவர்
மருவுசெங் களனகன் வந்துவிற் கால்வளைஇ
யுருமினே றென்னநா ணொலிபடுத் தானரோ. (௫)

அணிவகுத் தேற்றுநின் றசுரரா யினரெலாங்
கணிதமில் கணைவளைக் கரன்மிசைத் தூவினர்
மணிநெடுங் குன்றின்மேல் வாரிதம் பலகுழீஇத்
தணிவறப் பெருமழைத் தாரைகான் றுமென. (௬)

ஊறுபா டொன்றுமின் றுவணவூர் திப்பிரான்
மாறுபா டுற்றதா னவரைநீ மாய்த்தியென்
றீறிலா வாணைதந் தெஃகிலங் காழியாம்
வீறுசேர் தீம்படை விட்டனன் விடுதலும். (௭)

மண்டுவெஞ் சிகையழல் வாயுமிழ்ந் தநுவரக்
கண்டுகா ரவுணமாக் கடலுடைந் திரியல்போய்த்
தண்டரும் பிருகுமா தவனிலை சாலையுட்
கெண்டையுண் கண்ணினள் கியாதியைக் குறுகுபு. (௮)

பஞ்சரக் கிளிமொழிப் பஞ்சரக் கேரடிக்
கஞ்சமொத் தவிர்முகக் கற்பினுக் கரசியே
தஞ்சம்வே றிலைநினா சரணடைந் தாமெனா
வஞ்சலென் றன்னமின் னபயநல் கினளரோ. (௯)

தனுமகார் யாரையுந் தன்வயிற் றுன்னவைத்
திளிதிருந் தனளறு ணிறையெனு மெரிசுட
முனிவொரீஇ மீண்டுகூ ராழிநா மோதரன்
றனதுழிச் சாரவத் தண்டுழாய் மாயவன். (௧0)

திருகுவெஞ் சினமிகச் சென்றனன் றுபதப்
பிருகுவாச் சிரமமேய்ப் பிள்ளையைப் பெற்றசீர்
மருவெழிற் கியாதியின் வதனநோ நோக்கினன
பொருவருஞ் சில்லசொற் புகலுவா னதியால். (௧௧)

வேறு.

ஆன்ற செய்தி யயர்த லயர்வித்த
லேன்று டன்பட லாய விவற்றினைச்
சான்ற வேதந் தகுபுண் ணியமெனுந்
தேன்ற வாது செறிநறும் பூங்குழால். (௧௨)

இழிந்த கன்ம மிழைத்த விழைப்பித்தன்
மொழிந்த தற்கனு மோதமிம் மூன்றையு
மழிந்தி டாமறை பாவமென் றூர்க்குமாற்
பொழிந்த தண்கதிர்ப் பான்மதி போனுதால். (கங)

உயர்ந்த நல்வினை யாவ துயிர்களுக்
கியன்ற வாறித மேய்ப்ப தவற்றினைத்
தியங்கு மாறகி தஞ்செய றீவினை
வயங்கு வில்லுறழ் வார்புரு வக்கொடீ. (கச)

ஒருவ னுலொர் குடும்ப முறுகண்மன்
மருவு மேலவன் றன்னுயிர் வவ்வுதல்
பொருவி லாவற மென்று புகலுநூல்
மருணெ டுங்கண் பொரவலை வார்குழாய். (கரு)

குடும்ப மொன்றிற் கொடுந்துய ரோர்குலங்
கடும்பி னோடுற்றக் காலக் குடும்பத்தை
யொடுங்கு மாறட றன்மமென் றோதுப
விடுங்க ணைக்கயில் வேள்கொள் கவுள்வதூஉ. (கசு)

ஓர்கு லத்தினோ ரூரவ ரூங்கணூர்
சார்கு வாரெனிற் சாற்றிய வக்குல
வேர்கு மைந்திட வீப்பது மிக்கறஞ்
சீர்கு லாங்குமிழ் செற்றொளிர் நாசியாய். (கஎ)

மாடொன் றோர்நகர் வைகிய மாக்களா
னாடொன் றுக்கிடர் நண்ணினவ் வூர்முற்றுங்
கேடொன் றத்தெறு கிற்பது புண்ணிய
மேடொன் றெண்முருக் கெள்ளு மிதழியே. (கஅ)

ஆத லாற்பற்ப லண்டர்க் கயர்வயர்
யாது தானுரைக் கோற லினிதரோ
நீதி நீத்தவந் நீசர்க் கிடங்கொடேல்
கோத கன்ற குமுதச்செவ் வாயினாய். (ககூ)

என்ன வின்ன வியம்பலு மென்னடை
யன்ன மன்னவன் னினிது கூறுவாள்
பொன்ன ளாய புணர்முலைப் பூமகள்
மின்னு மார்பத்து மாலவை கேண்மியா. (உ0)

ஏதி லார்க்கிஃ திசையு முலகினை
யாதி மத்திய மந்தஞ்செய் மூவருட்
டூதி லாவொரு தேவெனு நீபக்க
பாதி யாதல் பரக்கழி விற்றரோ. (௨௧)

பொருவி னோடு புரைதபு புண்ணியர்
வெருவ ரத்தரு வெவ்வினை யாளரென்
றிருதி றத்தவர் மாட்டு மிரங்குபு
கருணை தூண்டல் கடவுட் கடனன்றோ. (௨௨)

ஆக்கு வானதி காரமயன் பெறச்
சீக்கு மாறு சிவன்கொள வாருயிர்
காக்கு மாட்சி கடைப்பிடித் திட்டநீ
வீக்கு கிற்ப விழைதன் முறைமையோ. (௨௩)

கொத்தி யன்ற குணத்திர யத்தினுட்
சத்து வத்தைத் தரித்தனை யென்றுநின்
பொத்த னுக்கு புராணம் புகல்வஃது
மித்தை யோவன்றி வெற்றுப ராரமோ. (௨௪)

என்று ரைத்த வினியன கூற்றினை
நன்று தன்செவி சார்த்தி நவில்கின்ற
னென்று தீஞ்சுவைப் பாற்கட லூடினந்
துன்று யோகத் துயில்பயில் புங்கவன். (௨௫)

உம்ப ராரி லுருத்திர னந்தணன்
வெம்ப கைப்புலன் வென்றடு வேந்தன்யான்
கொம்பர் வாணி கொழுநன் வணிகனும்
பம்ப முத்தம் பதித்தன வாணகாய். (௨௬)

சிட்ட ரைப்பரி பாலனஞ் செய்வது
துட்டர் தம்மைத் துமித்துக் குலத்தொடு
மட்ட லென்றிவ் வரசர்க் குரித்தொழின்
மட்ட லர்த்தலை வார்வுறழ் தேமொழீ. (௨௭)

மனுசர் மாதவர் வானவ ராமிவர்க்
கனிசம் வன்றுய ராற்றி யிடுங்கொடுந்
தனுச ரைத்தெற றக்கன் றெனக்கெழிற்
புனித பூகம் புரையு மிடற்றினாய். (௨௮)

எனவி ளம்பனு மேந்திழை யோதுவாள்
வனமி லைச்சிய மார்பபல் லூழிபண்
டினைவு றூனிற் பண்ணவ ரெய்துழித்
துணைய வன்றாற் றொலைத்திலை யென்கொலோ. (உ௯)

கயமு கத்துக் கடிய னலியமுன்
னியவு ளாருழு வெண்ணமெ லாமுறுத்தர
ளயர்வு ழப்பவு மாழிக் கரத்துரி
மயர்வு மல்க மடித்திலை யென்கொலோ. (௩0)

திரிபு ரத்திடைச் செறுநய நியரால
விரியு நீர்நிலம் விண்முதல் யாவையும்
பொரிது மாழாகது பேதுற்ற வற்றைநூன
றெரிசி னத்தி னிறுத்திலை யென்கொலோ. (௩௧)

என்ற வார்த்தை வினவின னருமா
மன்ற வேமறு மாற்றம வகுப்பமுன
மின்ற யங்கு வியன்மணி பீர்மறுப்
பொன்ற வாது பொலியு முரத்தினான். (௩௨)

அறைந்த மூவகை யாரும் பிராறபராய்
நிறைந்த பல்வர மீர்ந்தன ராகலான
மறைந்து நின்றொறும் மாய்ப்பவல் லெனையிலன்
குறைந்தி டக்கழை கோட்டுமென் றேருளியே. (௩௩)

அன்ன ரண்டர்க் களப்பருங் காலமிக்
கின்ன லெய்ப்பவு மீசன்வ ளாவுற்ற
தென்னை யென்னி னியம்புவல் கேளிக
நன்னர் யாழ்நனி நான்கொரு முன்னையாய். (௩௪)

முன்னை யாதிய வின்னுயிர் வர்க்கத்திற்
கன்னை யப்ப னருந்துணை நாயக
னென்ன நின்றரு ளியும் பசுபதி
தன்னை யெள்ளுபு தக்கன் மகஞ்செய. (௩௫)

விழைவி னங்கண் விபுதரெல் லேமும்போய்ப்
பழைய வல்வினை பாறுற மதிமருண்
டுழையி ருந்தவி யுண்ணப்புக் கேடையப்
பிழைத புத்தனன் பிஞ்ஞகன் வீரனால். (௩௬)

அட்ட மூர்த்தி தனையா மவமதித்
திட்ட பாவத்தி னெச்சப் பயன்றுய்த்துச்
சிட்ட ராதலைச் சிந்தித்து வைகினான்
மட்டில் பல்பகல் வன்கணான் மானவே. (௩௭)

அவிச்சை யாற்பரம் யாமென் றொரோவழி
நவிற்றி னேமையந் நன்றியில் வன்பவந்
தவிர்க்கு மாறு கருதியுஞ் சாலநாட்
கவிழ்த்த வுள்ளக் கருணையன் போன்றனன். (௩௮)

மங்கை பங்கன் வயின்வரம் பெற்றவர்
தங்க ளாருயிர் வௌவுந் தகைமையள்
வங்க ணாற்கு மரிதரி தென்பராற்
பங்க மோப்பி முழுதுணர் பான்மையர். (௩௯)

தேவ ரெந்துயர் தீர்தரு செவ்வியிற்
றூவ ருஞ்சிவன் சத்தியைச் சேயென
வேவி யெண்டகு சூரபன் மாவினை
தாவி கோடலின் றங்ங ணடக்கினான். (௪0)

சரணுற் றேமுயத் தன்னரு ளாகியே
பிரண வத்துழைத் தோன்றிய பிள்ளைக்கு
முரணும் வேழ முகத்தனை யூர்தியின்
விரவு வித்து விமல னடுக்கினான். (௪௧)

மடிய முப்புர வாணரை யெம்பிரான்
பொடிசெய்ஞ் ஞான்றுந்தன பூங்கழல் போற்றிய
முடிகொண் மூவருய்ந் தாரெனி னன்னவ
ரடியர் மேன்மையை யார்சொல வல்லுநர். (௪௨)

மஞ்சி னேறெழு வண்ணனிஃ தோதலும்
பஞ்சி மெல்லடிப் பாவை பகருவாள்
வெஞ்சி லைக்கர வீரர்க் கமரகத்
தஞ்சி யோடுநேர்க் கோற லறங்கொலோ. (௪௩)

தெரிந்து செவ்வன் புகறியென் றாளுக்குக்
கரிந்த வுள்ளத்துக் கைதவக் கள்வர்யாண்
டிரிந்தொ ளிப்பினு மீர்த்தட லாமெனா
விரிந்த சீர்த்தியன் விண்டுவிண் டானரோ. (௪௪)

நெய்வி ழைந்தொளிர் நேமிசொற் கேட்டவ
ளுய்வி யென்றிங் கபயம்புக் கோர்தமை
மெய்வி ராமுயிர் வீட வரினும்யான்
கைவி டேனெனக் கட்டுரைத் தாளன்றே. (சரு)

மாது ரைக்கு மறுத்துரை யின்மையா
னூது கொல்ல னுலேச்சிவை போல்விழி
மீத முற்கொழுந் தோங்கி வெளிப்பட
வேத னத்தன் வெகுண்டன னென்பவே. (சசு)

திருகு சிந்தையன் செங்கைச் சுரிகையாற்
பிருகு தேவி கியாதிப் பெயரிறை
யுருவு நேர்வகிர்ந் தாவி யொழித்தனன்
குருதி யெங்கணுங் கொப்புளித் தோட்டர. (சஎ)

பின்ன ராங்கவ டன்வயிற் பேணிய
துன்ன லாரை யொருங்கு தொலைத்தன
னன்ன காலை யருந்தவன் போந்துதன்
பன்னி மேனியைப் பார்த்துப் பொருமுபு. (சஅ)

கண்ணின் வாரி கலுழியின் வார்ந்துக
வுண்ணி லாய வுணர்வு புணர்வற
மண்ணில் வீழ்வுற்று வாய்புலர்ந் தாங்குயிர்த்
தெண்ணி வாழ்க்கைத் துணையை யிரங்குவான். (சகூ)

வேறு.

என்னுரையை யென்றுமெட் டுணையு மெள்ளாது
சொன்னபரி செல்லாந் துணேவின் மகிழ்ந்தியற்றித்
தன்னமுகஞ் சாம்பியிடக் கண்டாற் றவப்புலர்வோ
யின்னுயிரே யின்னனையா யான்றமிப்பச் சென்றியென்னே. (ருо)

நோய்க்கு விலக்காகி நூலின் விதித்தனவாய்
வாய்க்கு முடற்கு மனக்கு மினியவுண
வாக்கி யெனைவிருந்தோ டார்வித்த விற்குரிய
பாக்கியமே நின்னிழந்த பாவியெங்ங னுய்வேனே. (ருக)

கற்றுவைப் போலக் கசிந்துருகு பேரன்பு
வற்றுமே யோர்படித்தாய் வைகலுமென் மாட்டுடைய
முற்றுத கோங்க முகைநேர் முலையாய்நீ
யிற்றே யென்றோர்ந் துமிருந்தேன்கன் னெஞ்சேனே. (ருஉ)

பன்னவகை யானீ பரப்பியபூஞ் சேக்கையில்யான்
றுன்னுதலும் பாதந் துணைவருடிப் பின்னுறங்கி
முன்னெழூஉம் பேதாய் முடிந்தா யினியநோ
வென்ன விருகண்ணு மிராத்துயிலை மாட்டாவே. (௫௩)

நோன்புக் கியைவு குறிப்பா னுனித்தமைத்திட்
டீன்புக்க மெய்ந்நிழலீ றேவா தெனைத்தொடர்ந்து
நான்புக்க மூன்று நிலைநிறுத்த நல்லாய்நீ
வான்புக்கா யார்துணையா மாநிலத்து வாழ்வேனே. (௫௪)

வுன்னை பிதாவினுட னாசாரி யன்றெய்வம்
பின்னையிவண் வேறுவரென் றுள்ளத்துப் பேணுமை
யென்னையே யெல்லாமாக் கொண்டு தொழுதெழுவா
யுன்னை யிகந்தேற் கொருபகல்பத் தாழிமைத்தே. (௫௫)

நாணமட மச்சம் பயிர்ப்பென்னு நாற்குணமுங்
கோணாக வுமேனைக் குணமு நிறையுமொன்றிக்
காணவுருக் காவருக் காட்டி கருப்புனிதாய்
சேணயின்னார்ப் பெண்மை தெரிப்பதற்கோ சென்றனையே. (௫௬)

ஆயபுகாய் தேறற் கருமருங்கல் றோர்புறையு
மேயாது சான்ற வெழிலார் பதுமைக்குத்
தாயாய கட்டழகீ நின்போற் றமியேனை
மாயா வரையெனது வன்றுயர மாறுதே. (௫௭)

வன்பு தனக்கின்றி மனத்தில்லை மாதரசி
யன்புகெழீஇ யான்செ யறத்திறகுச் சாதனமா
யின்புதவி நின்றுளநீ யின்றென்னைக் கைவிட்டுத்
துன்புமிடைக் கிம்பர்த் துறந்தா யிதுதகவோ. (௫௮)

கண்ணுக் கணிகலமே கற்புக் கணிகலமே
பெண்ணுக் கணிகலமே பெட்புக் கணிகலமே
மண்ணுக் கணிகலமே மாமைக் கணிகலமே
விண்ணுக் கணிகலமாய் மேவினையென் றீவினையால். (௫௯)

என்றிரங்கி மெல்ல வொருவா றிடர்க்கடலு
ணின்றெழுந்து தேர்ந்தந நெகிழ்ச்சி முழுதுளத்தி
னன்றுணர்ந்தான் ஞாங்கர் நடுங்கிமா ழாந்துவெரூஉம்
பொன்றயங்கு மாமானை நோக்கிப் புகல்கின்றான். (௬௦)

அச்சத்தாற் காவென் றடைக்கலம்புக் காரைவயின்
வைச்சுப் புரந்த வளர்கருணைப் பைம்பிடியை
நச்சித் தகாதனவுந் தக்கனவு நாடாதென்
னிச்சைப் படியே யியங்கியபெண் ணாரமுதை. (௯௧)

நீதி சிறிது நினையாய் புவனங்கட்
காதி நடுவீறில் வாக்கு மமலசிவ
சோதி யடியேன் றுணையென்று சூழ்கலா
யேதிகொடேர்ந் தாயுணயன் றியார்மாலோ யீதிழைப்பார். (௯௨)

மைமாறு வார்கூந்தன் மாமதிநேர் வாண்முகத்து
வைமாறு வேற்கண் மலர்ச்சேக்கைச் செல்வியைப்பெற்
றைமாறுய்க் கென்பன்னி யன்றளித்த நன்றிக்குக்
கைமாறுப் போலுமவ ளாவி கவர்ந்தனை நீ. (௯௩)

செம்பொருள வாங்கமர் சென்னியுஞ்சி வாகமமுஞ்
சம்புவே யார்க்குந் தலைவனெனல் மெய்யாயிற்
பம்பொழிலி வண்ணைத்தாய் பத்துப் பவமெய்தி
யிம்ப ருழலியொரு விட்டா னெனறுற்ற சாபம். (௯௪)

ஏங்கமுங்க வைததற்பி னேங்குதக நீங்கியான்
றேங்கிளர்ந்த பூங்கழலே சேர்ந்துளனே லென்பன்னி
யீங்குணர்ந்து முன்வருக வென்னவவ டேசிவிழித்
தாங்கெழுந்தா டாபதனு மாரனூரி னின்றெழுந்தான். (௯௫

அல்லாடு கண்ட னடியார் குறிப்பளவின்
மல்லார் தசைநெய்த்தோர் வார்நரம்பென் பிம்முதல
வில்லாத வென்பு மினிதாவி யெய்துமேனி
னெல்லா நிறைந்தவுட லீதுயிர்க்க தற்புதமோ. (௯௬)

மாதவன்வாய்ச் சாபமாஇ மாதவன்கைச் சாபமொரீஇ
யாதவ னோராழி நழுவ வடியற்ற
பாதவம்போல் வீழ்ந்து பதைத்துப் புரண்டழூஉ
வீதவமா காதினியா னென்செய்கென வுய்த்தோர்ந்து. (௯௭)

காசியனீர்க் காசினியிற் காசிமுதற் காசினகர்
மூசியவண் வாழிலிங்க மூர்த்தியெலாம் போற்றல்செயாத்
தேசிகவாத் தென்பாலிற் செலவானுக் காகூழான்
மாசிரியுஞ் சீர்வெற்றி மாபுரனேர் தோன்றிற்றே. (௯௮)

தென்னகரந் தோறுமலி தெவ்வு சுரர்செறிவாற்
பொன்னகரம் வீழ்தருமப் பொற்பதியைத் துன்பனைத்தும்
பின்னகர வின்பம் பெருக்கெடுத்து முன்னீர்ப்பத்
தன்னகரஞ் சேகரத்தின் சார்முகிழ்த்துச் சார்ந்தனனால். (௬௯)

தேரோடு வீதியினைச் செவ்வே வலாய்ப்படர்ந்து
காரோடு பைம்பொனொப்பக் காண்பார்க் கருள்பரம
னூரோடு வெற்பரைய னன்று வளர்த்தவுமைப்
பேரோடு வன்றேற்றம் பெற்றதிருக் கோயில்புகா. (௭௦)

தூய நறுந்தண் சுவையபுனல் சூழ்கிடப்ப
வாய நடுவட்பா சடைமிடைவுற் றுங்காங்கு
சேய கமலந் திகழ்தலாற் றுன்பள்ளி
மேய கடலின மிளிருந் தடங்காணூஉ. (௭௧)

உள்ளும் புறம்பு மொருவா வழுக்கினொடு
தள்ளுந் தகையவலாத தாபந் தணந்தொழியப்
புள்ளும் பொழிச்சுரும்பும பூமென் பெடைதழீஇ
நள்ளுஞ் சிறப்பிற்றந நற்றீர்த்தந் தோய்ந்தெழுந்தான். (௭௨)

ஆய்ந்த மோத்தமப்பட் டாடை யிரண்டுடீஇ
மீயுச்சி முன்னு விதித்தவற்றில் வெண்ணீறணி
சாயுச்சி யாநந்த சாதனமாஞ் சாதனமுந்
தோயுற்ற கோலத்தான் றாயவெழுத் தருமோதி. (௭௩)

மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னும் வெய்யபொறி
யைவாய பாந்த ளவாயபுலம் போக்கடக்கிச்
சைவாக்கி ரேசரமால் பையவே தம்பாதி
யுய்வா னடந்து விடைவிடைபெற் றுள்ளணைந்தான். (௭௪)

மன்னிதிகா சத்தையுயர் மாட்டுவரை மாட்டுவரை
நன்னிதிநால் வாயானை நாப்பணிள வல்லிவல்லிக்
கன்னிதினை தோளானைக் கால்வணங்கி யெம்பெருமான்
சன்னிதியி லெட்டுறுப்பான் மூனறுமுறை தாழ்ந்தேர்ந்தான். ()

பாகம் பிரியா டிருமுன்னும் பஃறரமுட்
டாகந் தவிரத் தரைமேற் பணீஇத்தளியை
வேகங் கெழுமாது மெல்லவெழு கால்வலஞ்சூழ்ந்
தேகன் பழம்புற் றிடங்கொண்ட வீசனெதிர். (௭௬)

மீண்டு மணுகி வியன்பூ சனையுளுற்ற
வேண்டு மெனமனத்து மீதூர்ந்த வேட்கையினு
ளுண்டு கலப்பை யனைத்துந் துறுவித்து
நீண்டுளசித் தாந்த நெறியுளியஃ தாற்றுகிற்பான். (௭௭)

நாகவுல கத்த னளிமண் ணுலகத்த
மாகவுல கத்த வுபகரண மந்திரத்தாற்
பாகமுறத் தூய்மை படுத்துமா யாமயத்தன்
றேகமதைச் சுத்த சிவமெய்யாப் பாவித்து. (௭௮)

கந்த மலிதயிலக் காப்பிலங்க மூர்த்திக்கு
முந்த வினிதாட்டிப் பின்னர் முனியாவின்
வந்தனவைந் தத்தொகைய வானமுதந் தேனிளநீர்
சந்தமவிரைத் தண்கமல மின்னவபி டேகியூஉ. (௭௯)

மெல்லியன வொற்றுடை கொண்டுதிரு மேனியிசைப்
புல்லியதட் பத்தைப் புலர்த்தியினைத் தெனவிலை
சொல்லியவொண் ணுழைநுண் பட்டுத் துகில்சாத்தி
நல்லிய ணுற்றத்து நளிசாந்து மட்டியா. (௮௰)

சாம்பூ நதத்திற் சமைந்த வுபவீதம
வாம்பூ ரணகிரணக் கற்றைமணி மோலி
தாம்பூல நேருருப்பூண் சால்பட்ட மேனகலனை
றேம்பூவா ணுய தெரியல்வகை சாப்பவணிஇ. (௮௧)

திகந்த பரியந்தஞ் சென்று கமழுஞ்
சுகந்த பரிமளத்த தூபத்தி னோடொப்
பிகந்த பரிமிதமா யீண்டுசுடர்த் தீப
முகந்த பரிவின் மனு வோதியெதிர் கோட்டி. (௮௨)

நெய்தவழ்ந்து வாரப் பசும்பொன் னிறப்பருப்புப்
பெய்தமைந்த வன்னம் பிணர்த்தி ரிலிகுசச்சா
றெய்தநன்று வாக்கி யியன்றபுளிஞ் சொன்றி
வெய்தகன்ற வக்கார மிக்காரத்த பாலடிசில். (௮௩)

உந்தியவீரங் கூடி ருழைததோன றுவாமதியின்
சந்திரிகை போலுந் தவளந் தழீஇயத்தி
நந்திவிர வோதனமற் றேனை நலத்தபதம்
வந்திவர்குய் வாசக் கருனை துவைவறையல். (௮௪)

மோதகமா டாபூப மொய்சுவையி லட்டுகெங்கண்
மேதகைய வப்பமுதிர் வெந்தை யதிரசத்தோ
டோதவரு வேறுபல்சிற் றாணினிய பானகமுப்
பேதமுறு தீங்கனிமுற் பெட்கும் பலவர்க்கம். (௮௫)

பாடலமென் போது பயின்ற நறுந்தண்ணீர்
பீடணவு பூகப் பெரும்பவளச் செங்குலைப்பாக்
கீடரிய பைந்திரைய லின்முகவா சம்முதல
வாடகம ணித்தட்டி லார்வித்து நேரிருவி. (௮௬)

நாத மணிகறக்கி நன்மரபின் மந்திரித்துச்
சீத மலியுந் தெளிபுனறெ ளிஇச்சுழற்றி
யாதரவு சான்றிவ் வனைத்தையுமெம் மம்மையப்ப
நீதனையயா னுண்டருள்க வென்று நிவேதித்து. (௮௭)

ஆப்பான் மகாதீப மன்றியுநா னாவிதத்த
துப்பார் சுவாலைச் சுடர்கள் சுடர்வித்துத்
தப்பா துபசார சோடசமுந் தானியற்றி
முப்பாழ் துமிக்குங் குறிப்புணர்த்து மூன்றுதளம். (௮௮)

கொண்டுதிக பூரநின்ற கூவிளந றுந்தளிரால்
மண்டுதிருப் பேர்சொற்றர்ச சித்து மறுவலுங்கற்
கண்டுபடு பாயசமுற் பண்டங் கனிந்தருத்தி
யெண்டகுகற் பூர மிலக்கி முறையிடுவான். (௮௯)

தேவாதி தேவ திருவெற்றி யூரிலெந்தாய்
மேவா ரெயிலடநீ வெஃகியஞான றுன்கரத்து
ளேவாகப் பெற்றார்வே ழியாரென் றிறுமாப்பே
னுவா பவக்கடல்வீழ்ந் தாழ்ச்சிமுறை யோமுறையோ. (௯௰)

சிந்தோ விடுஞ்சீர்த் திருவெற்றி யூரிலெந்தாய்
முந்தோர் விழிதொட்டு முண்டகமா நின்கழற்கீழ்த்
தந்தோ வியத்தெழுது சக்கரம்வாய்த் தேமாப்பே
னந்தோ பவக்கடல்வீழ்ந் தாழ்ச்சிமுறை யோமுறையோ. (௯௧)

தென்னே வுருத திருவெற்றி யூரிலெந்தாய்
சென்னே நெறியோதித் தேவி நறுமுறுப்ப
வுன்னே டிடப்பா லுறைவுள்ளி யூங்குகப்பே
னன்னே பவக்கடல்வீழ்ந் தாழ்ச்சிமுறை யோமுறையோ. (௯௨)

செய்யோய் சிவனே திருவெற்றி யூரிலெந்தாய்
பையோ வெனுமல்குன் மோகினியாய்ப் பற்றுபுநின்
மெய்யோ கையிற்புணர்ந்து சாத்தானை மேலுயிர்த்தே
னையோ பவக்கடல்வீழ்ந் தாழ்சிமுறை யோமுறையோ. (௯௩)

அச்சோ மனுவெனக்கொ ளண்ணல்வெற்றி யூரிலெந்தா
யச்சோ வழிப்பானீ யூர்ந்த வகனிலத்தே
ரச்சோடி யற்றுழியே ருகியுனைத் தாங்கியயா
னச்சோ பவக்கடல்வீழ்ந் தாழ்சிமுறை யோமுறையோ. (௯௪)

பஞ்சகத்தால் விண்டு பழிச்சக முறையிடு
வஞ்சகத்தார் வார்த்தைபுகா வள்ளல் செவிப்புகலு
நெஞ்சகத்தை வெளவு நிலவுலவு வேணிமுக்க
ணஞ்சகத்து நின்று நகுகளநாற் றோள்பொலிய. (௯௫)

வெண்ணியவெக் காலுமன்பர்க் கீவா னிமையாச்செற
கண்ணியமர்ந் தோர்பாற் கலந்திலங்க நந்திகண
நண்ணியமன் றேத்த நமாது பரமபதி
புண்ணியசொ ரூபவிடை யேறியெதிர் போந்தனனால். (௯௬)

நாடினா னன்றுதிருக் கோலத்தை நாரணனே
ரோடினான் சித்தத் துவகை யுவட்டெழலா
லாடினான் வீழ்ந்தா னழுதான் றொழுதெழுந்தான்
பாடினான் சாமம் பரவசனாய் நின்றொழிந்தான். (௯௭)

பின்னரொரு வாறு தெளிந்து பெருமானை
யன்னமலை மன்ன னளித்த சிறுமானை
நன்னரடி போற்றி நயந்தெம் மிருகுரவீ
ரென்ன தவஞ்செய்தே னெளியேனீ ரிங்குவர. (௯௮)

என்றுபரா யமபகங்கா லின்ப வருவியுரக்
குன்றிழியத் தானுக் குழறப் புளகரும்ப
வொன்றுமுடல் கம்பிப்ப வுள்ளங் கரைந்துருக
நின்றவனை நோக்கி நிமலன் மணிவாய் மலர்வான். (௯௯)

நல்லபுருடார்த்தமொரு நான்கையுங்கா முறநேராக்கு
வல்லைதா வற்றாகி வல்லாமேவற் றாரையெல்லாம்
வெல்லுதலின் வெற்றிநகர்ப் பேர்த்தாய வீண்டெமைநீ
யொல்லுவகை யன்பா லுஞற்றுவழி பாடுவந்தாம். (௧௦௦)

வேட்ட வர மென்னை விளம்புதியே லீதுமெனக
கேட்டபுயல் வண்ணன் கிளப்பான் பிருகுமுனி
மாட்டகலாக் காதலியென் மாமி தயித்தியரை
வீட்டவிடாக் காரணத்தல் வெய்யாடன் மெய்போழ்ந்தேன். ()

கண்டவிரு டீசன் கனன்று பிறப்பொருபான்
மண்டலமீ யெய்துபுநான் மையாக்கு மாவைதான
நுண்டமிது நனருகத் தண்கருணை பாலித்துத்
தொண்டனேற காத்தி சுயம்புவே யென்றிரந்தான். (க0உ)

அக்கூற்று வாருமழைக்கா தண்முதலும் வேதாதி
யெக்கூறறு நாலு மினிதுணாநத மாணிநற
மிக்கூறறு வண்மலராற் பூசிதது வேண்டலுநகோ
பக்கூறறு மாற்று பகததான் பகர்கின்றான. (க0௩)

சொற்ற பிருகுவெனுந் தூயோன சடசிதகா
வுற்ற பிரபஞ்சத் துள்ளெமையு பூவிதநதெனை
ணுறற பசுவோ டளப்பருமபா சபபொருளைக்
கற்ற புலங்கடந்த நம்மகத்துங் காண்கிற்போன. (க0ச)

ஆர்த்தி யறியாத வன்மையதவ னேத்திரமெம்
மூர்த்தியொழித் தொன்மையுநா டாவம முனிவர்க்கெரு
சீர்த்தியல தோதா தவனுடைய சிநதனையெம்
பூர்த்தியிடை யனறிப புணராதா லெப்போழ்தும். (க0ரு)

முற்றுணாநதோங கண்ணனுன் வைததமுதி மெயயன்
பிற்றெனவொண ணாழ்தனு மிண்டொருவா ருயுங்கா
ணறறகுதி சாலயாயககு நாவ்பலபன் னென்புழுநது
பெறறவிளரு செய்பாற பெருகுபரி வெறறறநறே. (க0சா)

அன்மருவா நெருசத் தவன்கரத்தா லர்சிககும
புன்மலரெம மெய்க்குமைமென் பூங்கையினுங் கின்புறுக்குந
தொன்மறையோ னேததெடுப்புச சொன்னல்வா யானிளவல்
சின்மழலை வார்தனையினு மெனுபெ விக்குததித்திக்கும. (க0எ)

எதுக்க ளாலு மெடுத்தமொழி யாலுமிக்குச
சோதிக்க வேண்டா துனோநதுரிவ ரோதினை
சாதுக்கள் சாகவென சாற்றுமறை யுயததுயநது
மாதுக்க நீங்கநமை வந்தடைந்தா னப்பெரியோன். (க0அ)

நீவரிய நீள்சுருதி நின்னை விதியையும்பர்
காவலனை யென்றாழைக் காமர் மதியைவிண்கால்
பாவகனீர் மண்ணைப் பரமென்றுங் காங்கிசைப்பும்
ஏவபரி பக்குவத்தை நோக்கியெனச் சிந்தைகொளீஇ. (௧௦௯)

மேதகவி னோங்கி விளங்கு நிகமாந்தந்
நீதியலாச் சுத்த சிவமே தியேயபதி
யேதிலரெல் லாமவனை யெண்ணியின்பு மேம்படவென்
றோதியமெய் யோர்ந்தெமது தாள்சேர்ந்தா னும்மேலோன். ()

சத்திநி பாதந் தலைப்பட்டார் தம்பொருட்டியா
முத்திநெறி நான்காப் பகுத்து மொழியருளா
னத்தி யுணர்ந்துபர ஞானமுறீஇ யெம்மொடுதா
னத்துவித மாய்ப்பே ரானந்தந் துய்க்கின்றான். (௧௧௧)

முன்று னிடுசாப நாமு மனுக்கரிது
பொன்றாக வின்றும் புகல்கின்றாங் கேளிதனை
யின்றைத வெருஞான்று மெய்யாநந் தொண்டரொன்று
சொன்னாற் பயந்தன்றி வாளா தொலையாதால். (௧௧௨)

பல்லா யிரவியவு ணீத்தெமைமே பற்றியுளா
ரெல்லா வுலகு மினிது படைத்திருவி
னில்லா தழித்து நினைப்பின் மறைத்தருள
வல்லா ரெனினனையார் மாண்பிணியெனப் பெய்யுவமே. (௧௧௩)

பூவருபொன் வாழ்க்கைமனை புத்திரர்தாய் தந்தைதமர்
யாவருநம் பூங்கழலென் றெண்ணியிரு மார்போர்க்குத்
தேவர்முத லோராவணங்கித் தொண்டு செயற்பால
ரேவலவர் கோள்வெஃகின் யாமுமரு மனனே. (௧௧௪)

உள்ளமெமக் கீந்த வுழுவலன்பா மேம்பாடு
கள்ளவிழுஞ் செய்ய கமலத் திருந்தயனே
விள்ளவொரு ஈற்றும் விறலில்லை நீயுமனை
தெள்ளவிதந் தோதுந் திறத்தா ரெவரம்மா. (௧௧௫)

வானந் துளங்கினென்னை மண்கம்ப மாயினென்னை
தானம் பெயர்ந்துவரை தான்றடுமாற் றெய்தினென்னை
மீனம் படிலென்னை வெய்யசுடர் வீழினென்னை
யூனந் தமாதநமக் காட்பட்ட வுத்தமர்க்கே. (௧௧௬)

ஓட்டிலொளிர் காஞ்சனத்தி லொத்தியங்கு முள்ளத்தார்
கேட்டினொடு மாக்கங் கெழுமாத் திருவுடையா
ரீட்டியபே ரன்பா லெமைக்கும் பிடலன்றி
வீட்டினையும் வேண்டார் விறந்தநெடுஞ் சீரடியார். (ககஎ)

ஆயாதி யம்புமெழுத் தைந்துடைய மெய்த்தொழும்பர்
பேயாதி யாவனுகல் பேர்கென்பர் காலனைவெந்
நோயாதி நோவரினு நாமினிவை யெம்பெருமா
னீயாதி யென்று பிறதெய்வ நேர்ந்திரவார். (ககஅ)

வெண்டிரு நீறே விரைநாறு சாந்தமாக்
கண்டிகையே சாலக் கதிருமணி யாரமாத்
தொண்டினிதெம் பாற்புரிவே தொல்லைமுறை செய்தொழிலாக்
கொண்டிறுமாந் தின்புறுவோர் யாதுங் குறைவில்லார். (கக௯)

தாமருவு காயமுதல் யாவுநம்பாற் றந்தொழிந்தார்
யாமதுவே வேறொருபற் றின்மையா லூடுவது
மாமகிழ்வு மெங்கண்ணே வைத்த தொழும்பர்புரி
நாமலியுந் தீயவற்றை நல்லவென நாங்கோடும். (கஉ0)

மாதிவளை வாமத்து வாழ்வித்த நம்பொருட்டுத்
தீதுபல வாற்றினரு மீண்டு திருவடிபுக்
காதரவால் வேண்டிடின்யா மாற்றுவோ மன்பருக்குப்
பேதையர்கள் செய்புன் பிழையும் பொறுக்கிலேம். (கஉக)

சித்த மிறந்து சிவாநந்த மேவீட்டாற்
பித்த ரெனவும் பெரிது பிராரமே
சுத்த ரெனவுமுழி தந்திடுவ ராயினுநம்
பத்தரை யாமாகப் பாவித்தல் வேண்டுமால். (கஉஉ)

என்னவொரு வாறுதொகுத் தியார்க்கு மளப்பரிய
தன்னடியார் சால்பனைத்துஞ் சாற்றித்தற் சார்ந்தவரி
யின்ன லுழவாமை யிருடிமொழி பொய்யாமை
யன்ன கடுவுண்ட வமுதவாய் விண்டருள்வான். (கஉங)

பந்தமிலான் சொற்றுங்கு நீமேம் பவம்பத்து
ளைந்தி லனுக்கிரக மற்றைந்தி னிக்கிரக
நந்த விழைத்துன்னை நயந்தாள்வோ நின்பிறவி
யுந்து வுலகிற் குபகார மாய்முடிக. (கஉச)

என்ற திருவாக்குக் கேட்டலுமே யிந்திரைகோ
னன்று மகிழ்கூர்ந்து நாயகனீ நேர்போந்து
மன்ற வருளொறுப்பு வைத்தாள வென்றேற்றேன்
முன்றமியே னென்ன மொழிந்திறைஞ்சி நின்றாற்கு. (கசரு)

வெள்ளியமெய்ச் செங்கண் விடையான் விடைகொடுத்துப்
பொள்ளெனத்தொல் வன்மீகப் பொற்குழியின் பாற்கரந்தா
னுள்ளொளிக்க வுத்துவசேசோ ரோங்கன் மருமத்தான்
மெள்ளவரி தந்திலொரீஇ வைகுண்ட மேயினான். (கசசு)

வேறு.

வெருவொ ழிந்தவன்
றிரும டந்தையை
மருவி வாழுநா
ளொருதி னத்தரோ. (கசஎ)

சோம கன்னெனு
நாம தானவன்
பூம ணித்தருன்
றீம வாயினான். (கசஅ)

ஆவ வந்தணர்
தேவர் தாபதர்
யாவ ருந்துயர்
மேவ ரும்படி. (கசகூ)

நாத ருபமாம்
வேதம் வெள்ளிநீ
டோத நீரினுட்
போத ராப்புக. (கருo)

பின்றை வேட்பிவட்
பொன்றி மாய்கலிற்
கன்று வெம்பசி
துன்ற மாழ்கியே. (கருக)

சுரரோ டிந்திர
னூரவு நேமிபூங்
கரம ணிந்தவற்
சரண டைந்துமேல். (கருஉ)

அறையும் வெய்யவன்
மறைக வர்ந்தமை
முறைக ரைந்தவற்
பறைவி யென்னலும். (கநந)

கேட்ட வச்சுத
ஞட்ட மேனியாய்
வாட்ட நிற்செய
வேட்ட வஞ்சனை. (கநச)

கோறு மஞ்சனீ
சேறி யென்றசொற்
றேறி மீண்டனன்
வீறு வச்சிரன். (கநரு)

பின்னா நாரணன்
சொன்ன நீயவன்
றுன்னி வைகிட
முன்னி யோராநதுடன். (கநசா)

பிருகு சாபமும
பொருவி றெய்வமும்
பெரிதி யக்கலா
விருநி லத்திழிஇ. (கநஎ)

மயிலை யாய்ச்சனித
தயிர்கொள் வாகடற்
பயில்பு சோமக
னுயிர்கு டித்தனன். (கநஅ)

உகவை நெஞ்சின
னகல்பு வித்தல
மிகவ ளத்தக
நிகம நாடினன். (கநகூ)

தோமளாவிய
சோம காசுரக்
கோம கன்றனை
யாம லாதியார். (கசo)

முருக்கி யாரணம்
பெருக்கு வாரெழுக்
கருத்த கத்தறச்
செருக்கு கிற்புழி. (கசக)

நெடுங்க டற்குண்முன்
மடிந்த பாவியோ
டுடங்கு றைந்துளான்
மிடைந்த வென்றியான். (கசஉ)

வந்த டர்த்தலுஞ்
சந்த மீனுருத்
தந்த மாதவ
னந்த வாதனை. (கசங)

யசன மாந்தர்பால்
விசன மூட்டுபெரு
சசன னைச்சம
னசன மாக்குபு. (கசச)

வெங்க ணுணவ
னங்க மாகிய
சங்கம் வேய்ந்தனன்
பொங்க மீக்களி. (கச(

இருவ கைப்பட
வருத ருக்கன்வீந்
தருகு ணர்ச்சியன்
பெருமய க்கினன். (கசசா)

நிலத்தொன் றுவிமுற்
றலக்கண் சேரிய
நலத்தும் போதியைக்
கலக்கங் கண்டனன். (கசஎ)

மேல மாதிரப்
பால னிங்கனை இக்
கால காலன்மாட்
டோல மிட்டனன்.

குகன்ற னுலுறழ்
விகந்த தானுவவ்
வுகண்ட மீன்கணே
டகந்தை கட்டனன். (கசகூ)

வேறு.

ஈத மைஇக விபச்சத
மேத னம்பன் வியன்பிர
சாத மெள்ளிய தன்மையான்
மாத வத்துரு வாசனும். (கரு0)

முத்தன் வைதலு மூழ்கிய
மெத்து பல்வள மீட்கிய
துத்த வன்கட லொல்வரை
மத்து நட்டு மதிக்குநாள். (கருக)

அந்த மந்தர மாழ்வுகண்
டுந்து மாறணி யும்பர்கோ
னந்து தாங்கியை நண்ணின
னெந்தை காத்தி யெனத்தொழ. (கருஉ)

மாமை நீணிற மாயவன்
றீமை தீர்ந்த பயோததி
சீமை யூடமிழ் திண்கிரி
யாமை யாயுருத் தாற்றினான். (கருங)

நரலை நன்று கடைந்திடக்
கரவு கொண்ட கணக்கிலாத்
திரவி யங்கள் செறிந்துமேல்
வரலு மோகையன் வாசவன். (கருச)

கவர்பு சென்று கவின்குலா
வுவணை யுற்றன னுற்றபி
னிவறு கிற்பதொ ரித்தொழி
லெவரி யற்றுவர் யாமலால். (கருரு)

என்ன வெண்ணுபு கேசவன்
முன்ன மொப்ப முனைத்தன
னன்ன தன்மை யறிந்துதீங்
கன்னன் மொக்கு கணேசனை. (கருசு)

உய்த்தக் கூர்மவெங் கோட்டொடு
தைத்துச் செற்றிய தற்பமும்
புய்த்திட் டேம்பொழில் போற்றினான்
மைத்துச் சேர்த்த மணிக்களன். (௧௫௭)

வேறு.

நிற்க வின்னது நீடு மாற்றலா
னொற்க மின்றுபெற் றுளவ ரத்தினான்
பொற்க ணானெனப் பெயரி யான்புவிப்
புற்க லர்க்கெலாம் புதிய கூற்றனான். (௧௫௮)

பண்டு வையகம் பேர்த்துப் பாதலங்
கொண்டு சேறலுங் கோணை விண்ணவர்
விண்டு விண்புடை விளம்ப வெந்திறன்
மண்டு வன்றியாய்த் தோன்றி மாலவன். (௧௫௯)

இரணி யாக்கனை யிணைம ருப்பினான்
முரணி யீர்ந்துடன் முருக்கி முன்னையிற்
றரணி தாபியாத் தன்னை யின்றியோர்
சரணில் பார்க்கெனாத் தருக்கி விஞ்சுபு. (௧௬0)

உலகி னுக்குநோ வுறவு ழைத்தல்கண்
டலரின் மன்னியா ளாதி வானவர்
நிலவு லாவிய நீர வேணியன்
மலர டித்தொழா வரவு ரைத்தனர். (௧௬௧)

நாட்ட மூன்றுடை நாத னெய்யென
வேட்டு ருக்கொடு போந்து மேதினி
கேட்ட னீங்குமா றனைய கேழலின்
கோட்டை வேரறக் குற்ற ணிந்தனன். (௧௬௨)

சில்ல வாணியஞ் சென்ற பின்றைவா
ளெல்ல னுக்குமெய்ப் பிராணி யப்பெய
ரல்ல டர்ந்தவுள் ளவுணர் காவலன்
புல்ல வல்வரம் படைத்து ளானரோ. (௧௬௩)

உரவு நீர்முடை யிப்பி யொள்ளொளித்
தரள மாமணி தன்னை யீன்றெனப்
பிரக லாதனாம் பெயரி னோங்கிய
வரகு மாரனைப் பயந்து வாழுநாள். (௧௬௪)

உலகம் யாவையு முறுக ணேய்த்தனன்
புலவ ரச்சுதன் புடைய வன்புரி
கலக மோதலுங் கண்ணன் றோன்றுபு
வலன மன்றமேதோர் நரம டங்கலாய். (௧௬௫)

தந்தி போலுமத் தான வேசனை
யந்தி மாலைவா யணிகொள் வாய்தலூ
டுந்தி யுருவார்த் தூகிரி னுலுடல்
கொந்தி யீர்ந்திழி குருதி மாந்தினான். (௧௬௬)

மையல் விஞ்சினன் மன்ப தைக்கஞர்
செய்ய லுற்றனன் றிருவு மன்புடை
வெய்யன் மஞ்சனும் வேண்டிக் கூறிய
தெய்ய வின்மொழி சிறிதுங் கேட்கலன். (௧௬௭)

பிரம னந்நிலை பிறங்கு கைலையிற்
பரம னோன்கழல் பணிந்தி சைத்தலுங்
கரப ரோகவான் வாய்த்த கௌரிகோன்
சரப மேனிதான் றரித்தெ ழுந்துபோய். (௧௬௮)

மாய வன்னெனப் பட்ட மாணிடச்
சீய யாக்கையைச் செற்றிக் காலிடைத்
தூய துண்டத்தூத் துண்டங் கண்டதள்
சேய நாப்பண்மீச் சேக்கி வீக்கினன். (௧௬௯)

முழங்கு சீரதிஃ தமைக முத்தலன்
வழங்கு சக்கர வர்த்தி மாவலி
தழங்கு ரற்கழற் றனுச நாயகன்
பழங்க ணண்டரைப் படுத்து வைகினான். (௧௭௦)

யாக மொன்றனா னியற்று மெல்லையின்
மாக ரேகினர் மாலு ழைத்தம
சோக மோப்புமா சொற்றி றைஞ்சவற்
றாக வென்றரி யதிதி மேல்வயின். (௧௭௧)

மதிப்ப ருங்குறள் வடிவ மாணியா
வுதித்து நேர்படர்ந் துலகின் முறவடி
மிதிப்பி டந்தா வேண்டு மென்னவாள்
விதிர்க்கு மாவலி வேந்தை யேற்றனன். (௧௭௨)

அத்த யித்திய னளிப்ப வாறொடு
மித்த டப்புவி யீர டிப்படுத்
துத்த மப்பதத் தொன்ற வன்முடி
வைத்த முத்தினன் பிலத்து ளாழ்குற. (௧௭௩)

யாவ லிப்பெயர் மன்னை யங்ஙனை
மாவ லித்திட வமிழ்த்தி றைமெனாப்
பூவ லிக்குரங் தந்த புங்கவன்
ருவ லிற்கிளர் தருக்கு நெருசினான். (௧௭௪)

உயிரெ வைக்குமிக் குலேவி ழைத்தனுரு
செயிரி னீக்குவான் சிவனு ணர்ந்தடல்
வயிர வற்கொடவ் வாம னன்றனுப்
பயிறு வக்கினைப் பகிர்ந்து ரித்தெடா. (௧௭௫)

அரிய கஞ்சுக மாத்த ரிப்பிபூஉக்
கரிய னீடகங் காரந் தீர்த்தென
விரிக டற்படி விசும்பு பாதலக்
கிரிவொ ழித்தன னீது நிற்கவே. (௧௭௬)

சமத மச்சய தக்கி னிப்பெய
ரமல மாமுனி யயர்ந்த நோன்பினா
பிமர யில்லவன் பன்னி பெய்வளைச
சுமதி ரேணுவை கருவுட் டென்றுபு. (௧௭௭)

சுரபி நாண்மலர்த் தோகை மார்பினு
னரன ருட்கிலக் காத ரேன்றுமா
பரசு பாணியாய்ப் பவித்தி ராமநாம்
விரவி விற்றொழின் மேதக் கானரோ. (௧௭௮)

தாதை யாணையா றுமையை ரற்றவுற
காதி யிட்டமன் காத்த வீரியன்
மீத லெய்திய விளித்துக் கோக்குலம்
பேது றச்சுலாய்ப் பெரிது ழாயினான. (௧௭௯)

அத்தி தோடனேர் தச்சு றுத்தனுரு
சித்த மேனிமை யாந்து தேம்பியோ
னெத்தி றத்தினு லிஃது தீர்மெனு
வுய்த்து ணர்ந்தியோ குழுந்து தேறுபு. (௧௮௦)

வெற்றி மாநகர் மெய்த்த ளிப்பழும்
புற்று நாதனைப் போற்றிப் பூசியாத்
தற்று யர்த்ததின் சாயை நீத்தொளி
பெற்று வையமீப் பிறங்கு கின்றனன். (௧௮௧)

கேச வன்பினர்க் கிளர்செங் கோலினாற்
சார ணங்கடாந் தயர தற்குரிக்
கோச லைப்பெயர்க் கொம்ப னுள்கருப்
பாச யத்திலும் பவம ரீஇயினான்.

(௧௮௨)

இராக வாக்கியை யேய்ந்து தாடகை
விராதன் வெங்கவந் தன்சு வாகுவெந்
தராவி ராவணன் றம்பி யின்னரைப்
பொராவி ளித்தனன் போரி னென்பமே. (௧௮௩)

மாத ரெண்ணிலா வாகை வீரரென்
றோத நின்றவ ருயிரை வெளவிய
பாத கக்குலம் படிவு கொண்டெதிர்
போத லுற்றிடர் புரிந்த லைத்ததால். (௧௮௪)

மதியல் லாந்துடன் மழுங்கி யன்னவன்
பொதிய மால்வரைப் போந்து பொன்னிநன்
னதியொ டுந்தமிழ் நல்கி யாழியுண்
பதித பாவனன் பாற்ச ரண்புக. (௧௮௫)

அகத்தி யப்பிரா னபய மீத்தனன்
ரகத்தின் மிக்குயர் சயபு ரித்திசை
யுகப்பின் வாழ்வுகூ ருமையொர் பாகனை
யிகப்பில் பூசனை யியற்று கிற்றியேல். (௧௮௬)

வன்ப ழித்திரள் மாண்ம தான்றுநின்
றுன்ப மேனவுந் துமியு மென்றலு
மன்ப தத்தினை மறுவ லும்பணிந்
தன்ப னம்முனி யனுரை யேற்றெழா. (௧௮௭)

மதுரை யம்பதி மருவி யுறுபலம்
பதும மல்கிய பரசு தீர்த்தநீர்
கதுமெ னக்குடைஇக் கண்டி நீறணிஇ
முதுவன் மீகமா முனைவன் கோயிலுள். (௧௮௮)

வேறு.

வேகந்தப மெல்ல வலங்கொடுபோ
யேகந்திகழ் தந்தி யிளங்குமரன்
பாகம் பிரியாதவள் பாதமல
ராகம் புவியண்ம வணங்கியரோ. (௧௮௯)

பழம்புற்றிறை பாங்க ரணைந்துதொழூஉ
முழங்கிப்பொலி சீர்த்திய மூர்த்திதனை
வழங்குற்ற சிவாகம வாய்மையினு
ளழுந்தற்பொடு பூசை யுஞற்றினனால். (௧௯௦)

ஆராதனை யாற்றிய தாசரதி
நீராறென நேத்திர நின்றிழிய
வேராடிய மெய்புள கெய்தமுடி
யோரார்கர மேறிய வேத்துதலும். (௧௯௧)

பத்திக்கு மகிழ்ந்து பரன்குறியி
னெத்திக்கு மிலங்க வெளிப்படுபு
தித்திக்கு மொழிசசிலை யோடணுகி
யத்திக்குழு வீடிய தஞ்சமெனா. (௧௯௨)

இருமைக் குரவீரு மெனக்கெதிரே
வருதற் கறன்யாமுன் வகுத்தனனென்
றுருகச் சிலைவீர னுரைப்பநெடுங்
கருணைக் கடலாகிய கண்ணுதலோன். (௧௯௩)

வரம்பற்ற வரங்கள் வலிந்துதவிக்
கரந்திட்டன னாக விராகவன்மிக்
குரம்பெற்றரி தங்க ணொரீஇத்தனது
பரம்புக்குயா போக மடைந்தனனே. (௧௯௪)

அலகிற்றவிர் வைக லகன்றபினா
வலவைத் திருமால் வசுதேவன்மனை
மலர்கற்பெழின் மாதர் வயிற்றுதியாப்
பலபத்திர கண்ணா ரெனப்படு. (௧௯௫)

வளர்கின்றுழி வீதியின் வாயொர்பசுத
தளர்வொன்றி விழுந்தது தான்றெரியூஉ
வளமந்தனன் மூத்தவ னங்கையினால்
வளன்விஞ்சு வெடுத்தலு மாய்ந்ததரோ. (௧௯௬)

அக்கோவத வன்பவ மட்டிடுவான்
மிக்கோத வியன்கடன் மேதினியெண்
டிக்கோடு தீர்த்தமெ லாங்குடையா
வெக்கோயிலு மீசனை யேத்தினனால். (ககூஎ)

சேதுத்தனி யாத்திரை செய்யவலீஇப்
போதுற்றவ னல்விதி புக்கமையான்
மேதக்க விறற்புர மேமளவிற்
றீதற்கு பழிப்பொறை தீர்வுணர்பு. (ககூஅ)

இறும்பூதின னீர்ம்பில கங்கைபடீஇ
நறும்பூதியொ டக்க நயந்தணியூஉ
வுறும்பூசை பிரானை யுஞற்றியமா
சறும்பூமுத லாய கலப்பைகொடு. (ககூகூ)

வரதத்திரு மந்திர வாய்க்குறுகிப்
பிரதக்கிண வந்தனை பெட்டிழையாப்
புரணத்தியல் புற்றுறை நாயகனைத்
திரவத்தின னர்ச்சனை செய்துதொழூ. (உ00)

மழிதங்கிய வண்கைய னோர்வடுவாய்க்
குழிநின்றெதிர் கொம்மென வந்தருளி
யழிவின்றி யடுத்த வறன்கடைநிற்
பிழிதந்தது வெஃகிய பேசெனலும். (உ0க)

எளியேன்பவ மெத்தனை சாரினுமுன்
னளிதேங்கு பதாம்புய நாண்மலரு
டளிபோன்றுற வேண்டுவ லையவெனக்
களிகூர்ந்தது நல்குபு கார்த்தகளன். (உ0உ)

மாணித்திரு மேனி மறைத்தமைகண்
டாணிப்பொ னணிந்த வலப்பமடையைப்
பாணிக்கடை பற்றியு மாங்கொருவி
யேணிற்பொலி தன்னுல கெய்தினனே. (உ0ங)

இவன்றம்பி பிறங்கடை யின்மைகுறீஇக்
கவன்றந்த வடற்புரி யைக்கலவித்
தவங்கன்றி யியற்றின னுத்தலையிற்
சிவன்பைந்தொடி யோர்புடை சீர்த்திலக. (உ0ச)

மருங்கண்ணினர் பாரிடர் வாழ்த்தியிட
நெருங்கண்மைய னேற்றிடை நின்றருளக்
கருங்கண்ண னெழுந்து கழற்பணியூஉ
வொருங்குண்மை யுளத்தன் வழுத்துதலும். (உ0ரு)

நார்வைத்த துணர்ந்தனை நாநின்வயிற்
சூர்வைத்த பல்புத்திரர் தோன்றுவரத்
தார்வைத்தவர் தம்மு ளொருத்தனைநம்
பேர்வைத்தழை யென்று பிரானகல. (உ0சு)

துனைவிற்று வரைப்பதி துன்னுபுமா
வினைவற்றன னீன்ற மகாருளொரு
தனையற்குரி மைப்பெயர் சாம்பனெனப்
புனைவித்து நிவந்து பொலிந்தனனே. (உ0எ)

கலியாலினி நீதி கவிழ்த்துயிர்கண்
மெலிகாலையில் வெண்பரி மாமுகனு
மொலிநீர்கல வுங்க ணுதித்தரியிம்
மலிசீர்நகர் மன்னு சிவக்குறியை. (உ0அ)

ஆராதன மாதர வாலிழையா
வாராவருள் வாய்த்து நெறிப்பிறழ்விற்
றீராதுழல் சேதனர் யாவரையு
நேராய வொழுக்கி னிறுத்துவனால். (உ0கூ)

திருவாசுகி யென்று நினைத்திடுகத்
திருவாசுகி யாதியி னுற்செறிவெங்
கருவாசுகி தந்துறு காதையிது
கருவாசுகி பேறு கதைப்பதினி. (உக0)

ஆகத்திருவிருத்தம். எகூஉ.

திருமால் வழிபடு படலம் முற்றிற்று.

வாசுகி சிவத்துரோக நீக்கப் படலம்.

நன்மணித் துணிநீர் வாழ்க்கை நயந்தவு மூர்வ தாமு
மென்மயிர் கெழீஇய வொண்கேழ் வியன்சிறைப் புள்ளு மாவு
மின்மணங் கமழு நிற்கு மிணர்துறு மரனு மெல்லாம்
பொன்மய மாகி யிக்குப் பொலிவஃதொன் றுவணை யன்றே. (க)

நியமமின் றெவர்க்கும் வேட்ட நிரப்புக நிரப்பு கின்ற
வியலியல் காம தேனு விருநிதிப் பதும சங்கந்
தயலிணைம் பாத வஞ்சிந் தாமணி யவண வேலங்
குயர்திணை வண்மை யுண்மை யுரைப்பவும் வேண்டு மேயோ. (௨)

நவைப்பொதி யழுக்குத் தீய நாற்றம்வேர் வின்ன நீங்கிச்
சுவைத்தொறு மினித்தி யற்கைச் சுகந்தநன் றுமிழ்ந்தி யாணர்க்
குவைக்கல னுமு றுப்புக் கொண்டகப் பொருள ளிக்குஞ்
செவைப்படு தீஞ்சொற் றெய்வத் தெரிவையர் செறிவிற் றஃதே.

வாலிய சாயல் சேக்கி மதிப்பொரு மாண்சு வைத்தாய்ச்
சாலவு மேன்மைத் தன்மை தழீஇப்பரி மளமன் கான்று
நாலுமெவம் பொறிகட் கின்ப நல்குபு சாவா மூவாச்
சீலமும் பெறுத்தா நின்ற தெள்ளமு தாயி டைத்தால். (௪)

மருமலி பன்னி றத்த மலரிரு சிகைகண் வவ்விப்
பருகிய நனிதித் தித்துப் பரிசிப்பிற் றவத்தண் ணென்று
குருகதின் குரல்கா தார்த்துக் குளிக்குநர் பவஞ்ச வட்டி
வருபய னுயிர்மெய்க் கீயும் வரநதி யாவ யிற்றே. (௫)

ஈர்வற லூறத் தோன்று நறும்பழந் தளிர்க ளுன்று
காவத மாறு நூறு காறுநீண் முருகு யிர்த்து
மேவரு நறவு நெவ்வ மிரிநிற்றெருடு சுரும்பு மூசாப்
பூவர்கூர் கற்ப கப்பைம் பொதும்பரன் னுழிய மாதோ. (௬)

ஈண்டையா கனவி லேனு மெற்றைக்கு முணர்ந்தி லாத
காண்டர நயனர் கூசங் காசுங்கேழ் மின்னும் பொன்னு
மாண்டிழி யேவ லாள ரலகிடுங் குப்பை யென்றுன்
மாண்டகு செல்வப் பொம்ம லெம்மனோர் வகுக்கற் பாற்றே. (௭)

ஒவறு குமாரச் செவ்வி யொளிகிளர் யாக்கை வாய்த்தி
யாவதும் விதிநி டேத மென்னும்யாப் புறவின் றுள்ள
மேவன புரிந்து நாளும் விழுப்பெரும் போக முண்மார்
தேவராங் கிகவா ராயி னனைதிற் சீரி துண்டே. (௮)

சேட்டவிர் துறக்க வாணர் சிகையுரந் திணிதோள் வேய்ந்த
தோட்டலர்க் கண்ணி தாமந் தொங்கலும் புலர்வ தின்றேன்
மோட்டடு பசிநோய் தாக முதலிய வற்று லன்னோர்
வாட்டமெஞ் ஞான்று மெய்யார் வயங்குத விறும்பூ திற்றே. (௯)

அழிவொழி கற்ப நாட்டி னரமிய மாடந் தெற்றி
பிழிமலர்த் தடனும் யானம் பிறங்குசெய் குன்றி வற்றி
னெழினல மொருங்கு நாட வினிதுசூழ்ந் தவனு ளார்க்கு
விழிகள்சும் புளியா வாக விதித்தனர் விதியார் மன்னோ. (௧௰)

போனிறச்* சுவர்க்க மன்னு போக்கியப் பொருளை யூத்து
மானிடாத் தூய வாய வாற்றினுன் மறுத லேத்த
வீனிட மிதிப்ப தற்கு மினைந்தரு வருப்புற் றன்றோ
கானிலந் தோய்க லாமை கடவுளர் கடைப்பி டித்தார். (௧௧)

தாமரைக் கண்ணன் றன்வாழ் தனிப்பரந் தாமந் தன்னிற்
காமரு மல்லற் றுதல் கருத்திடை நணித்துத் தெள்ளி
யேமவண் புரத்தி னிற்போக துபேந்திர னென்னப் பட்டு
மாமகிழ் பூத்து வைகி னதனையார் வழுத்த வல்லார். (௧௨)

துன்பமார் கின்ற வைப்புச் சூர்த்தபா தாள மென்று
மன்பதை யின்பத் துன்ப மடுக்குந்தேம் வைய மென்று
மின்பமே நுகருந் தான மினைதவிர் சேணு டென்று
முன்ப னூல் கூறிற் றுயின் முதனுநீர்த் தியாத வற்றுள். (௧௩)

மூன்றன்மூ துலகத் துள்ளு முதிர்கதிர் விதிர்சு வர்க்க
மான்றதென் றறைய கிற்றற் கறிகுறி வேறு வேண்டா
நீன்றனை யிலமும் பாருங் கிழக்கவா யிழிந்தி ருப்பத்
தான்றக வோங்கி மேக்குத் தங்கலான் விளங்கு மாறே. (௧௪)

திருவுநல் லறிவுமொன் றிச் சேர்வருங் குரைத்†தெனுஞ்சொ
லருகவிட் புலத்துச் செல்வ ரடைமொழி யென்னு மின்றிக்
குருவெனப் பெயரி யானைக் குரவனுக் கொடுமேம் பட்டுத்
தெருளுமன் னுடைய ராத றேற்றுமால் விபுத நாமம். (௧௫)

வேதத்து விதந்து ரைக்கும் வேள்விமுற் பலவி றத்த
மேதக்க வறங்கண் முற்றும் விதியுளி வழாமை யாற்று
நீதற்ற சான்றோர் பேறு திப்பிய சுவர்க்க மானு
லோதற்கு முணர்வ தற்கு மொண்ணுமே யுதன்வி ழுப்பம். (௧௬)

இவணுயர் மகளிர் மைந்த ரெழினகர் போகா திக்குக்
தவலில்விட் பொருளை யொப்பாச் சாற்றினர் கவினு ரெல்லா
முவமன்மாற் றுவமே யத்தி னேங்குமேம் பாடு டைத்தென்
றெவருநன் றறிப வற்றே லெறறுக்கு விரிப்பா னின்னும். (௧௭)

* போனிறம - பொன்னிறம். இது சிந்தாமணி காந்தருவதத்தையாரிலம பகத்து 297 - ம் செய்யுளுரையாலுணர்க.

† அருங்குரைத்து—அரிது.

இத்துணைச் சிறப்பிற் றூய விருவிசும் புவணை நாப்பட்
டத்தொளி வயிரங் கோமே தகமர கதமா ணிக்க
முத்தம்வை டூயந் துப்பு முற்படு மணிசெய் கோயி
லெத்திசை யிருளுங்கீறி யிந்திரற் கமைந்தன் றன்றே. (கஅ)

அதனிடை யவுணா ராற்று மடைதுயர் சுரேசற் கென்றாழ்
முதலன கோடு நாளு முறையிட மொய்த்தாங் கெண்ணில்
விதவர தனங்க ஞன்று வில்லுமிழ் தருமத் தாணிச்
சதன்மையிற் சீய வேறு சுமந்தமெல் லணையி னும்பர். (க௯)

மகபதி சசிதம் பாங்கர் வயங்கவீற் றிருந்தோர் கூற்று
னகமக ளிறைவன் சென்னி நண்ணுநாந் திருமான் முன்னோன்
றகவுடை முடித்த வாத சாந்தத்தின் மேலால் வைகன்
மிகமுறைத் தெனச்சேர் திங்கள் விழையவெண் கவிகை யோங்க.

மின்னுடைச் செங்கோ லோச்சி விண்முழு தாளா நின்ற
கன்னுடைச் சித்தி யீட்டந் தழைத்தசோ ருவகை பொங்கத்
தென்னுடை யிருமருங்குந் திண்டொடீஇ யாடன் மானப்
பன்னுடைத் தாளக் காம்பிற் பானிறக் கவரி துள்ள. (உக)

பொய்யமை யுழைமு சுப்பிற் புரோமசை வாண்முகத்தைத்
தெய்வமா மதிபொன் றோய்த்துத் தெவ்விய செவ்வி பார்த்துப்
பையநின் றுயல்வி யங்கும் பையகீள் பாந்த ளொப்ப
வையசாந் தாற்றி செற்றி யசைந்திளங் காற்றி ரட்ட. (உஉ)

அழகெனும் புணரித் தோன்று மறல்கரு நெய்தல் முத்த
நிழன்மணி பவளகண்ட நீர்நிலை பணில மொக்கு
ளொருகலை சுழிம ணற்குன் றொளிர்ஞெண்டு வரால்கா மம்போல்
விழுமிய வவய வத்து மேனகை யடைப்பை யேந்த. (உங)

அளகமாம் பைம்பொ ழிற்கீ ழுவிருமா வடுக்கு மிழ்ம்பூத்
தளவரும் பிலவு வீழி தண்கமு கமைதெங் கங்கா
யிளமையா லாசி வற்றி னிலைமகிழ் கதலி யென்ன
வுளனிவ ருறுப்பு வாய்ந்த வுருப்பசி களாசி யேந்த. (உச)

நிலைஇப நலத்த தான நேரிழை மின்ன னுருட்
டிலைமையா டானே யாய தகுதியை யெளிதி யார்க்கு
மலைவற வவர ரம்பை மாரெனும் பெயர்தெ ளிக்கு
மலைகட லமிழ்தின் சாய லரம்பைகோ டிகப்ப ரிக்க. (உரு)

பொதுவொழித் தொருபெண் பூத்தும் புதிதெனீ மாத ரங்கங்
கதுவிய வுயர்பு மிக்க கவின்றெறெட் டணைகொண் டாக்கிச்
சதுர்முகன் றன்பே ரல்கு றழால்வலா ததுபோ னுறும்
பதுமகள் வதியச் சீர்த்த திலோத்தமை பண்ணிற் பாட. (௨௬)

இங்கிதத் திறத்தாற் காம வின்பநூற் பயன்வ யக்கிச்
சங்கிதக் கருவி யைந்துந் தழங்கவுண் ணெகிழ்ந்து கண்டோ
ரெங்கிதற் கொப்புண் டென்ன விலதையின் வேறென் றோர்பாக்
கங்கிதத் திலக மிட்டா ரரமக ளிர்ந டிப்ப. (௨௭)

புணர்ந்தகப் பொருள்கூட் டுண்டு போகியை யென்றுந் தீரா
ளணங்கயி ராணி யென்னு வனையளை நோக்குந் தோறும்
வணங்கொள்சித் தியரி யக்க மாதர்கந் தருவ நல்லார்
மணங்கமழ் குழலின் விஞ்சை மங்கையர் நறுமு றுப்ப. (௨௮)

திருந்தெழிற் செறிகண் மிச்சி றீர்க்குநள் ரேய்பாற் றுய்போற்
பெருங்கிரி மனைத்தெங் கோனும் பிராட்டியை யின்ன ணிரை
யிருந்திடு கென்னக் காட்டு மேற்றஞ்சா றிண்மைக் கற்பி
னருந்ததி யருள்கூர்ந் தொண்ணிரா சன மெதிர்க முற்ற. (௨௯)

பெருகிய பவக்கு ழாந்தம் பெயர்கிளப் பளவிற் பாற்றுந
திருவுடை யைவ ருள்ளுஞ் சிறந்துள கன்னி யாய
வருமணிப் பாவை யன்ன வகலிகைக் கிளியு மேனை
யிருடிபன் னியரும் பல்லாண் டிசைந்தவன் பாலி சைப்ப. (௩௦)

விற்படை வல்லன் மாயன் வீறருள் செல்வி கேள்வன்
பொற்படை யான்ம வர்க்கம் புரக்குமா லேனுந் தம்பா
லற்படை யாமைகாணி னவன்பொலி வனைத்து மாங்கே
சொற்படை கொடுநா றுற்றந் தூயவ ராசி கூற. (௩௧)

என்னைநின் வேட்கை யீகென் றின்னுயி ரினுஞ்சி றந்த
பின்னுமேற் றணைவாழ் வீதி விடங்கனுந் தியாக ராசன்
றன்னைமுன் முசுகுந் தற்குத் தந்ததன் பெருவள் ளன்மை
யின்னன பிறபு கழ்ச்சி யெடுத்துவந் தியரி யம்ப. (௩௨)

கலங்கஞ் ருலகுக் கேய்த்த கடியரண் மூன்றுஞ் செற்ற
விலங்கிழை பாகன் மான விருமைமிக் குயர்பு திட்டம்
விலங்கலில் விலங்கற் கெல்லாம் விரிசிறை யறைசெய் வாதித்
துலங்குறு பிரதா பங்க டொடுத்துமா கதர்மு ழங்க. (௩௩)

இருட்குழற் பொன்னோர் மார்பத் திளையவ னிடத்தி ருப்பத்
திருத்தகு வடிவா லீசற் சிவணிய பன்னோர் கோடி
யுருத்திரர் வலப்பான் மன்ன வுவரெண்ணி னிரட்டி கொண்ட
வருக்கருள் ளிட்ட தேவ ரனுக்கவான் பணிக்க ணிற்ப. (௩௪)

கருடர்கின் னரரி யக்கர் கந்தரு வத்தி னோர்கிம்
புருடர்நீ டுரகர் சித்தர் புகரில்விச் சாத ராதி
வருபதி னெண்க ணத்தர் வாய்மையிற் புதைத்தி றைஞ்சித்
தருணநன் கோர்ந்து தேர்ந்து தத்தம குறையி ரப்ப. (௩௫)

அணிகிளர் கற்ப மைந்து மருமுனி யாவு ஞசிந்தா
மணியுநன் னிதியி ரண்டு மாண்கலை யுண்டி சாந்தம்
பிணியவிழ் மலர லங்கல் பிறங்கொளிக் கலனென் றின்ன
குணிதயில் பண்டம் வேட்ட குறிப்பறிந் துதவு கிற்ப. (௩௬)

இன்னணந் திருவோ லக்க மெய்திமூ வுலகு மாணை
துன்னவண் செங்கோ லோச்சித் துரிசற வாழு நாளி
லன்னவ னுக்க வீக்க மவுணர்நேர் கண்டுங் கேட்டு
மன்னமுக் கறுத்தார் தன்ன மனமுக் கறுத்தி டாதார். (௩௭)

உரந்தகு தருவ ராமே ரோருழிக் குழீச்சூழ் கின்றார்
வரங்கிடந் தெம்மை யின்றாண் மாற்ற வளதிதி மைந்தன்
புரந்தரன் றிருவத் தோங்கப் பொலிவிழந் தியாமெல் லேமு
மிரங்குது மடவார் போனம் மெறுழிழ்னோ டுணர்ச்சி யெற்றே. ()

வரம்பல தவத்த மைழத்து வரம்பல தவதத மைழத்து
நிரந்தர முயிர லேக்கு நீர்மையேம் வாளாங் குற்றாற்
பரந்தவா னவரே யல்லர் படித்தலை மனித்தர் தாமு
மரந்தைமிக் கார்த்து நம்மை யாட்கொளற் பால ரம்மா. (௩௯)

விலங்குகட் கிறைமை மேய விறலுடை வெங்கட் சீயக்
குலங்கரிக் குழாத்திற் கோறற் குறிப்பொரீஇ வறிதி ருப்பி
னலங்குவெள் ளுளைய வன்ன வடலரி யேற்றி னத்தை
மலங்குபுன் னரியுமச்சோ மைத்துன முறைபா ராட்டும். (௪0)

ஆதலால் வாளுநள் வீறு ளாக்கல மினிநந்து னைந்து
காதலி னின்பந் துய்க்குங் கடவுளர் வருக்க முற்று
மோதகை வமரி யற்றி நூறுநூ றாக நூறித்
தோதறு மனையர் செல்வங் கூட்டுணல் கரும மென்றார். (௪௧)

அப்பொரு ளுசனன் மாட்டாய்த் தசுரர்கோ விசைத லோடுந்
துப்பொரு வீரெல் லீருந் தொல்படை சுலவி மொய்ப்பச்
செப்பொரு கொடியி னீண்டுச் சேர்மின்வேந் தானுணை யென்னா
முப்பொரு முரசு மொன்று முழங்கிற்றேழ் முகிலும் வெள்க. ()

அரைக்கணத் தீர்த்துப் பற்றி யற்றைநா ணமது வாசந்
தரைக்கண வாகிவீழத் தடிந்தவா சவனை யின்னே
யுரைக்கண வாத வன்போ ருளுற்றுப் வேறு மென்று
வரைக்கணம் வருவ மான வந்தவா னிவந்த தின்றோ. (௪௩)

வயமலி வச்சி ரத்தின் வைகலு முடல்பொ துத்தெம்
பியலிற நெருக்கி யூர்ந்து பிழித்தாற் பொருமா றேகு
முயர்கிரிக் குதவி செய்பாக் குறுதுணை யாது மென்னப்
புயலொருங் கணைந்தாங் கார்த்துப் பொழிமதக் களிறு போந்த. ()

குழியமெய்க் நெடிய நோன்பிற் கொழுந்தமிழ் முனியா னம்மை
யழிகுறி யின்றுண் பித்திங் கபயம்புக் காற்செற் றூற்குச்
செறிதுயர் மால்வெற் போடு தினைத்தியாம் விளைத்து மென்று
வெறிதிரைப் புணரி யேர்ந்த தேய்ப்பவாம் புரவி தூற்ற. (௪௫)

ஓர்வயிற் றுதித்தார் தம்மு ளொருவன்மற் றையரை யெல்லாம்
பேர்வற வாள்வெ னென்றுப் பிணங்குபு கூற்றுங் காற்றுந்
தீர்வருந் தழற்சித் தீயுஞ் சேர்ந்துருப் பல்வே றெய்திப்
போர்வலித் தரிமேற் செல்வான் புக்கெனப் பொருநர் புக்கார். ()

பெரிதலர் மாலைச் செக்கர் பிறைநகக் கங்கு றுன்சே
வரியவிண் ணுடற்ற மேனி யளப்பில பரித்துற் றுங்கு
விரிதரு சேந்த பங்கி வெள்வளை யெயிறு மின்னக்
கரியமா காயச் சேனைக் காவலர் மேயி னாரால். (௪௭)

தானவர் தலைவ னெல்லாத் தானையுந் துறுத்த தன்மை
மானமி லுவகை பொங்க வாள்விழி குளிர நோக்கி
யானதொல் லமைச்சு நின்றுற கண்டர்சீ ரமர்த்து வவ்வ
நூனவின் முறைவ குத்து நோன்படை யெழுக வென்றான். (௪௮)

பேரிகை முருடு மொந்தை பீலிசங் கிரலை காளம்
வாரியன் முரசு பம்பை மத்தளந் துடியி டக்கை
பாரிய முழவந் தாளம் படகமா குளியென் றிப்பல்
றாரிய வகைத்து வைப்பின் றுழனிமுன் வான்புக் கன்றே. (௪௯)

கொழுங்கொடி யுகந்த வையங் கூம்புடை வங்க மாகச்
செழுங்களி வழுவைத் தோடு திணிந்தமுட் சுறவ மாக
வெழுந்துபா யிவுளி யீட்ட மீர்ந்தெளி தரங்க மாக
வழுவகொலிப் பதாதி யென்னு மார்கலி நடந்த தம்மா. (ரு0)

திண்மற லவுணர் ஞாட்புச் செய்யிய வருந்தி றந்த
ஞெண்மக ளுதி யாய வும்பரை வெவ்வே றேந்த
மண்மக ளணுவிற் பல்ல வடிவெடுஉ மீப்ப டார்ந்தாங்
கெண்மலி யணிகப் போக்கி னெழுந்துகள் விசும்பிற் சென்ற.(ருக)

வேறு.

நயந்து மாற்றலர் நண்ணிய தேத்தெம்மா
லியன்ற வின்ன லியற்றுது மென்பபோ
லுயர்ந்து சேணுல கூறு படுத்துவ
வயங்கு றித்து வயங்கு பதாகையே. (ருஉ)

மட்டி கந்த வரூதினிப் பொம்மலை
யிட்டி தேனு மிமையவர் கண்ணுறிற்
றிட்டி தோடஞ் செறிமென மாய்த்தெனப்
பட்டின் வண்குடை பம்பிப் பரந்தன. (ருங)

முன்னோர் ஞான்றெம் முதலுரு வவ்வினோன்
றன்னை மாட்டிய சாருநிசேசரற
கின்ன னன்றி யிழைத்துமென் றாரிரு
டின்னு மாறு துதைந்த தழைப்பிசசம். (ருச)

கோல வட்டத்தா கூரிய வாளினர்
சீல வட்டத திசைபுகழ் மள்ளரை
ஞால வட்ட நடைத்துயர் நீப்பவொத்
தால வட்ட மளித்தவங் கூழரோ. (ருரு)

அதிர தாதியர் தங்க ணமாந்தன் றிக்
கதிய கிள்ளை கரியுற்ற மர்த்தற்கு
விதியி லென்ன மிகக்களித் தாப்ப்போன்
முதிர்மு ழக்கின முந்தின சந்தனம். (ருசு)

இதனி னுன்ற திலையெனத் தேர்ந்துதம
வதனம் வாய்த்து வலவைமன் னென்னர்க்கு
முதன்மை யெய்தின னென்று முனைத்தென
மதர்வி னேங்கி மதகயஞ் சென்றன. (ருஎ)

தங்கண் மாமுகரு சார்தலின் யாவையு
மங்க நங்க வடவைவற் றுயமெதன்
றிங்க ணேனைப் படையை யிகழ்ந்தெனத்
துங்க வாசித் தொகைசிரித் தேகின. (௫௮)

இரதம் யானை யிவுளியெ லாந்துணைக்
கரண மாகக் களந்துறி மித்தமாய்
விரவு மின்னரை வீழ்ந்தொ லென்பபோ
னால வார்கழல் வீரர் நடந்தனர். (௫௯)

அந்த வேலை யசுர குலாதிபன்
றங்க வெற்பிடைத் தாமரி யேறென
மங்க லப்பெரு வையமி வர்ந்தனன்
சங்க முஞ்சுர சங்கமு மேங்கவே. (௬0)

ஒற்றி னூலின் நிகழ்பரி யுணர்ந்தரி
யெற்றி னிச்செயற் பாலதெ னூவிட
நுற்றி ரங்கி யுரைப்பரும் பொன்னுரை
யிற்றி ருந்தி யிருஞ்சமாக் கென்றமோ. (௬௧)

தந்தி ரத்தின் றலைவரைக் கூய்நம
திந்தி ரப்பதமு சாடிய வெம்பிறை
முந்தி ரக்க முருக்க தயிர்ந்திய
வெந்தி ரப்படை யீண்டெழு கென்றனன். (௬௨)

கடவு ளீரிறை கட்டளை யிற்றிநீண்
டடவி னீடவு ணர்க்கு நமர்கட்கு
முடல்வ டுத்தது மற்றையு முப்பொடும்
படர்மி னென்று பறைபறை தந்தரால். (௬௩)

மதங்க லைப்பொருள் வல்லதங் கொண்கராற்
றிதங்கொள் செய்கையி னின்பு ததும்பிய
கதம்ப வார்குழற் கன்னியர் காருசிரும்
நிதம்ப நேர நிவந்தனைக் துற்றனர். (௬௪)

மலையும் வாட்கண் மகளிர்கச் சேர்ந்துவெம்
முலைக டுப்ப முகத்திற் படாம்புனைஇ
யலைவி றிண்மைய வாகிச் செருக்கினுற்
றலைநி மிர்ந்து தலைந்தன தந்தியே. (௬௫)

கண்ணித் தார்ப்பொதுப் பெண்டிர் கருத்தென
மண்ணிற் பாய்வன மாதிரத் தோடுவ
விண்ணிற் செல்வன வேக துரகமாங்
கெண்ணிக் கோடற்கொண் ணுவகை யீண்டின. (௬௬)

மங்கை மார்கணைக் காணுதன் மைவிழி
கொங்கை போன்ஞெளி ராவங் கொடுமரந்
துங்க நாந்தகந் தோற்பரந் தாங்கின
ரங்கண் வெங்க ணமா ரணவினர். (௬எ)

இன்ன நால்வகை வாகினி யீண்டுறப்
பொன்ன கர்க்கிறை போர்க்குவெண் டீங்கன்மீ
மன்னு சீத மதிக்குடை நீழற்கீழ்த்
துன்னி யேற்றனன் றுன்னலர் சேனையை. (௬அ)

தான வப்படை வீரருஞ் சார்ந்தெதிர்
வான வப்படை மன்னர்த மேற்றெறக்
கூனு வில்லிடைக் கோத்துக் கொடுங்கொலை
யீன மில்படை யெண்ணில வெய்தனர். (௬௯)

விட்ட வப்படை வீழுற மாறுநஞ்
சிட்டர் வாளிக ளேவி யிறுத்தவர்க்
கிட்டி விண்ணவர் கேழ்கிளர் பூணின்றேள்
கொட்டி யார்த்துக் கொடுங்கணை கொட்டினர். (எ0)

அன்ன வண்டுகள் வண்டுக ளாகவே
பன்னெ டும்படை பற்றலர் தூர்த்தனர்
முன்னெ திர்ந்து முனிந்திமை யோருவெங்
கொன்ன வின்ற கொடுஞ்சரம் வீசினர். (எக)

தாளுங் கையுஞ் சரிந்தனர் விண்ணக
ராளும் வேந்த னனிகத் தவர்சிலர்
தோளு மொய்ம்புந் துணிந்தனர் தானவக்
கோளின் வீரர் குழுக்களிற் பற்பலர். (எ௨)

வைய மோடெதிர் வையங்கண் மோதின
மையன் மாவொடு மாவின முட்டின
செய்ய வாழி சிகரமொ சிந்தன
வெய்ய மத்தகம் வெண்கோ டுடைந்தன. (எ௩)

வேறு.

தானவர் தலைவ னின்ன சமரினை நோக்கி மிக்க
மானம தாக்கக் கோப மண்டிக்கட் டியு குத்துக்
கூனல்வன் சிலைநா ணேற்றிக் குணத்தொனி படுத்தெதிர்ந்து
மேனிலத் தலைவன் மேனி வெதுப்புறத் தீக்கோ ரேட்டான். ()

புரந்தரன் சாபம் பூட்டிப் புனற்படை விடுத்த வித்தா
னரந்தைகொ டயோன் றானு மப்படை தொடுத்தான் போகி
யுரந்தரு கந்த வாக னுறுபடை தூரந்தொழித்தான்
கரந்திடு வஞ்ச னந்தக் கணையினை மீட்டுந் தொட்டான். (௧௫)

கரியவ னஞ்சு பில்குங் கட்செவிப் பகழி யுய்த்தா
னரியெனத் தகுவன் காரு டாத்திரந் தொடுத்து மாய்த்தான்
தெரிமதுக் கற்ப நாடன் சிங்கக்கோ ரேட்டான் றீயோ
பெரியவன் சிம்புள் வாளி பெய்தனன் றுணித்து நின்றான். (௧௬)

வானவர் கோமான் மோக வாளியை விடுத்தா னந்நந்
தானவர் கோமான் ஞான சரத்தினால் வீட்டி நின்றான்
மானமீப் பொறாது போகி வச்சிரந் திரித்துத் தாக்க
வீனமுற் றவனோர் சூல மெடுத்தெறிந் தனன வன்மேல். (௧௭)

அன்னது வரானை கண்ட வாயிரங் கண்ணா னஞ்சா
வென்றிடு கிட்டுப் பொன்னன் விரைமல ரடியிற் றாழ்ந்து
தன்னது தோல்வி சாற்றித் தமரொடு மேங்கி நின்றான்
றன்னிகர் தகுவர் வேந்தன் சயபுர சமைந்து மீண்டான். (௧௮)

பக்கமிக் குற்று நின்ற விமையவர் முகங்க ணோக்கி
யிக்குதா னவரை நீவிர் வேறன்மிக் கரிதோர் சூழ்ச்சி
நோக்கின னதுபா லாழி நோன்மையி லசுர ரோடு
மேக்குறக் கடைமி னுண்டாம் வெள்ளிய வமுது மாதோ. (௧௯)

அன்னதை யவுணர் துய்க்கா தரியினை வஞ்சித் துண்ணி
னென்னலர் படையா னீவி ருருவிளி யாது வாழ்வீ
ரென்னனுஞ் சுஞசி ரன்று னெண்ணலர்ப் புகழ்ந்து பொய்த்து
நன்னய முரைத்து நட்டன் னுமொடு நகலை புக்கான். (௨0)

மந்தர மலைமத் தான்றி வாசுகித் தாம்பி யாப்பிட்
டிந்திர னிமையோ ரோர்பா லெறுழ்வலி யவுண ரோர்பாற
பந்தியி னுற்றிக்க டைந்தார் பயோததி நாப்ப ணில்லா
முந்தராப் பொறாது நஞ்சை முனிவின்வாய்க் கக்கிற் றம்மா. (௨௧)

எழுந்தவா லாலங் கண்டோ ரியாவரு மச்சுற் றாழி
யெழுந்தகாற் படுபூ ளைப்பூ வெனவிரைஇப் பறந்து போய்ப்பெண்
ணெழுந்தவோர் கூற்றி னானை யிணைச்சரண் சரணென் றோதா
வெழுந்தபே ரோதை யோடு மெய்தின ரோல மென்றார். (அஉ)

அக்கடு கடுகக் கையா லள்ளினன் கண்ட மட்டாப்
புக்குறப் பெய்து வாயிற் பொழிகலை மகன்முன் னானோர்
தொக்கபஃ றுலி காத்தான் றாயமா தேவன் யார்க்கு
நக்கனே யுயர்ந்தோ னென்ன னுமைமை காட்டு மன்றே. (அங)

பின்னரன் னவாந்தா மீட்டும் பெட்டுமத் தித்தா ராகப்
பொன்னவிர் மணியா வைநது பொற்றரு வெண்மா வாதி
மன்னிய பொருள்க டோன்ற யான்முதற் றேவர் கொண்டா
ரின்னமு தெழுந்த தப்போ திமையவர் வலந்தொ டுள்ள. (அச)

மாதவ னுலக மெல்லா மயக்குமோ கினியாய்ப் போந்தப்
போதமு தெம்ம தெம்ம தென்றுசொற் போர்பு ரிந்த
தீதிலா வதிதி மைந்தர் திதிமைந்தர் பந்தித் தேமுன்
போதிய முன்னோர்க் கேயீந் தொழித்தனன் பின்னோ ரேங்க. ()

ஆசிலா வமுதுண் டேவ ரமரராய் வாழ்ந்தா ராக
வீசுவா னெளியா நீண்டு வியன்றுணைக் கருவி யாய
வாசுகி யுமிழ்ந்த நஞ்ச மாதேவற் கூணு யுற்ற
மாசுதா னயிற் றந்தோ மாசிவத் துரோக மென்ன. (அசு)

அச்சிவத் துரோகந் தானே யன்றுதொட் டிங்க முற்றும்
பசிரத் தஞ்சிழ் நாற்றமா படிந்திழி விரவா முற்று
மெய்ச்சுவை பொருளு மீசன விரைமலர்த் தாள்வீழ்ந் தைய
துச்சமே னமயா தாறுந் துரோகநீத் தருள்க வென்று. (அஎ)

இரந்தனன் வேண்ட நீண்ட விமயமீ னிமையோர் பாகன்
சுரந்தநல் லருளி னல்வா சுகிமுக னுக்கிர சொல்வா
னுரந்தரு கழுவா யச்சற் குறுற்றிய துரோகந் தன்னை
வரந்தரு மவனே யன்றி மாற்றுந ரேவ ருள்ளார். (அஅ)

பாரினிற் பல்கு பொம்மற் பாண்டிமா நாட்டு - கானப்
பேரொனுந் தலக்கு ணக்கிற் பெரும்புக ழாட வானைக்குப்
பூருவ தக்க மாதிற புனவாய்க்கு நிருதி திக்கிற
சூருவா னசயபு ரிப்பேர்ச் சைவமா தலமொன் றுண்டால். (அகூ)

ஆங்குறீஇச் சிவதீர்த் தத்தி லாடிவன் மீக நாதன்
பூங்கழ லருச்சி செய்மெய்ப் புண்ணோயும் பவநோ யும்போ
மேங்குற லென்னப் பெம்மா னின்னரு ளாற்ப ணிந்தா
னீங்குவா சுகிமென் மெல்ல நெளிந்தூர்ந்து வழிக்கொண் டாறல்.

பாதல நீத்துப் பூவிற் பாண்டிநா டுற்றுப் பெம்மா
னோதிய குறிப்பி னாடி யொளிர்திரு வெற்றி யூரைத்
தீதற வண்மி யீசன் றிருமுனர்த் தீர்த்த மூழ்கி
வேதகத் தயமா சென்ன மெய்ப்புண்டீர்ந் திடக்கி ளர்ந்தான். ()

அன்னவா சுகிவி யப்புற் றச்சிவத் துரோகத் தால்யா
னின்னநாள் வரைகொ ணோய்த்துன் புறப்புற்றேன் பழம்புற்றீசன்
றன்னருள் வலத்தா லென்னாத் தன்சிரக் குவிகை யனாய்ச்
சன்னிதி யடைந்து முக்காற் றலைமிசைந் தோயத் தாழ்ந்தான். ()

பான்முத லமுத மைந்தும் பஞ்சகவ் வியந றவுங்
நான்மிகு பனிநீர் சாந்தங் கனித்திரட் பழமுங் கொண்டு
மான்முத லானோர்க் கெட்டா வன்மீகக் குறியை யாட்டித்
தேன்மலி கொன்றை வில்லைத் தெரிபல்சந் தாமை வேய்ந்து. ()

நாறுவிரைத் தூபந் தீபங் கழற்றிகே யத்த ளாவு
மறுசுவைப் போன கங்க ளன்பொடு நிவேதித் துப்பின்
மறுவிலா வில்லத் தாலு மருவுசெம் மணியி னாலு
முறுபெயர் நூற்றுப் பத்து முரைத்தருச் சனைபு ரிந்தான். (௬௪)

ஆடினா னைந் தக்கள் ளருவிநீ ராடி னானுண்
ணீடினா னுவகை பொங்கி நீளிரு குவிகை சென்னி
சூடினா னுடல முற்றுந் துன்னிய புளகப் போர்வை
மூடினான் வலஞ்செய் தாற்று முன்னின்று பழிச்ச லுற்றான். (௬௫)

முன்னமோர் மாத லத்தின் மும்மதக் களிறொன் றேடேற்
றென்னினத் தொன்று பூசை யியற்றவுட் கொண்டாய் போற்றி
பொன்னிலத் தவர்க ளென்றும் புக்குறை வெற்றி யூரிற்
பன்னக குலங்க ளிப்பப் பழம்புற்றில் வாழ்வோய் போற்றி. (௬௬)

என்குலத் தொருவற் கீச னென்றோர்தேத் திருந்தாய் போற்றி
பென்குலத் தவரைப் பூணா வெடுத்தணிந் திட்டாய் போற்றி
யென்குலத் தென்னை நானா விசைந்திகல் கடந்தாய் போற்றி
யென்குலம் போற்ப ழம்புற் றிருந்தருள் சோதி போற்றி. (௬௭)

பணியின்கா தணியாய் போற்றி பணியினூ ழியினாய் போற்றி
பணியின்மூ நூலாய் போற்றி பணியரை ஞாணோய் போற்றி
பணியின்கங் கணத்தாய் போற்றி பணியினங் கதத்தாய் போற்றி
பணியினேன் பணிகொண் டாண்ட பழம்புற்று நாதா போற்றி.()

என்னநின் றேத்தி னானை யெம்பிரான் பழம்புற் றீச
னின்னது பூசை யேன்றோ நிற்குவேண் டிவேண் டென்னப்
பன்னக வேந்தென் புண்ணோய் பாற்றுமிப் புனித தீர்த்த
மென்னபி தானத் தானு மிலங்கவேண் டும்மி தான்று. (கூகூ)

எச்சிவ துரோகத் தானு மெய்துறீ வினைக ளெல்லா
மிச்சிவ தீர்த்தந தோய்கா லெதிர்ப்பினு மோவல் வேண்டுஞ்
சச்சிதா நந்த வீடுஞ் சாரதல் வேண்டு மென்று
னச்சிய வாறு கென்னு நம்பிரா னருளிச் செய்தான். (கoo)

கேட்டவாக் கினைம கிழ்ந்து கிளரொளி மேனி வாய்ந்து
தாட்டுணை பணிஇயெ ழுந்து சயம்புரி யீசன் றன்பான்
மீட்டிடா வன்பி னோடும் விடைபெறீஇப் படர்வுற் றுத்தன்
னாட்டினை யடைந்து வாழ்ந்தா னலத்தவா சுகிதா னன்றே. (கoக)

ஆகததிருவிருத்தம். அகூ௬.

வாசுகி சிவத்துரோக நீக்கப்படலம் முற்றிற்று.

முனிவர் பூசனைப் படலம்.

ஐம்புல னொருக்கிக் கரணநான் கடக்கி
யளர்தரு குற்றமூன் றகற்றி
வம்புறு மிருமை யொருவியோர் பொருளை
மாலறக் கண்டமா தவத்தோர்க்
கம்புவி போற்றுஞ் சூதமா முனிவ
னருளினால் வெற்றியூர்க் காதை
யும்பாத மமுதை வென்றுவிண் புகுத்த
வுயர்நிலை யமுதினுள் ளூறுத்தான். (க)

என்றுமோ ரியல்பி னின்றுசீர் படைத்த
வியற்றிரு வெற்றியூர் மேன்மை
சென்றுசென் றுயக் கடலினு மாழ்ந்து
சிந்தையிற் றெளிதர மலையின்
மன்றமற் றோங்கி மதியிற்சீர் தூக்க
மகிதலத் தூங்குமன் கனத்துத்
தன்றனி யறிவை யாழ்த்துயத் திருக்கச்
சற்றுநின் றுற்றினுஞ் சாற்றும். (௨)

கடவுளர் தம்முட் கண்ணுதல் போல
நதிகளுட் சிறந்தகங் கையைப்போற்
படர்புகழ்க் குருவுட் காழிவள் ளலைப்போற்
பவமறுந தவற்றுணீ றதுபோற்
புடவிமங் கையரு ளரசியே போலப்
புருடருட் குலச்சிறை போல
வடைவுறு தலத்துட் சயபுர மென்று
மதிகமென் றையமின் றறிதிர். (௩)

பதிபிற வெல்லா மொன்றிரு நாழிமற்
றொன்றிரா பயனளி படைத்துக்
கதிநிலை மாறி விதிக்குத்திக் கெங்குங்
கலைந்திட வவ்வெறிக் கண்டு
விதியினல் வெற்றிக் கொடிதுவண் டாட
வீரபே ரிகைநனி முழக்கித்
துதிபெறத் தனிப்பே ரரசுவீற் றிருக்குந்
தொல்பதி சயபுரந் துணிதிர். (௪)

கற்பினிற் சிறந்தாள் கனிட்டையென் றுற்பின்
சேட்டையென் கடவளென் றிறுக்க
கிற்பதும் வேண்டுங் கொல்லிரே மூலகுங்
கிளத்துசீர் நிம்பமா வனத்தை
விற்பனப் புலவர் குழுவெலாம் வெற்றி
யூர்க்குறி யான்விதந் துரைத்தார்
சிற்பமா ரிதனின் வைத்தொழிற் றவற்றை
யுய்த்துணர் வாற்றெளி கென்றே. •(௫)

பொருளெலாஞ் சமட்டி வியட்டியாம் வெற்றிப்
பொருளுமவ் வியற்றன்றே புவியின்
மருளறு தருக்க நூன்முடி பிதுவே
மாசில்சீர் நிம்பமா வனத்தைத்
தெருளினார் சமட்டி வெற்றிமா நகராத்
தேர்ந்துசித் தாந்தஞ்செய் ததனைக்
கருளிரீஇ நிருப பதக்குறி யீட்டாற்
கண்கூடு காட்டின ரன்றே. (௬)

காமனை யெரிதோற் காமனு மாவி
காலனைக் காற்றுகா லனுமென்
பூமனைச் சிரங்கொய் பூமனுங் கயன்றோல்
போக்கியோர் புரிந்தபங் கயனும்
மாமனைத் தடிந்த மாமனும் புரரை
வாட்டிய வனிதைவாழ் புரனு
சாமனந் தகற்கொல் சாமனந் தகனுஞ்
சலந்தரற் றடிசலந் தரனும். (௭)

என்றிவ ரெண்மர் சேவகம் வியட்டி
யாகமற் றிவையொருங் கேய்ந்த
துன்றிய சமட்டி வியாபக சயந்தன்
சொம்மெனக் கொண்டசே வகனார்
வன்றிறற் பழைய புற்றிடத் தாரென்
பதுநிரு விவாதமென் வழக்கே
யன்றடை மொழியாஞ் சமட்டிகா மத்தா
லாய்த்தெனி லன்றல்யாண் டையதே. (௮)

வீரட்ட மட்ட மென்றவைக் கேயிவ்
விதிதலைப் படுமெனி னினியென்
போரட்ட மென்றே துணிந்தொதுங் குதுமேற்
புரிவதில் வேறெனப் பொருவில்
காரட்ட கண்டர் பதிபிற வெல்லாங்
கைமுதி கங்கடைப் பிடித்தே
பாரட்ட திக்கும் பரந்தன வென்றார்
பழுதில்சொற் பாவல ரன்றே. (௯)

தீதொழி லசுரர் குழுவினை யொருகாற்
சிவனருள் வலிகொடு தேவர்
சேயத்துறு களிப்பா லமரர்கோன் சுதனமை
சோர்ந்துமா சனைதிரண் டெறுங்காற்
சேர்ந்தமெம் பிரானுருப் புரிந்திலர் தாமே
சுவசத்தி கொடுசெயித் தனரென
முத்தனை மறந்து தருக்கினு ரைய
னதுணுடைப் பானுளங் கொண்டு (கo)

இயக்கதல் லுருக்கொண் டசசைப் புகப்பிற்
லேலிலர் போலமற் றெவருமு
வியக்கவாண் டிறுமாந் திருந்திட வினமேனோர்
விததக னுளக்கிடை விளங்க
ருபகக்தி காட்டு மொருவனென் மேருப்பர்
யார்கொலோ வுவனென வுராவி
மயக்கம் தவிவு பயிமுதல வெய்ய
வொருவரமற் றெருருவாய வாது. (கக)

பார்சென் யென்ன வெவ்வைமயின் வுதறகண
டியார்கொன் யெனத்திப் புகரிதுநாங்
கோர்சிறு துருமைப் பிறிஇயசைச கெனலு
முறுவலிப் பவனனமற் றதனை
யாரவலி பட்டி முயனறுமெய் வேட்டசாங்
கயாந்தன னவிக்கென வங்கி
ராகொளுள வடவை யுருக்கொள் இ யடுத்தான
றகித்தநங் கவனையந் நிலையே (கஉ)

மகபதி செலுத்தி வசசிரப் பொடிந்து
மயங்கினன் மற்றுமற் றுயாந்த
சகபதி களுநதம வலிக்குலே கரச
மதிசயரு சாநதுளாந் திகைத்தார்
ரகவயின மானத தசரவினா நிறப
வருளுருப் காநதல் றைப்பப
நகமய மெவனுருங் குவரவா தமமைட
யாட்டுவ னுகிய வணணல. (கங)

மலைமலை யாய வானவர் தலைவர்
வான்றிசை காவலர் வாரி
யலைகடல் வாய்ப்பெய் துலகினை விழுங்கு
மத்தரு தருவரை யலைத்து
வலையிடை மாச்செய் வலியினர் சிறிதோர்
துரும்புக்கு வாளமர்ப் பயிக்கங்
கலைவொரீஇ யளிக்குங் கைத்தில ரானர்
கைத்தியாண் டுடையவன் கவர்ந்தால். (கச)

காட்டுவான் றானே காட்சிதந் தமர்ந்துங்
காண்பவர் கண்டிலர் கழறிற்
காட்டுவா னென்னுங் காட்டிடுங் கருணை
கலந்திடா விடிலிது கருத்தாற்
காட்டுவா னாய தானுந் தன்றைய
னும்மெனுஞ் சுருதிகண் டணமாற்
காட்டுவாற் காட்டு விப்பவள் காண்பாற்
காண்பிப்பாள் கருணையங் கணையே. (கரு)

அருமந்த தேவ ரருமறை தமக்கு
மருமறை வெள்ளிடை யமர்ந்துந்
தெருமந்த வதற்குக் கருணையங் கணைமா
தேவிதான் றிருவுள மிரங்கி
வருமந்தக் காட்சி தந்துமக் காணீர்
மயங்கினீர் வலியர்க்கும் வலியாய்ப்
பொருமந்த மதுகை சிவமன்றோ வென்ற
பொருளுமச் சிவமன்றோ புலவீர். (கசு)

உருத்திர னின்னின் வலியனில் லென்று
முரைத்திடு வல்விலோ னென்று
மருத்திபா னமவுக் கிராயச பீமா
யவ்வென்று மகிலபூ தங்க
டரித்துறு மீசு வரன்சர்வை சுவர்ய
சம்பந்நன் சர்வேசு வரனென்
றுரைத்தெழு சுருதி கற்றவு மறந்தீர்
சமயத்திற் குதவில வாக. (கஎ)

சிவமன்றி யெதுதான் செயலுறும் வெற்றி
சிவமன்றி யெப்பொருட் சேருஞ்
சிவசொமற் றதுவென் சமர்ப்பண மறிவாற்
செய்திலிர் தெருமந்தி ரினிநீர்
சிவமரு வன்பாற் சரண்புகுந் துய்தி
சேர்குதி ரெனவவர் தெருண்டு
சிவமலி வைப்பாய் வெற்றிசேர்ப் பிடமாய்க்
காட்சிமிக் கெளியதே மெதுகொல். (கஅ)

அன்னையிங் குணர்த்து கென்னலு மையை
யமரர்கா ளவனியிற் றமிழ்த்தேங்
யறு திசைய தங்கதிற் பாண்டி
நாட்டினிற் பொருநைநீ ரத்தின்
சீர்த் தேவி சாலமா நகரத்
தணியது நிம்பமா வனமற்
றன்னதிற் புகுந்து சயசய சயவென்
றலைகடன் முழக்கென வார்த்து. (க௯)

வணங்குதி ரென்றாய் மறைதலும் விண்ணோர்
வருத்தவா நிம்பமா வனத்தை
யணங்கொரீஇ யணைந்து சயசய சயவென்
றம்பர மழுங்குற வார்த்துப்
பணங்கொள்பாப் பணியார் பழையபுற் றிடத்தார்
பாகமா தேவியார் பதும
மணங்கொடா டலையிற் பொருந்தமுன் வீழ்ந்து
வணங்கினார் மற்றெழா ராக. (உ0)

பாகமன் பிரியா நாயகி யுடனே
பழம்புற்று நாயகர் விடைமேற்
பாகம னாகித் தமதருட் காட்சி
பாவித்துப் பண்ணவீ ரினிச்சற்
பாகம னுறுக வெற்றியும் வலியும்
படைக்கமற் றெழுகவீண் டெமக்குப்
பாகம னாய வரமுறைக் கெனலு
மெழுந்தவர் பகர்குற ரானார். (உக)

வெற்றியும் வலியு நினதுடை மைகளா
வெமதென்ற பாபம்விண் டிடவும்
வெற்றியும் வலியு நின்னவென் விமலே
விதியினுல் வெற்றடி யேம்யாம்
வெற்றிநின் பாற்சேர்த் தமையினு னின்பால்
வெற்றிசேர்ந் தமையினு லிவ்வூர்
வெற்றியூ ரெனும்பேர் மூவுல கிடத்தும்
விளங்கவு மருள்குதி விமலா. (உஉ)

நின்றனே வெளியே கண்டுமோ கத்தா
னின்னியன் மறந்தன நிமலா
தொன்றுறு கருதி சதங்கள்கூ றியவவ்
வலியெலா மொருசிறு துரும்பிற்
கின்றமைத் துன்ற னருளது துரும்பே
லருளிலா மலையதற் கெளிய
தென்றதுங் காட்டி மறைந்தனே யெம்மோ
யெளிவந்தங் குணர்த்திட வுணர்ந்தேம். (உ௩)

துரும்புக்கும் பற்று நாயின மென்று
தொல்லேயோர் துதித்தசொன் மாலேக்
கரும்பினு மினிய மொழியுப சாரங்
கயமையே மிடத்தரு பவமா
விரும்பினும் வலிய மனத்தினேங் கடைப்பட்
டிழிந்தன மெமக்கரு ளிறைவி
சுரும்பிசை பாடு ஞானப்பூங் கோதை
சொற்றிட வுளவெலாந் துணிந்தே. (உ௪)

அம்மையா லப்பா நினேர்சரண் புகுந்தே
'மடியமற் றின்னினி நினது,
மெய்ம்மைசே ரருளே லீலேயா லேனு
மறக்கிலா விபவநன் குறவு
மெம்மையீண் டளித்தாட் கொள்கவென் றிறைஞ்ச
வெம்பிரா னியைந்தியற் கையினு
லெம்மையு மீது வெற்றியூர் நம்பாற்
செயற்கையாஞ் சிறப்புமெய் தியதால். (உ௫)

சயசய வென்று நமையடுத் திட்டீர்
சார்வரம் வேண்டினீ ரதனாற்
சயபுர நாமம் பதிக்கரு ளுமக்குச்
சார்கெனச் சங்கரன் மறைந்தான்
சயசய கூறி யருளினு லமரர்
தம்பதி புகுந்துவாழ்ந் தனராற்
சயபுர மென்மை யொன்றுகொன் முனிவீர்
சத்துவ குணத்தினிற் சான்றோன். (உசு)

ராமசந் திரன்முன் னரக்கனை வீட்டி
ரமையைமீட் டிடும்வெற்றி தனக்காங்
காமதோ வென்று சலித்திட வெற்றி
யாமென வருட்சய புரியார்
காமுகற் றடிந்து மனையொடு மீண்ட
காலையிற் கருணையால் வெற்றி
யாமென வளித்த சயபுர மிதுகா
ணன்னமே யெனவறி வுறுத்தான். (உஎ)

அன்னமென் னடையாண் மின்னினுண் ணிடையாள்
சாநகி சயசய வன்பாற்
பன்னினள் கொழுந ஞெடுபணிந் தனளாற்
பரவுசீர்ச் சயபுர நாம
முன்னிபம் பலவான் முனிவிர்கா ளின்று
மொழிந்திடின் விரியுமற் றதன்சீர்
சொன்னதைப் பின்னும் விருப்பிநு லுமையாள்
கேட்டிட விறைவர்சொல் குவரால். (உஅ)

இரவுநண் பகலுஞ் சயபுர மேன்மை
யாயிரத் திருகவர் நாவாற்
பரவுவா னகிப னயன்பரம் பரிக்கப்
பற்பல வூழியாப் பகர்ந்தும்
விரவிலன் முடிபை யயன்பல்கால் வந்து
முடிந்ததோ வெனவினுஞ் சேட
மருவிய தென்றுன் சேடனு கெனப்பேர்
வழங்கிற்றவ் வணமென்பர் வல்லோர். (உகூ)

வேறு.

என்று சூத னியம்பிடத்
துன்று நற்றவர் தோத்திர
மன்ற பன்னி வழுத்தியே
பின்று மொன்றது பேசுவார். (௩0)

வேறு.

நூலெலா மையந் திரிபற வுணர்ந்த
நோன்மைசான் மாதவக் குரவ
ஞாலமன் னுயிர்க்குப் பவப்பகை கடத்து
நயத்தகு வெற்றியின் வைப்பாய்ப்
போதுமென் னுருபைப் பின்னிடா நகரின்
பொற்பெலாம் புலங்கொளப் புகன்றாய்
பாலர்கட் கூட்டு மன்னையே போலப்
பண்டுநாம் பயின்றபாக் கியத்தால். (௩க)

கங்கையிற் கொண்டார் கங்கையிற் கொண்டார்
காதலால் வழிபடு மவர்க்குச்
சங்கையி லாதே சங்கையி லளிப்பார்
சாதலும் பிறத்தலு மாகி
மங்கைகூ றத்தர் மங்கைகூ றத்தர்
மன்னுசீர்ச் சயபுர மன்னர்
பங்கச மிரிக்கும் பங்கசத் தாட்ச
பரிசெய் திடவுளம் பரித்தேம். (௩உ)

சிவனருட் பூசை சயபுர மதனிற்
செய்வது மதியெமக் கடிகாள்
பவமற வருள்க வதன்விதி பகரும்
பரமவாக் கியமெது பகர்க
தவமுனி நாத வென்றடி தாழ்ந்து
வேண்டிடச் சத்துவ குணத்தீ
ரவமிலீர் சத்தி நிபாதத்துத் தமரீ
ராகலி னறைகுதுங் கேண்மின். (௩௩)

வேறு.

சச்சிதா நந்தசிவ மொன்றேமற் றதற்குச்
சத்திதா னக்கினிக்குட் டணம்போலச் சாரு
மெச்சுசிவ ஞானமாங் கிரியைசத்தி யாகும்
விளம்பிவற்றின் சமநிலைதான் மேவுசதா சிவமாம்
பொச்சமின்மெய்ச் சதாசிவத்திற் பிரமமைந்து முகமாம்
புகலுமீ சானந்தற் புருடமகோ ரஞ்சேர்
வைச்சவா மஞ்சத்தி யோசாத மூர்த்தம்
வரைகீழ்தென் வடக்குமேற் கிவைவழங்கு திசையே. (௩௪)

ஐந்துசத்தி வடிவாகி யைந்தொழிற்கு முதலா
யைவர்க்கும் பிறப்பிடமா யைநதுபா சமுங்கு
மைந்துறச்செய் கலையைந்தாய் மாபூத மைந்தாய்
வருமுகமுஞ் சடங்கமுமாய் மன்னுமரு வுருவாய்ச்
சந்தமுறு பீடலிங்கா காரமாய் நடுவாய்த்
தனியொளியாஞ் சதாசிவமே சதுர யோகிகட்கும்
பந்தமகல் யதிகளுக்குந் தீக்கிதயோக் கியர்க்கும்
பத்தர்க்கு முபாசியமாய்ப் பகருமரு ளாலே. (௩௫)

இத்தகைய சதாசிவத்திற் பத்திதலை நின்றே
யியற்றுவர்மெய்ப் பூசையகம் புறமெனமற் றிரண்டாகு
சுத்தமிச்சிர கேவலமா மூன்றாகு மிவற்றின்
றொகைவகைவி ரித்திறத்தாற் சொற்றவிதிப் பரப்புஞ்
சத்தியதி காரிகளு மந்திரமுங் கிரியா
சாதனமும் பாவகமும் பலமுமுப கரண
வத்துவுங்கா லமுந்தலமு மரபுமிவை யெல்லாம்
வகுப்பதுமெய்ச்சிவாகமமென் றுரைப்பர்வழக் குணர்ந்தோர்.

மறைநான்கு மாகமங்க ளெழுநான்கு மிவையே
யான்பிரம மாஞ்சிவத்தின் வந்தமுத னூல்கண்
மறைநான்குந் தற்புருட முதனான்கு முகத்தின்
வந்தனவா மாகமங்க ளெழுநான்கு மற்றைத்
துறைநான்கு மூர்த்தவீ சானத்தி னுதித்தூர்த்
துவசுரோ தோற்பவங்க ளெனுந்தலைமை யேய்ந்து
மறைநான்கி னுட்பொருளாப் பூர்வபக்கம் போக்கி
வகுத்துரைத்துச் சித்தாந்த வான்பெயரும் பெறுமே. (௩௭)

மறைநான்கும் பல்லோர்க்கும் பலபொருளு மீந்து
மதகோடி கட்கிடனுய் வைதிகத்தாற் பொதுவாந்
துறைநான்கா மாகமங்கள் சத்திநிபா தர்க்கே
தொல்சிவமாம் பொருளீந்து சைவத்தாற் சிறப்பா
மறைநான்கும் பூர்வபக்க மலிந்துயர்சித் தாந்த
மறைந்துபொதுச சுருதியென வழங்குமதை மாற்றித்
துறைநான்கா மாகமங்கள் சித்தாந்த மலிந்து
சொல்பூர்வ மறைசிறப்புச் சுருதியென லாமால். (ங௲அ)

மறைநான்குங் கருமமென ஞானமென விரண்டாம்
வருகரும மெச்சாதி பலஞ்சுவர்க்க மாதி
மறைநான்கின் ஞானமத்தி யான்மகமாம் பலமும்
வருமான்ம லாபமென வகுப்பர்கண்மெய் யுணர்ந்தோர்
துறைநான்கா மாகமங்கள் கருமஞா னத்தாற்
சொல்லிரண்டாஞ் சரியைகிரி யாயோக ஞானத்
துறைநான்கின் முன்மூன்றுங் கருமமற்று ஞானந்
தொல்சிவமே மெய்ப்பொருளாத் துணிந்தவழி யிவையே.()

சரியைகிரி யாயோகத தருநெறியின் பலந்தான்
சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய மென்ப
வுரியசிவ ஞானத்தின் பலஞ்சாயுச் சியமா
முயர்ஞான மதுபரமற் றபரமென விரண்டா
வருதுறைக ளுன்கினிரண் டாவதெனுங் கிரியை
வரதனர் பூசையென வழங்குவமற றதனை
விரிதரமெய்ச் சிவாகமம்போ லெந்நூலும் விளம்பா
வெள்ளிடையின் மலையென்ன வறுபவமற் றிதுவே. (சஂ0)

ஆகமத்தின் முறையுணரி லரியசிவ தீக்கை
யடைந்தவராய்ப் பூர்வபக்கத் தயல்விரும்பா மதியாற்
பாகமொத்த கருத்தினர்க்கே யதிகாரம் பகர்ப
பண்டையறற் றவத்தார்க்கே பலிக்குமது வன்றிக்
காகமதாய்ப் பசுநூல்கள் கதறுபவர்க் கெந்நாள்
கனவினிலுங் காணவற்றாந் தீக்கைபெற்றார்க் கன்றி
யாகமத்தி னதிகார மிலததுவுங் குருவா
னன்றிவரா தவனுமருட் பருவம்பார்த் தளிப்பன். (சக)

கண்ணன்றான் யமுனைநதிக் கரையதனிற் பூசை
காதலினாற் செய்துமருட் சிவதீக்கை குருவா
னண்ணினா னிலன்பலமு நண்ணியதின் றெங்க
ளாதனார் புலியினகப் பாகனார் மகனார்
பண்ணினார் வெள்ளானைப் பவனியிற்செந் தமிழின்
பாவலரை நாவலரைப் பாருசோதிப் பொருளைக்
கண்ணினாற் கண்டதவக் காட்சியார் தொண்டர்
கதையுரைத்தக் கரைகண்டா ரக்கரையின் வருவார். (சஅ)

பாற்கடலுண் சைசவத்தின் மார்கருளும் வரத்தைப்
பரிந்துதிரு வுளந்தெரிந்தப் பதுமைகோன் பூசைப்
பாற்கழிநின் மாலியந்தன் றாற்கரையி னைதுங்கப்
பற்றியத ளாற்பூசை முற்றியருட் சைவ
நூற்கதியோ தீக்கைபெறு நீற்குரிசில் பூசை
நூவன்றசிவ பூசையன்மை நவின்றருட்சோ கத்தாற்
காற்பதும மவன்றலையின் பாற்பதித்துச் சைவா
கமமொழியு மைந்தெழுத்தைத் தமமொழியக் கரைந்து. ()

உரைத்தசமற் காரங்க ளொழிந்தனவும் புரிந்தே
யுடையவரைத் தந்துசிவா கமத்தினுரைப் படியே
நரைத்தலத்திற் பூசைசெயு மகப்பெறுக வென்று
தண்ணளிசெய் தேகினனெம் மண்ணலுமா மநிய
னிரைத்தகூர் மத்தும்பா ரதத்தாரு சாக
நிகத்துமற்றைத் தலத்துமிது நேர்ந்தபொழு தெல்லாந்
தரைத்தலத்தி னயனனையி ருரைத்தனமன் றேருமன்
றக்கபிரா சங்கிகத்தாற் சாற்றில்மற் றீண்டுமே. (சச)

உமையாணங் கணபதிசெவ் வேளயன்மால் போகி
யும்பர்முனி யிருடிகண முரகர்நரர் விலங்கு
கமையாள்புள் ளூர்வனநீர் வாழ்வனதா வரமாக்
கதித்திடுயோ னியிற்பிறந்து கன்மவிசே டத்தா
லெமையாளு மிறைபூசை புரிந்தவர்க ளெல்லா
மியைந்தவதைக் கிரமவழி யியற்றியதெல் லாநந்
தமையாளுஞ் சித்தாந்த விதிவழியா லன்றிச
சாத்திரமற் றெதனாலோ சாற்றுகசத் தியமே. (சரு)

ஓதுமிஃ துணராரவிப் பிரர்பல்லோ ரும்மை
யுறுவலியி னசுரராக் கதராகி யுழன்றோர்
கோதுமலி கலியதனிற் பிரமயோனியிற்பு
குந்துபிறப் பாரென்ற கொள்கையினாற் பிறந்தோர்
வேதநெறி யுளவுணரார் மிருதிபுரா ணத்தின்
விதியுணரார் வெறிபிடித்த வெறும்பேய்க ளாகி
யாதிசைவ நூற்கிலா கவமுரைத்தாங் கெரிவா
யருநரகிற் கிரையாகி யலேகுநரா யினரே. (சசு)

அவர்கதையென் பயனமைக தவமுனிவீ ரென்று
மரன்விரும்பு முதனூல்சை வாகமமென் றறிதிர்
தவறுரீஇப் பூசைபகர் பரமவாக் கியமங்
கதுவென்க ரயப்ரத்திற் சார்ந்துமெய்யா தரவாற்
சிவனருட்பூ சனையுஞற்று கென்றருளக் குரவன்
சேவடியிற் றாழ்ந்துதுதி செப்பியற வோர்கள்
புவனிபுக முருட்பாகம் பிரியானு யகரைப்
போற்றிரய போற்றியெனப் போற்றிவழிக் கொண்டார். ()

வேறு.

பாவி ரித்துறை பாடிடு பாவலர்
நாவி ரித்துறை நன்மது வுண்டளி
பூவி ரித்துறை பூம்பொழில் சூழ்கொளுங்
காவி ரித்துறை நாடு கடந்தரோ. (சஅ)

ஆண்டி னாட்டுற வாரமு துண்டவ
ரீண்டி நாட்டுள ரென்னத் திரிதரூஉ
வேண்டி நாட்டுறு வேள்வியி னூண்கொளும்
பாண்டி நாட்டினைப் பண்ணவர் நண்ணினர். (சஅ)

எல்லை யாயவெள் ளாற்றி னிருங்கரை
யொல்லை யேறி யுரக நதியொடு
மல்லல் வாய்ந்த மதுநதி தாண்டிமுற
சொல்லு மக்குறித் தேத்தினைச் சூழ்ந்தனர். (ரு௦)

அலகி லாத வறவர்தாங் கண்டன
ரலகி லாத வறங்கண் மலிந்துசீ
ரலகி லாதன வாம்பொரு ளீனாடியே
யலகி லாநல னூர்திரு வெற்றியூா. (ருக)

பண்ணி லாவும் பழம்புற்று நாதனு
ருண்ணி லாவு முவப்பொ டுறைந்தருள்
விண்ணி லாவு விமானநேர் காண்டனு
மெண்ணி லாமகி ழீண்டி யிறைஞ்சினார். (ருஉ)

கிட்டி யாலயக் கீட்டிசைத் தாகிய
மட்டி லாத வரங்கொளும் வாசுகிப்
பட்ட நீரிற் படிந்துவெண் பூதிப்பூச்
சிட்டு மெய்யி லெழிற்கண்டி பூண்டனர். (ருங)

கோயி லின்றிருக் கோபுர வாயிலுட்
போயு வந்து புகுந்து விடைக்கொடி
மீயு யர்ந்த வியனறம்பக் கீழ்நிலந்
தோய வெட்டுறுப் பெய்த்துத் தொழுதனர். (ருச)

சென்னி மேற்கரஞ் சேர்த்து வலம்புரிந்
தின்ன றீர்ந்த வெழிற்கரு வில்லினுண்
மன்னி வாழ்வுறு வன்மீக நாதனை
நன்னர்ப் பூசனை நாட்டுதன் மேயினார். (ருரு)

தவன கும்பஞ் சமக நமகங்க
ளவமி லாமல ளைந்துவைத் தாவினைந்
துவம னில்லமு தைந்தி னுடன்சாந்தம்
பவம கற்றும் பரன்முடிக் காட்டினர். (ருசா)

நொய்ய நுண்டுகி லேனுதி ரம்புலர்த்
தைய சாந்த மணிந்துபீ தாம்பர
மெய்ய கண்டி விரிமலர்த் தார்புனைஇக்
குய்ய தூபமுந் தீபமுங் கோட்டியே. (ருஎ)

அறுசு வைத்தநெய் யன்னநி வேதித்துத்
தொறுவு கைத்த துழாய்விடை யண்ணற்கு
மறுவ லீரெட்டு மானுப சாரமு
நிறுவி வில்லத்து நேர்ந்தா ரருச்சனை. (ருஅ)

ஆயி ரம்பெய ராலு மருச்சித்து
நேய கற்பூர நீரா சனம்வளைத்
தோயு மைம்புலத் தொண்டவர் தோத்திரம்
பாய வன்பினிற் பாடுதன் மேயினார். (ருகூ)

சங்க ராசிவ சம்போ பணப்பணிக்
கங்க ணுபர காலகா லாவுமை
பங்கின் மேவப் பழம்புற் றமர்ந்தரு
ளெங்க ணுயக னேபோற்றி போற்றியே. (கo)

இந்தி ரன்முத லெண்ணி லிமையவர்
வெந்த வுள்ளத்த ராக வெதுப்புவான்
முந்தி ருந்தவர் முப்புரந் தீயெழ
நந்தெ யிறறி னகையினே போற்றியே. (கக)

நாக மன்ன நகிலத் துமையவள்
பாக நீங்காப் பரம்பொருள் போற்றியே
மேக மென்னுமெய் விண்டு வணங்கமெய்ப்
போகந தந்த புராதன போற்றியே. (கஉ)

இன்ன வாறு பழம்பதி யீசனே
நன்னர்ப் பூசனே யாற்றி நலம்பெறீஇ
யன்ன வாறுபா கம்பிரி யாளையு
மன்னி யர்ச்சித்து வாழ்த்தினா மாதவர். (கஙு)

பின்னர்ப் பாகம் பிரியாள் பழம்புற்று
மன்னு மீசன் வரங்க டரப்பெறீஇ
யன்னர் பால்விடை கொண்டுமீண் டண்ணினுர்
நன்னர் மாதவ நைமிச வாணரே. (கச)

வாழ்த்து.

பூவுலகிற் றிருவெற்றி நகரம் வாழ்க
புங்கவனும் பழம்புற்று நாதன் வாழ்க
வாவலுறு மரன்பாகம் பிரியாள் வாழ்க
வவர்மதலை யாவாரும் வாழ்க வாழ்க
பாவுபுக ழத்தலத்தா லயத்துப் பூசை
பணிவிழாச சிறப்பினியற் றிடுவோர் வாழ்க
மாவுறுமா கமம்வாழ்க மறையும் வாழ்க
மலிவினைதீர்ந் தின்பமுறீஇ யுயிர்கள் வாழ்க. (கரு)

ஆகத்திருவிருத்தம் அகஉஅ.

முனிவர் பூசனைப்படலம் முற்றிற்று.

திருவெற்றியூர்ப்புராணமும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
MADRAS 41